

Fiskets Gang

15/16 UKE 34
1981

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

67. ÅRGANG
Nr. 15/16 - Uke 34 - 1981
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:
Sigbjørn Lomelde
Fung. kontorsjef

Redaksjon:
Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft

Ekspedisjon:
Dagmar Meling

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset
A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 100.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 125.00 pr. år. Fiskerifagstudenter kr. 60.00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 1500	1/4 kr. 400
1/2 kr. 800	1/6 kr. 300
1/3 kr. 550	1/8 kr. 200

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE

ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Konsesjonsvolumet må utnyttet bedre i framlida Past and present in Norwegian fish-breeding	495
Fiskeoppdretternes Salgslag øker omsetningen The Fishbreeders sales-organization increases their business	498
Ål i Ålvik Eel-breeding in Ålvik	499
Rettleiingstenesta og oppdreitsnæringa The Fishermen's advisory-service and the fish-breeding industry	502
Lakseoppdrett på 70° nord Salmon breeding in Northern Norway	503
Eksportmarkedet for laks Exporting salmon: The market-conditions	506
Skjelldyrking Shell-breeding	507
Settefiskoppdrett Production of fingerlings	511
Fisk i den milltære forlegning Fish in military canteens	513
Kvalitet av fisk lagret i kjølt sjøvann og i is The quality of fish stored in RSW-tanks contra ice	517
Nytt fra fiskeflåten The fishing vessel market	519
Oversikt over fisket Norwegian fisheries this week	529
Statistikker Statistics	531

Redaksjonen avslutta: 18.8.1981

Forsidefoto: Per Dag Iversen

Arne Skoge om norsk fiskeoppdrett:

Konsesjonsvolumet må utnyttast betre i framtida

Kontoret for Fiskeforsøk og Båter, eller Båtkontoret som det vert kalla til kvardags, står sentralt i den norske oppdrettsnæringa. Kontoret har heilt sidan den spede byrjinga vore med på å arbeida ut retningslinjer for næringa, og styringa av den nye ordninga vil og skje gjennom Båtkontoret.

Vi har snakka med kontoret sin saksbehandlar for fiskeoppdrett, Arne Skoge, om korleis han ser på utsiktene for næringa i dag og i tida som kjem. Skoge har vore tilsett ved Båtkontoret sidan 1974, og har såleis vore med på oppdrettssirkuset heilt frå starten av.

– På den tida var norsk fiskeoppdrett som næring så vidt kome i gang, seier Arne Skoge til Fiskets Gang.

– Den første oppdrettslova kom året før, i juni 1973. Båtkontoret sto saman med Avdeling for akvakultur sentralt i Fiskeridirektoratet sitt arbeid med å registrera igångverande anlegg. I alt var det registrert 287 matfiskanlegg, med eit volum på omlag 975.000 kubikkmeter.

I dag er det totale volumet auka til tett oppunder to millionar kubikkmeter. Volumet er med andre ord dobla på åtte år. Produksjonen er auka frå 2350 tonn i 1974 til 7500 tonn i 1980. Førstehandsverdien har samstundes auka frå omlag 30 millionar til 242 millionar.

Som vi ser av figuren har vi no over 700 anlegg i drift, av desse er 470 setjefiskanlegg.

Fram til 1977 hadde vi moderat vekst, og moderat etterspurnad etter konsesjonar. Alle som søkte om konsesjon før oktober 1977, fekk innvilga søknadane sine.

På denne tida vaks ryktet om den nye «gullkanta» næringa fram, og interessa for fiskeoppdrett auka eksplisivt. Til slutt fann styresmaktene det naudsynt å innføra konsesjonsstopp. Som kjent varte den heilt fram til i sommar, og i denne tida hadde det hopen seg opp over 800 søknader om

konsesjon for matfisk. Når dette vert lese, vil omlag 50 av desse søknadane vera innvilga.

Fleire konsesjonar?

– Kor mange kan rekna med å få konsesjon ut over dette i år?

– Førebels er ikkje søknadane frå Skagerrakkysten ferdig behandla. Her kjem det kanskje nokre få nye. Utanom dette vil det truleg ikkje verta gitt fleire konsesjonar i denne omgang, og det er ikkje teke standpunkt til kva tid neste konsesjonsrunde kan finna stad.

– Er det tilrådeleg å gi fleire konsesjonar enn dei vi alt har utan å sprengja marknaden fullstendig?

– Slik situasjonen har vore og er i dag vil produksjonen av matfisk vera meir avhengig av tilgang på setjefisk enn av konsesjonsvolumet.

– Vil det seia at dei nye konsesjonsinnhavarane vil få vanskar med å skaffa seg nok setjefisk, at dei ikkje vil få høve til å nytta ut heile volumet sitt?

– Setjefiskproduksjonen er på veg oppover. Opplysningar tyder på at etterspurnaden langt på veg vert dekkja alt i år. Og det er grunn til å rekna med at vi til neste år vil få endå større maknadsdekning.

– Gjeld det og for anlegga i Nord-Noreg?

– Det er nok diverre fare for at anlegga i nord også i år vil koma dårlegare ut enn dei i sør. Dette skuldast først og fremst transportavstandane.

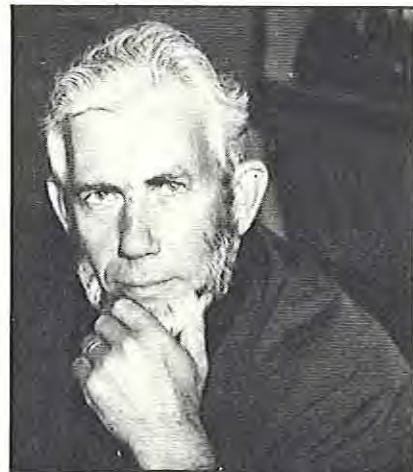
Nord-Noreg får «skrapet»

– Det vert hevda at anlegga i sør reiser avgarde med den beste setjefisken?

– Det syner seg at matfiskproduzentane i sør har lettare for å halda kontakten med setjefiskprodusentane, som for det meste finns i Sør-Noreg. Det har frå ulike kantar vorte hevda at Nord-Noreg får «skrapet» av setjefisken, og det er nærliggjande å tru at dette til ei viss grad er tilfelle. Men Fiskeridirektoratet har ikkje noko oversikt over dette.

– Vert det produsert nok setjefisk i dag?

– Med dei driftsformene som til no har vore nytta vil nok dei eksisterande setjefiskkonsesjonane kunne dekkja etterspurnaden frå matfiskanlegga.

– Både konsesjonsvolum og produksjon i oppdrettsnæringa er dobla dei siste åtte åra.

Men dersom Noreg skal utvikla oppdrettsnæringa mot dei måla styresmaktene har sett, er det naudsynt at oppdrettarane får skikkelig tilgang på setjefisk av god kvalitet. Vi må heller ikkje gløyma at det tek lang tid å utdanna fagfolk til setjefiskproduksjon

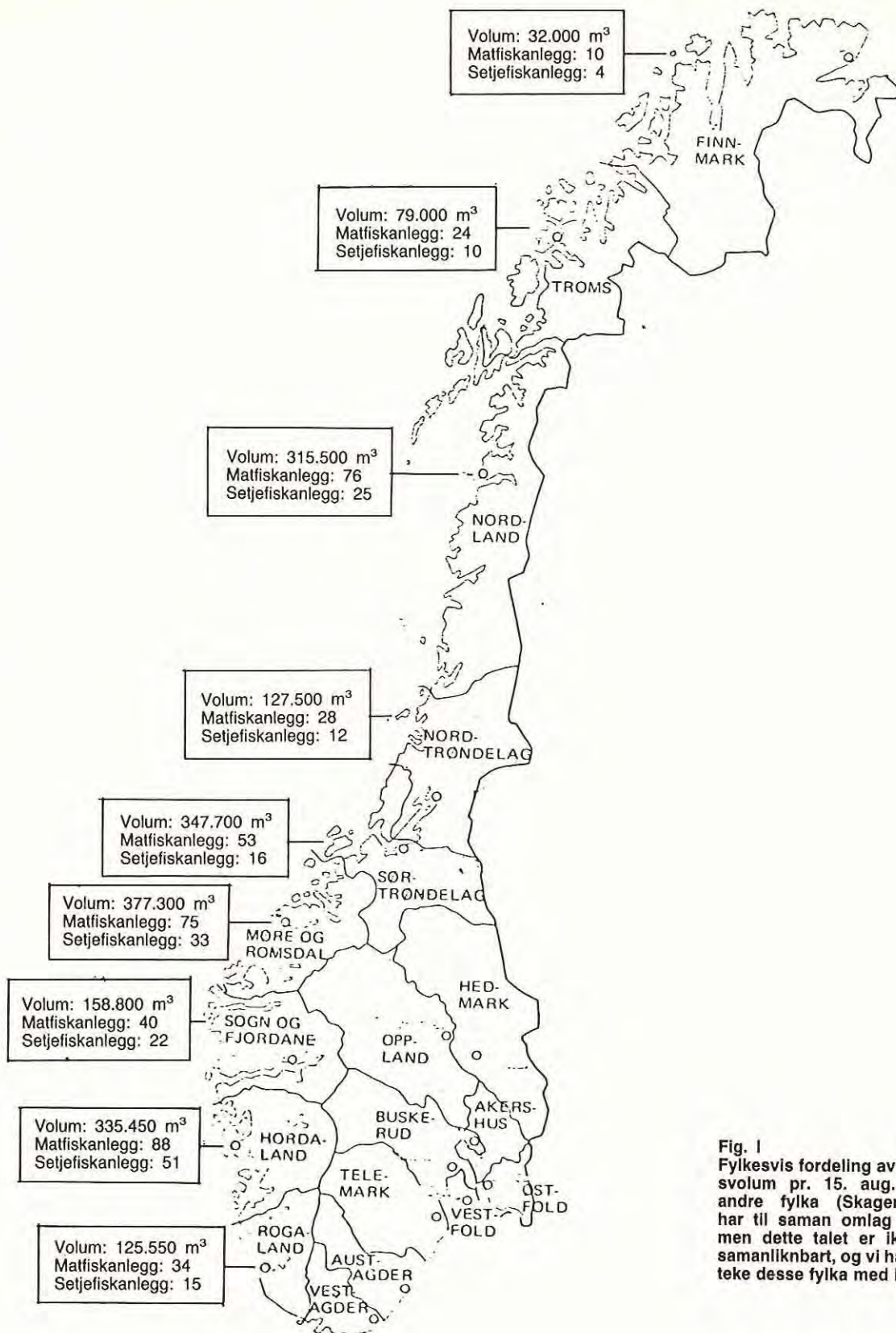
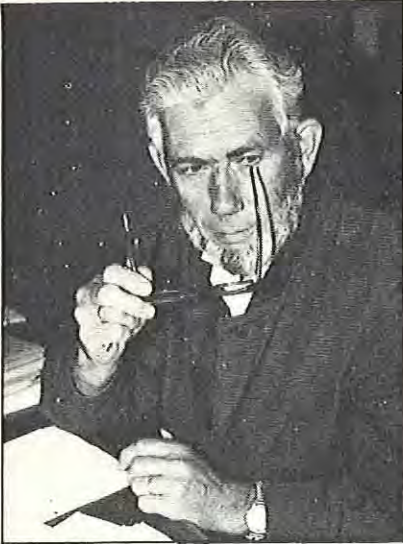

Fig. 1
Fylkesvis fordeling av konsesjonsvolum pr. 15. aug. 1981. Dei andre fylka (Skagerrak-kysten) har til saman omlag 100.000m³, men dette talet er ikkje direkte samanliknbart, og vi har difor ikkje teke desse fylka med i oversynet.

– Det er nærliggjande å tru at Nord-Noreg får «skrapet» av setjefisken.

Spørsmålet rører og ved prisen på setjefisk. Denne har, av di det har vore så lite av han, vore altfor høg. Prisen spelar ei viktig rolle for matfiskproducentane, og den bør koma ned på eit nivå som samsvarar med produksjonskostnadane.

Eg trur og vi må rekna med endringar i driftsformene i tida som kjem. Matfiskanlegga kan for det første tenkjast å gå over til større tettleik, altså fleire kilo produsert pr. kubikkmeter.

Det kan setjast ut fleire setjefisk pr. kubikkmeter. Det vil i så fall måtte skje ei uttynning av fisken for den har nådd den vekta som i dag er vanleg å produsera. Såleis burde det finnast marknad for fisk på rundt ein kilo. Med aktiv salsinnsats måtte det t.d. la seg gjera å overtyda publikum om at ein regnbogeare av denne storleiken, steikt i folie, er ein framifrå søndagsmiddag.

Konsesjonsvolumet vil såleis kunna utnyttast monaleg meir enn i dag. Dette vil nok føra til at våre førestillingar om behovet for setjefisk vil verta radikalt endra.

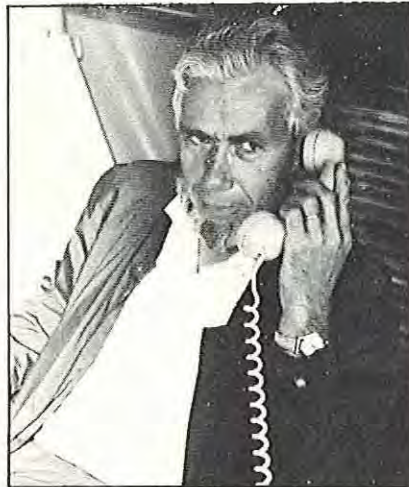
Med den politikk som fiskeristyresmaktene har gjennomført når det gjeld setjefisk, vil tilgangen om nokre år truleg verta så god at ein kan koma skikkeleg i gang med kulturbetinga fiskeri, med havet som beiteområde. Stortinget såg denne sida ved akvakultur så viktig at Fiskeridepartementet vart oppmoda om å leggja fram ei ny stortingsmelding med hovudvekt på dette området.

Sinte telefonar

– Korleis var det å vera saksbehandlar i fiskeoppdrett under konsesjonsstoppen?

– Sjølv sagt kom det mange sinte telefonar. Eg skjønar godt at søkjarane var utolmodige, men det var lite vi i direktoratet kunne gjera. Men det var ikkje fritt for at vi hadde pågang frå folk som ville vita korleis søknadane deira sto.

Som saksbehandlar ville eg sjølv sagt føretrekt at det arbeidet som starta med Lysø-utvalet og som vart avslutta med den nye lova hadde teke stuttare tid. Men dette ser eg som ein del av jobben, og reaksjonane måtte vi berre ta med godt humør.

– Under konsesjonsstoppen kom det mange sinte telefonar. Eg skjønar godt at søkjarane var utolmodige, men det var lite vi i direktoratet kunne gjera.

– Kva med dei som no vil klaga på avslag på søknadane sine. Når kan dei rekna med å få svar?

– Saksgangen er at klagene går til Fiskeridepartementet, som førebur dei for Kongen i Statsråd. Kor lang tid dette vil ta har vi liten innverknad på i direktoratet. Saksbehandlinga på slike klager har vanlegvis teke rundt eitt år, og det er vel urealistisk å tru at det kjem til å gå noko fortare no.

– Korleis ser du på framtida for norsk fiskeoppdrett?

– Eg trur den nye lova kjem til å innleia ein ny fase i næringa, ikkje minst ved at ho og tek med skaldyr, og at ho saman med stortingsmeldinga og stortingsdebatten har avklåra mange spørsmål i fiskeridministrasjonen sitt arbeid.

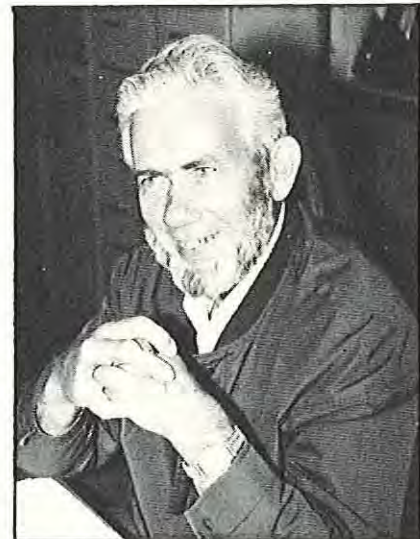
Pesonleg tykkjer eg det er fasinerte og inspirerte å sjå den entusiasme som gjer seg gjeldande hos utøvarane og hos dei mange organ som er med i utviklinga av akvakulturnæringa. Spesielt vil eg nemna den innsatsen Fiskeoppdretternes Salgslag A.L. har gjort i den stutte lida laget har verka. Ei positiv utvikling for norsk fiskeoppdrett vil i åra som kjem vera avhengig av at det kan finnast avsetnad for den auka produksjonen. Her står Salslaget sentralt.

Mitt inntrykk er for øvrig at vi ligg godt an i arbeidet med å produsera kvalitetsfisk. Deriot har vi mykje å læra når det gjeld marknadsføring, og eg vil tru at det må tenkjast større i den samanheng dersom vi skal få utnytta dei naturgitte tilhøva som kysten vår har for akvakultur.

For Båtkontoret sin del ser eg fram til at vi betre skal verta i stand til å ivareta utøvarane og organisasjonane i næringa sine interesser gjennom til dømes raskare saksbehandling. Hittil har denne slett ikkje vore tilfredsstillande.

– Har Båtkontoret mannskap til å følgja opp dette ønsket?

– Det ser faktisk lyst ut for framtida. Vi får ein ekstra saksbehandlar innan akvakultur i haust, og den nye fagkonsulentstillinga er gjort gjeldande frå årsskiftet. Dessutan har vi ein kontorassistent i halv stilling. Så eg meiner Båtkontoret heretter skal verta godt rusta til å ta fatt på dei nye oppgåvene, seier ein optimistisk Arne Skoge til Fiskets Gang.

– Som saksbehandlar ville eg føretrekt at det arbeidet som starta med Lysø-utvalet og som vart avslutta med den nye lova hadde teke stuttare tid. Men dette er ein del av jobben, og reaksjonane måtte vi berre ta med godt humør.

Norsk oppdrettsfisk populær:

Fiskeoppdretternes Salgslag øker omsetningen

Fiskeoppdretternes Salgslag har hittil i år omsatt ca. 5 000 tonn laks og 750 tonn ørret. Ved utgangen av juli i fjor var tilsvarende tall 2 400 og 400 tonn. Omsetningen er altså fordoblet i år.

Vi har bedt administrerende direktør i Fiskeoppdretternes Salgslag, Odd Steinsbø, om en kommentar til dette.

– Omsetningen har utviklet seg slik vi hadde planlagt den skulle gjøre, den ligger faktisk nå i overkant av det vi hadde våget å regne med. Vi har hatt full klaff, forteller Steinsbø.

– Men vi måtte bare selge mer fisk enn i fjor, for vi hadde mer fisk å selge. I motsetning til de fleste andre som analyserer markedet på forhånd og produserer ut fra dette, produserer vi først og selger etterpå.

– Har omsetningsøkningen gått på bekostning av prisene?
– I fjor lå prisene på et svært høgt nivå. De var faktisk for høge. Vi fikk flere reaksjoner fra kjøpere og forbrukere. Flere restauranter tok laks av menyen fordi den ble for dyr.

Så begynte prisene å synke og da stoppet omsetningen opp. Alle ventet at prisene skulle synke ytterligere. Vi satset da på å finne en fast pris, som var markedsmessig riktig, og holde fast på denne. Denne politikken fikk vi både kjøpere og leverandører med på, i hvert fall de fleste av dem.

I dag har vi igjen den gunstige situasjonen at det er balanse mellom tilbud og etterspørsel, vi kunne kanskje solgt litt mer enn det vi har, og prisene er akseptable.

Men vi har også hatt en porsjon flaks: Utviklingen for amerikanske og

kanadiske dollar har gitt positive utslag for oss.

– Har dere merket noen respons på de nye markedsføringsiltaka?

– Ja, og særlig på det innenlandske markedet. Informasjonstreffene våre har nok vært nyttige. Tilsammen tusen mennesker har vært til stede på de ulike treffene, og vi har merket en tydelig økning i interessen for laks og ørret. Vi får langt flere henvendelser nå enn noen gang tidligere.

Når det gjelder utlandet tror jeg annonsen i SAS-bladet, Scanorama, har vært viktig.

Vi har blant annet hatt påfallende mange henvendelser fra USA, og er inne på tanken om å prøve oss på ferskfiskmarkedet i USA.

– Har du noen kommentarer til den nye oppdrettsloven?

– Sjøl om det har gått bra med omsetningen til nå, tror jeg det burde vært vist større forsiktighet ved utdelingen

av nye konsesjoner. Anlegg på 3 000 kubikk er dessuten for små. Jeg er redd for at de med et normalt prisnivå vil få vansker med å drive lønnsomt, og dette harmonerer ikke med målsetninga som den nye loven legger opp til.

I loven står det jo at næringa skal være sjølbærende.

Dessuten tror jeg det er farlig å spre næringa for mye. Miljø er viktig og nødvendig, spesielt i ei næring som er under oppbygging.

Så hvis det skal utdeles flere konsesjoner bør heller anlegg som alt er i gang få øket sitt konsesjonsvolum, sier Odd Steinsbø til Fiskets Gang.

Fiskeoppdretternes Salgslag har økt omsetningen med 100% i forhold til i fjor, konstanterer en fornøyd Odd Steinsbø i det han, sammen med soussjef Odd Berg, ønsker velkommen til oppdrettsmesse i Trondheim.

FISKEOPPDRETT – NYTT FISKESLAG PÅ VEG INN

ÅL I ÅLVIK

Åleoppdrett er inga tradisjonsrik næring her til lands. I utlandet derimot har det vore drive i større og mindre skala i meir enn hundre år. Interesse for dette fiskeslaget ser imidlertid ut til å vera på veg oppover også her heime, mellom anna har vi fått eit anlegg som driv med intensiv oppdrett av ål i ferskvatn i Ålvik i Hardanger. Bak prosjektet står BP som også har eit halv-intensivt anlegg i Portugal og som har vore involvert i eit par anlegg i Skottland.

Anlegget i Ålvik starta i mai 1980. Slik det står i dag har det kapasitet til å produsere 10 tonn ål i året, men planen er å utvide til ein kapasitet på 300 tonn dersom det syner seg at det er lønsamt. Avgjerd om utbygging kjem til å bli teken ein gong i haust når ein har fått rekna på kva storleik dei einskilde komponentane i anlegget bør ha for å få mest mogleg att av produksjonen.

Det er enno ikkje utvikla pellets som ålen vil ha. Difor vert det nytta våtfor som ålen et på denne måten. Føret er laga i Holland – med basis i norskprodusert fiskemjøl.

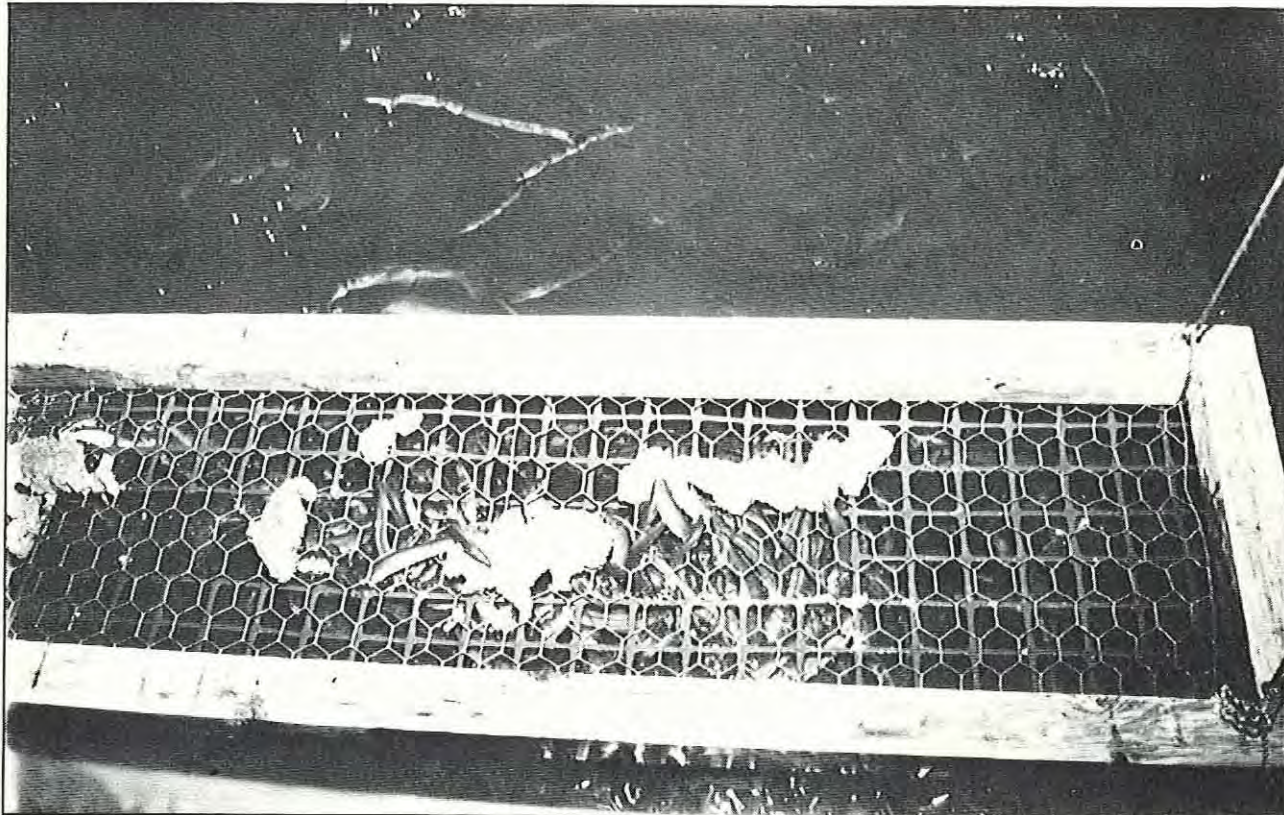
Nye arbeidsplassar

Fire personar er i dag tilknytta anlegget, men dersom det vert utbygging vil det verte arbeid til mellom åtte og ti her. Ein av grunnane til at nett Ålvik vart vald som lokalitet for eit slikt anlegg, er at ein her har godt med arbeidskraft å ta av.

– Vi kan skape nye arbeidsplassar i tillegg til at vi kan gjenvinne energi frå Bjølvefossen sin produksjon, seier styraren ved åleoppdrettet, Rolf Selset.

I produksjonen vert det nytta vatn frå Bjølvefossen. Vatnet som vert pumpa opp til åleoppdrettet har vore brukt til å kjøle ned ferrosiliciumomnar med. I følgje Selset er vatnet heilt reint, og inneheld ikkje uvanleg store konsentratar av metallar. – Det reine vatnet er truleg óg ein av grunnane til at vi har vore sparde for sjukdom på anlegget, seier Selset. Han fortel at sjukdom elles er svært vanleg i åleanlegg.

Yngel til produksjonen Ålvik må i dag importerast frå England, som oftast med fly. Yngelen er omlag 0,3 gram når den kjem til anlegget, og fisken med best vekst er ferdig til sal i løpet av sju til åtte månader. I sommar har ein imidlertid forsøkt å registrere yngeloppgang i norske elvar. Det vil truleg vere ei stor føremon om ein kan ta yngelen frå elvane innanlands.

Stor tettleik

Ålen er den fisken som kan oppdrettast med størst tettleik, opp til 100 kg. ål pr. kubikkmeter. Kara som ålen går i i Ålvik tek 25 m³ og kan ta opp til 2,5 tonn ål. Til no har ein berre produsert 1,5 tonn i kvart kar.

I kara held vatnet 25°C. Vatnet frå produksjonen ved Bjølvefossen held omlag 45° når det kjem til anlegget. Her vert det blanda med vatn frå resirkulasjonsanlegget som nyleg er installert, og vidare pumpa gjennom ein tank der vatnet vert tilsett oksygen. Dette vert gjort for at oksygen ikkje skal vera den avgensande faktor i produksjonen. Seinare vert det tilført oksygen direkte i kara, både medan fisken er liten og etter at den har vakse til og vorten overført til større omgivnader.

Vatnet her inne er egentlig for surt til å dretta opp fisk i, ph-verdet ligg rundt fem. Difor har ein installert eit apparat som automatisk justerer surhetsgraden ved å tilsetje lut i vatnet.

90% omatbruk

Resirkulasjonssystemet ved anlegget i Ålvik skal gjere det mogleg å bruke 90% av vatnet som går ut av produksjonen på ny. Vatnet vert køyrt frå kara

gjennom ein segmenteringstank som fjernar partiklar i vatnet. Deretter vert det køyrt gjennom eit biofilter som fjernar oppløyste organiske stoff og omgjør amoniakk til nitrat som ikkje er farleg for fisken.

Nett resirkulasjonen er svært retningsgjevande for kor mykje ål som kan produsert ved anlegget. Eit anlegg utan resirkulasjonssystem og med same kvanta vatn tilgjengeleg som anlegget i Ålvik, vil truleg få produksjonen avgrensa til omlag 30 tonn. Med eit slikt resirkulasjonsanlegg installert vil ein kunne oppnå ein produksjon på opp til 3000 tonn i året.

To kartypar

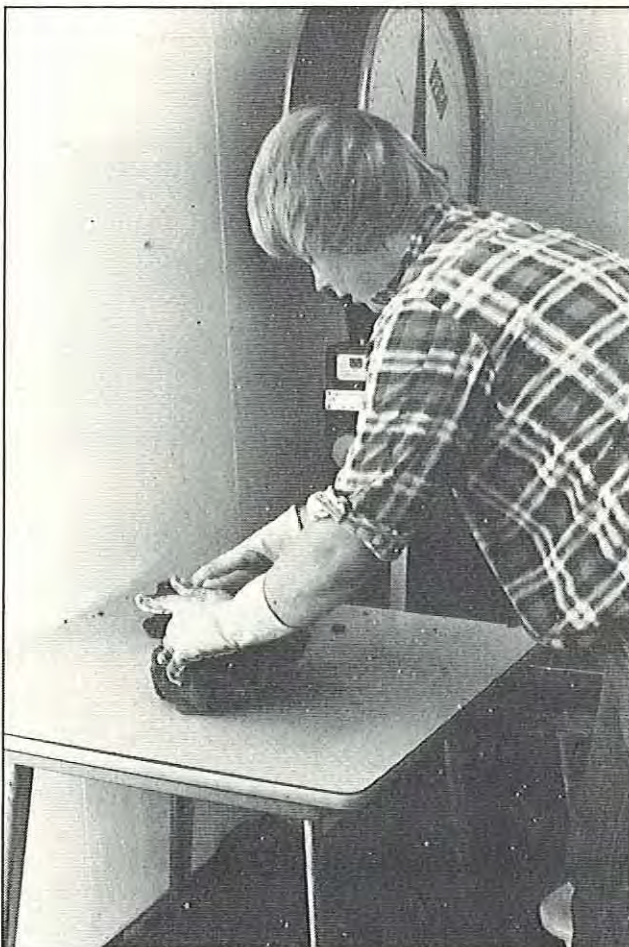
Det finst to typar kar på anlegget. Først ei rekkje små kar der fisken vert sett ut når han kjem til anlegget som 0,3 grams yngel frå England. Utsetjinga skjer i perioden mars til mai, og fisken går her til den har nådd ei vekt på omlag 4 gram. Då vi var på vitjing i august, var dei allereie i ferd med å flytta fisken over i større kar.

Dei store kara rommar omlag 2,5 tonn ål i storleiken 120 til 150 gram. Dette er den storleiken kjøparane på den hollandske marknaden føretrekkjer. Vert den større, er det mest truleg at den vert eksportert vidare til Tyskland.

Rolf Selset er styrar ved åleoppdrettet i Ålvik. Han har tidlegare vore tilknytt Universitetet i Oslo og har der drive med forsøk på fisk.

Ålen vil ha føret i fast form, og her vert «brødet» knadd. Føret vert tilsett vatn før knainga tek til.

«Brød» av fóret

Ålen vert fóra på ein heilt annan måte enn annan oppdrettsfisk. Det er enno ikkje utvikla pellets som ålen vil ha, og ein må difor nytte våtfór. Fórmjølet, som er laga på basis av norskprodusert fiskemjøl i Holland, vert blanda med vatn og knadd til eit «brød». «Brødet» vert lagt på ei rist som heng over vassflata, og ålen stikk hovudet opp og står og et. Det tok ikkje mange sekunda frå maten var lagt ut før den var på plass for å få parten sin. Og vi som trudde ålen var av den late typen.

Denne forma for fóring gjer nok litt til at det er stor skilnad i vekstraten hos fisken. I tillegg kjem og skilnad i genetisk bakgrunn og andre «personlege» eigenskapar hos fisken!

Stor ål skal fórast ein gong om dagen, medan den krev fór tre gongar om dagen medan den er liten. Dette gjer at det må vere folk på annlegget både laurdag og sundag, men ein slepp å ha folk heile døgnet. Dersom det skulle skje noko medan det ikkje er folk tilstades, er det installert eit alarmsystem som gir melding til den vakthavande.

Få problem

Det verste som kan skje er at det vert omnsstans like etter fóring. Omnsstans vil føre til at temperaturen på vatnet går nedover. I ein periode like etter fóring vil dette i verste fall kunne føre til noko som liknar buksprenging hos fisken. Det skuldast at den tek opp mat for ein temperatur på 25°. Ved ein slik temperatur vil enzymane i tarmen hjelpe til med forbrenninga av maten. Går temperaturen ned vil ikkje dette skje, og bakteriane vil føre til at det dannar seg gass i tarmsystemet til ålen. Gassen sprengjer tarmsystemet, og drep fisken. Til no har det imidlertid gått bra. Får dei melding om at omnane skal stansast før fóringa tek til, kan dei stoppe den og halde lågare gjennomsnittstemperatur utan å skade fisken.

Delikatessepris

Ål vert sett på som delikatesse i dei fleste landa på Kontinentet. Årleg vert det omsett 30.000 tonn ål i Europa. Berre 1 prosent av desse kjem frå oppdrett. I Japan derimot, som er det landet i verda som har drive lengst med oppdrett av ål (starta i 1870), kjem heile 50% av omsetnaden frå oppdrett.

Prisen har stige jamnt med omlag 12% i året dei siste 10 åra, men i år har den stagnert. Det skuldast først og fremst at det vart funne PCB i ein del ål frå ei særskilt elv i Holland. Ein reknar imidlertid med at prisen vil gå opp att når tilhøva vert normale att, og at ein då vil kunne oppnå omlag 36,- pr. kg. for ålen ved sal til grossist.

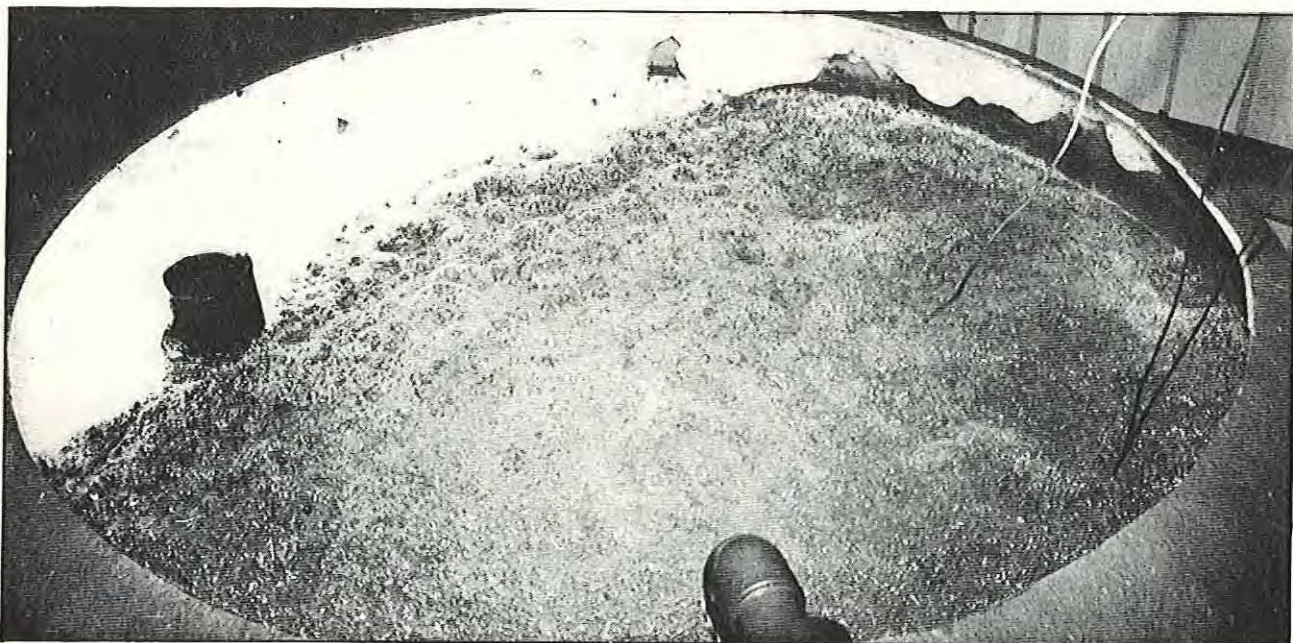
Godt resultat innan rekkevidde

Rolf Selset fortel til Fiskets Gang at dei er blitt svært godt mottekne i Ålvik, og det ser ut til at dette skal fungere bra. Bjølvfossen har no fyllt til utanfor sitt eige område slik at alt ligg til rette for ei eventuell utbygging dersom det skulle bli aktuelt. Tidlegare forsøk på å få til slike intensive anlegg i andre land har ofte stranda på tilgongen på billig energi, det vil i første rekkje seia varmt vatn.

Rolf Selset som er styrar ved anlegget i Ålvik er ikkje heilt grøn når det gjeld fisk og forskning på fisk. Før han kom hit var han tilknytta Universitetet i Oslo der han mellom anna dreiv med forskning på kjemisk kommunikasjon hos fisk.

Ålekjøttet er mørt og delikat. I tillegg er det lite bein i denne fisken, og den skulle difor vere velegna for folk som ikkje et fisk fordi det er for mykje bein i den. Reinsar ein ålen, er det ikkje meir enn 5-10% av vekten som går vekk med innmaten. Den er svært lett å reinsa og vert for det meste brukt røykt.

I denne tanken vert vatnet tilsett oksygen før det vert pumpa ut att i produksjonen. Skummet er partiklar som vert utskilde i prosessen.

Rettleiingstenesta og oppdrettsnæringa

Av Tore Thorsen, konsulent i akvakultur i Hordaland

Ettersom fiskeoppdrett reint administrativt er underlagt Fiskeridepartementet, fell det naturleg at departementet også er ansvarlig for å drive rettleiing overfor utovarane av næringa. Dette er gjort ved at 6 av fiskerisjefkontora har fått tilsett ein konsulent i akvakultur. Til denne tid er det såleis oppretta slike stillingar i Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Trøndelagsfylka, og for dei tre nordlegaste fylka. Innan kort tid skal det også tilsetjast konsulent i Troms fylke.

Pr. idag er alle konsulentar i akvakultur tilsette på engasjementbasis, men det vert arbeidd for å få desse omgjort til faste stillingar, i alle høve ser det nå ut som om engasjementa kan forlengjast.

Når det gjeld arbeidsområdet for desse stillingane, er det naturleg at hovudoppgava vert lagt på fagleg rettleiing overfor utovarane av næringa. Her kan det også nemnast at dei konsulentane som i dag fungerer i stillingane, har sin bakgrunn frå universitetet/ høgskule med ferskvassmarin – eller fiskeribiologi i fagkretsen. Reint konkret vil eg punktvis nemna nokre arbeidsoppgåver som fell inn under arbeidsområdet til oppdrettskonsulentane.

1. Vurdering av nye lokalitetar for fiskeoppdrett, rettleia i utfylling av søk-

nadsskjema og i finansierings-spørsmål.

2. Føreta registrering og vurdering av eksisterande anlegg gjennom innsending av statistisk materiale.
3. Arrangera kurs og driva informasjonssarbeid overfor utovarane av næringa.
4. Fremja samarbeidsprosjekt mellom oppdrettarane og arbeida for ei best mogleg utnytting av konsesjonane.

Dersom ein går nærare inn på dei fire punkta, vil eg tru at det som er nemnt under 1) handsaming av konsesjon – og finansieringssøknader legg beslag på mesteparten av arbeidstida. Dette er i alle fall tilfelle i Hordaland, og kan forklarast ved at næringa er inne i etableringsfasen. Det står såleis at kø av folk som vil starta med oppdrett av laks og aure.

På litt lengre sikt må ein gå ut frå at interessa for denne næringa vil stabilisera seg slik at vi som arbeider i desse stillingane får betre høve til å ta oss av rettleiingsfunksjonen og ting av meir fagleg verdi. Som dome på det siste vil eg nemna eit samarbeidsprosjekt for utval av stamfisk, som nå vil starta opp på initiativ av Fiskeoppdrettslaget i Hordaland og Sogn og Fjordane.

Når det gjeld sjolve rettleiingsfunksjonen, kan eg nemna at fiskerisjefkontora i dei ulike fylka arrangerer

kurs for oppdrettarane. I Hordaland har vi såleis gjennomført eit kurs for oppdrett av matfisk i 1981, men der er behov for liknande opplegg for setjefiskprodusentar, og kanskje spesielt dette med økonomisk planlegging og styring av oppdrettsanlegga.

Men oppdrettsnæringa omfattar meir enn berre produksjon av laks og aure.

Interessa for oppdrett av skjell ser ut til å vera aukande. Reint konkret merkar vi dette ved vårt kontor i form av det store antall søknader om registrering av lokalitetar for blåskjell/østers.

Ettersom den nye oppdrettslova nå er innført, vil oppdrett av skjell i prinsippet vera underlagt konsesjonsplikt og dette må resultera i at slike søknader vert underlagt ei grundigare handsaming enn kva som er tilfelle i dag. Rettleiingstenesta får her ein viktig funksjon spesielt med tanke på lokalisering av slike anlegg.

Laksemarkedet i Vest-Tyskland

Forrige uke ga antydning til en viss tilstrømming av laksemarkedet, men for neste uke synes prisene igjen å ha falt tilbake til sitt gamle nivå. Norsk oppdrettslaks ble i sist uke tilbudt til følgende priser cif:

2 – 3 kg	kr. 37,- – 38,-
3 – 4 »	» 38,- – 39,-
4 – 5 »	» 39,- – 42,-
5 – 6 »	» 42,- – 43,-

Omsetningen er for årstida relativt god, med det har ikke vært mangel på tilstrekkelige tilførsler, melder fiskeriat-taché Kjell Breivik fra Hamburg.

KUNNGJØRING

Frist for innsending av ferierapport

I medhold av forskrifter for «Ferieordningen for fiskere» er det satt frist for innsending av ferierapport for perioden 1. januar til 30. april 1981, til 31. august 1981.

Båteiere/hovedsmenn pålegges å sende inn gjenpart av C-skjema for nevnte periode innen utgangen av august.

Utsettelse med innsending av C-skjema som ferierapport gis bare unntaksvis.

Båteiere/hovedsmenn må påse at personnummer til de oppførte fiskere blir ført på C-skjemaet og at nøyaktig driftstid blir anført.

GARANTIKASSEN FOR FISKERE

Simo Havlaks ved Hammerfest

LAKSEOPPDRETT PÅ 70 GRADDER NORD

Tekst og foto: Vidar Meisingseth

– Joda, ingen problemer med å få fram fin og god laks også her på 70 grader nord, sier Harald Volden ved Simo Havlaks utenfor Hammerfest.

– Sist vinter var vanntemperaturen nede i minus 0,3 grader, men vi slapp også denne gangen unna uten at en eneste fisk døde. Det er lakseoppdretter Harald Volden ved verdens nordligste lakseoppdrett, Simo Havlaks utenfor Hammerfest, som på denne måten omtaler hovedproblemet for næringa så langt nord som Finnmark. Det barske klimaet har fått de

fleste til å slå fra seg tanken på oppdrett i vårt nordligste fylke. Men trønderne John Simonsen med Harald Volden som kompanjong (1979) har siden anlegget ble etablert i 1973 bevist at lakseoppdrett også lar seg gjennomføre på 70 grader nord. Og denne sommeren blir åtte nye konsesjoner fordelt i Finnmark.

– Men jeg vil ikke underslå at problemet vi har hatt ved anlegget vårt er årsaken til at vi har søkt om å få flytte til Bjugn i Trøndelag, sier Harald Volden. – Det er for usikre forhold i havet på stedet hvor vi er plassert. Vannet er kaldt og vi har hatt sykdomsproblemer på fisken – kaldtvannsvibriose. Men jeg ønsker ikke på noen måte å dolke de som nå starter opp med nye anlegg i ryggen. En rekke steder i fylket har slikt klima at oppdrett kan gå. Men vi lever helt på kanten så langt nord. En liten tabbe kan lett føre til at to års arbeid er utradert.

Simo Havlaks er et mellomstort anlegg med en årsproduksjon på omlag 40 tonn laks pr. år. En har tre årganger i havet og 14 mærer stående ute. En del av dem står imidlertid tomme fordi en nå avviker anlegget. Årsomsetninga er på omlag 1,6 millioner kroner. De viktigste avtakerne av laksen er «Dragøy» i Tromsø, «Fremstad» i Trondheim og «Torrissen» i Nordland.

– Liten vekst

– En regner med at veksten er bare halvparten her i forhold til oppdrettsanleggene på Vestlandet, sier Harald Volden. – Den lave temperaturen i vannet fører blant annet til at vi mister minst en måneds foring på vinteren. På grunn av dette forholdet mener jeg anleggene i Finnmark bør få konsesjon for 1/3 større volum enn sørpå.

De lave temperaturene i vannet fører til at oppdretterne i nord må være særdeles påpasselige med foringa vinterstid. – Vi har heldigvis sluppet unna laksedød på grunn av for lave temperaturer, sier Harald Volden. – Men hadde landvinden og kulda fortsatt bare tre dager til sist vinter da temperaturen kom ned i minus 0,3 grader, ville vi ikke hatt mer fisk igjen. En kombinasjon av noe flaks og målrettet foring førte til at vi berget fisken. For to år siden var temperaturen en gang nede i minus 0,4 grader, men en slapp også da unna massedød. Den teoretiske grensen regnes for å være 0,7 minusgrader.

Vibriose

Kaldtvannsvibriose har en derimot ikke unngått ved Simo Havlaks. Men som det første anlegget som har blitt medisinbehandlet ved så lave temperaturer, kan en vise til svært gode resultat. Det siste angrepet kom i fjor høst. Laksen

Simo Havlaks ved Akkarfjorden i Finnmark har vært i drift siden 1973 og er hittil det eneste lakseoppdrett nord for Skjervøy i Troms.

fikk tilsatt 100 mg oxytetracyclinorid for hver kilo fisk pr. dag i 6-7 dager. Deretter ble den sultet i 14 dager og nesten hele bestanden overlevde, forteller Harald Volden.

Lodda utgjør det viktigste innslaget i foret med en andel på 60 prosent. Resten er reker, fiskeavskjær, binde- og vitaminfor.

Etter Voldens mening er to års gammel smolt det eneste løsenet for Finn-

mark som har så harde klimatiske forhold. Til nå har oppdretterne nordpå fått tildels dårlig smolt på grunn av at de ligger sist på ruta til leverandørenes båt. Men i midten av august inngikk de framtidige oppdretterne i fylket en avtale med leverandøren i Bergen om direkte leveranser av smolt til Finnmark.

Ved Simo Havlaks inngikk en i 1979 et forsøks samarbeid med departemen-

tet om å benytte en annen type smolt. 4000 eksemplar ble satt ut, men oppdretterne fikk ikke utbetalt det de mente de hadde krav på underveis og måtte oppgi eksperimentet. – Vi måtte avvikle forsøket og tapte titusenvise av kroner og mye tid, sier Harald Volden som ikke er udelt begeistret over departementets håndtering av denne saka.

Tobeinte tyver

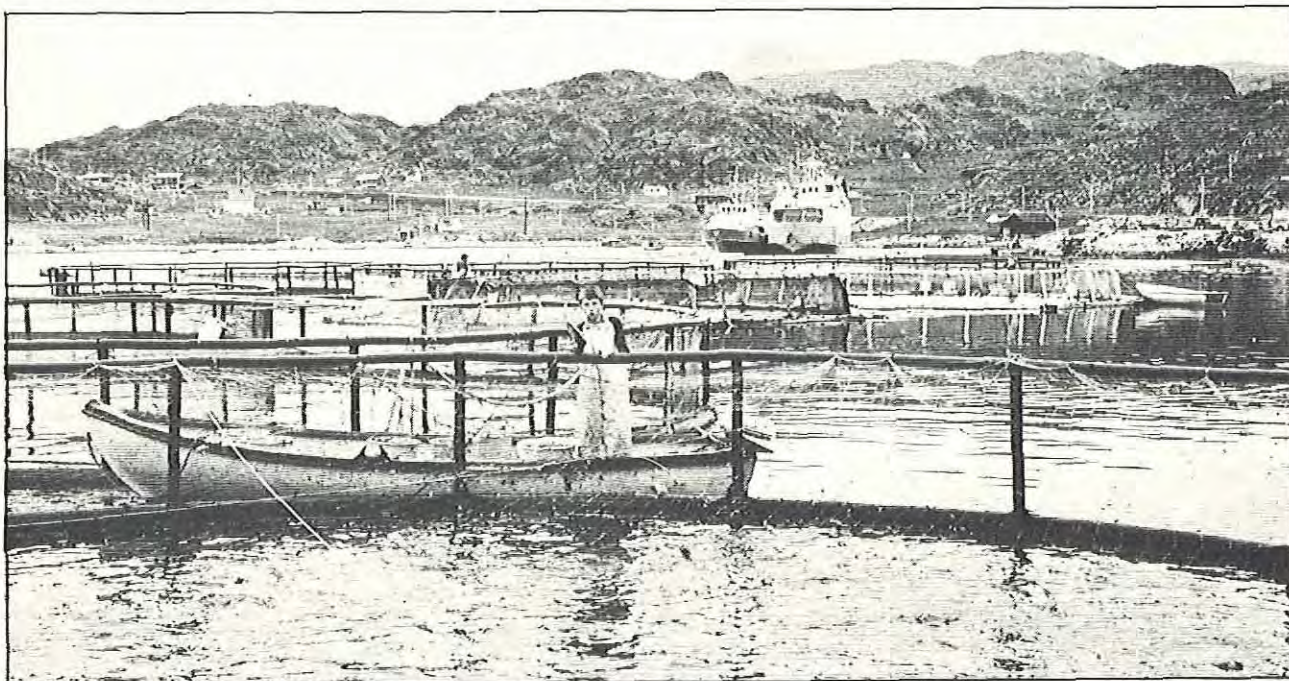
Men det har ikke bare vært sykdom og kulde som har truet laksen ved verdens nordligste anlegg. Høsten 1978 forsvant omlag tre tonn laks fra mærene er mørk, tåkefylt høstnatt. I fjor høst mistet eierne omlag 300 laks ved et lignende tyveri. Politiet har ennå ikke klart å skaffe bevis for hvem de ubudne gjestene er. – Det er helt klart at det var profesjonelt gjort, sier Harald Volden som har en mistanke om at Finland ble endestasjonen for laksen som forsvant.

Dersom pioneroppdretterne i Finnmark etter en langvarig behandling i departementet i løpet av sommeren får endelig ja til å flytte hjem til Trøndelag, vil dette skje i løpet av neste vår. Men nye krefter står klare til å fortsette. – Jeg synes sju konsesjoner er passende i første omgang, sier Harald Volden. Det er riktig å være forsiktig i starten. Så får en skaffe seg mer kunnskap og deretter utvide. Med de klimatiske forholdene vi lever under her, skal det lite til før hele bestanden

blir utslettet. Men det er samtidig helt sikkert at lakseoppdrettnæringa også har ei framtid i Finnmark. Det gjelder bare å finne de rette plassene, sier Harald Volden til slutt.

– Lakseoppdrett så langt nord som Finnmark er å bevege seg på kanten av det mulige, men det går, mener trønderen Harald Volden som her blir skyssset inn fra anlegget av sønnen Håkon.

Eksportmarkedet for laks

På grunn av langvarig økende priser fikk vi ved juletider 1980 nærmest et sammenbrudd i eksportmarkedene.

Det nye året startet med innføring av 4% toll i Fellesmarkedet. Vi visste at vi i første halvår 1981 burde selge 50% mer enn i tilsvarende periode av 1980. Etter harde og lange drøftelser med oppdretterne ble man enig om å sette ned førstehåndsprisene. Det så likevel lenge ut som om det ville være vanskelig å få markedstilpasningen, selv med nye minstepriser.

De nye minsteprisene førte til en økning i omsetningen, men økningen var ikke så stor som den burde vært for å ta unna økningen i produksjonen. Så sent som medio juni hadde en rekke oppdrettere ennå ikke fått avtale med kjøperne om opptak av laks som måtte være oppe av sjøen ved utgangen av juli p.g.a. faren for kjønnsmodenhet.

På dette tidspunkt begynte imidlertid de store røkeriene på kontinentet å få oversikt over fisket og produksjonen i andre land. Meldingene fra USA og Canada, som har dominert leveransene til røke-markedet i Europa, gikk ut på at fisket av de typer og størrelser av laks som går til røking, var moderat. Sammen med den sterke stigning i dollar-kursen innebar det at norsk oppdrettlaks begynte å bli konkurransedyktig.

I slutten av juni ble det inngått kontrakter for frysing, noe ga grunnlag for økning i opptakene, og i løpet av juli ble det balanse i markedet, d.v.s. at den fisk som måtte opp, fant avsetning.

Nå i august er vi inne i en vanskelig måned, sett fra eksportørenes side. Det er den viktigste feriemåned på kontinentet. Konsum-markedet tåler kun små kvanta laks. Man ønsker hovedsaklig fisk av relativt liten størrelse, og den må være absolutt blank. Den fisken vi mottar er for det meste stor fisk, som begynner å få gytefarge og derfor ikke egner seg for dette markedet. Endel oppdrettere har imidlertid begynt å levere av den nye generasjonen, og vi regner med at vi i løpet av kort tid vil få tilstrekkelige kvanta fisk til å dekke konsum-markedet.

Det er viktig at vi pleier konsum-markedet kontinuerlig og at vi ikke

presser prisen opp igjen, for det har vist seg at siste-leddet både i Norge og på kontinentet følger en pris-stigning relativt hurtig, mens det ofte tar lengre tid å få dem til å sette prisene ned igjen. Vi må tilstrebe den bredde i markedet som er nødvendig for å få selge større kvanta utover høsten.

Bortsett fra den positive utvikling for dollar, har utviklingen i valutakursene og vårt innenlandske kostnadsnivå vært svært negativt sett fra eksportørhold. All annen valuta har falt i forhold til norske kroner, og mest ødeleggende har fallet i pund-kursen vært. Inflasjonen i Norge har ført til at alle omkostninger stiger uten at man kan få dekning i økede priser.

Eksport av laks 1. halvår 1980/1. halvår 1981

	Fersk laks		Frossen laks		Fersk + Frossen	
	1. halvår 1980	1. halvår 1981	1. halvår 1980	1. halvår 1981	1. halvår 1980	1. halvår 1981
Storbritannia	51	177	12	72	63	249
Sverige	175	347	5	15	180	362
Belgia	95	108	2	1	97	109
Nederland	4	28	—	1	4	29
Danmark	347	482	6	40	353	522
V-Tyskland	506	447	15	46	521	493
Frankrike	382	773	90	75	472	848
Sveits	49	116	—	2	49	118
Finland	8	—	19	27	27	27
Andre	16	62	—	9	16	71
Total	1633	2540	149	288	1782	2828

Tallene er hentet fra Eksportutvalget for ferskfisk, og inkluderer villaks. Alle tall er avrundet til hele tonn.

SKJELLDYR KING

Av Tormod Venvik

Samlet uttak av fisk og andre organismer fra havet er nå ca. 70 millioner i året. Dette utgjør bare rundt 2 % av verdens matvareforsyning, og det er neppe realistisk å anta at denne andelen kan økes vesentlig med de fangsstrategier som benyttes i dag.

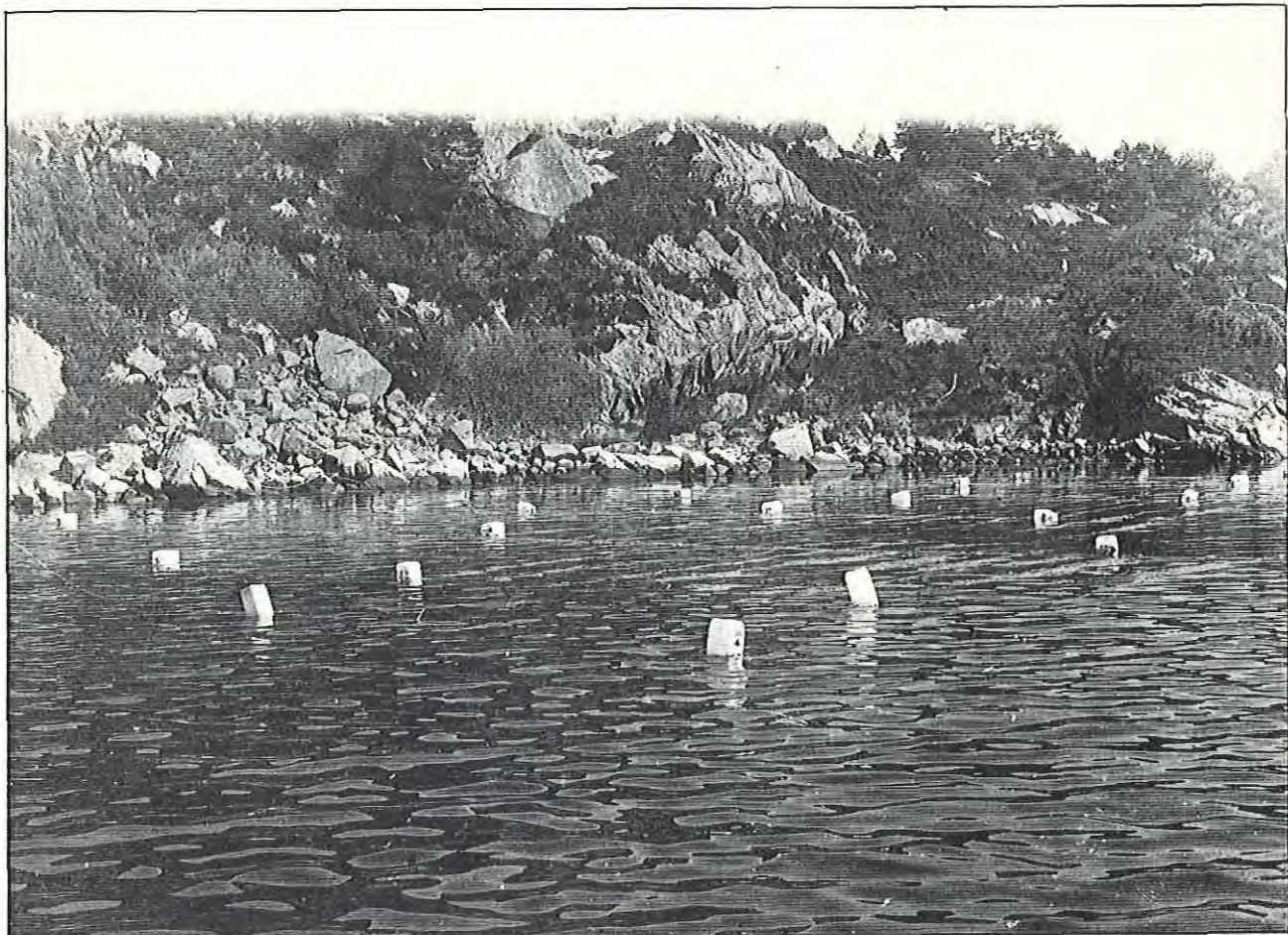
Nå vet vi at havet har en samlet produksjon av organisk materiale som er mer enn 10 000 ganger større enn det som i dag blir utnyttet. Det teoretiske potensiale for produksjon av næring i havet er også minst like stort som på

land. Dette avslører en skjevhet, og det synes å være en generell politisk målsetting at havet må utnyttes på en bedre måte i produksjon av mat. Det kan være mange årsaker til skjevheten, men det synes i alle tilfelle å være et sentralt element at fiske i tradisjonell forstand er en produksjonsform på steinaldernivå. Til tross for at teknologien i mange tilfeller er svært avansert, driver man kun og samler av havets overflod uten å gjøre noe for å auke utbyttet.

Det er med dette perspektivet mange hevder at det kun er gjennom ulike former for akvakultur en kan auke utnyttelsen av marine matressurser i vesentlig grad. Aktiviteten innenfor dette området er også utvidet svært mye de siste årene, og en må kunne anta at denne utviklingen vil fortsette. Sammenliknet med de forhold som gjelder i landbruket, har en likevel et par klare begrensninger på mulighetene for å utvikle akvakultur:

1. Med unntak av makroalger som tang og tare er vi i dag ikke i stand til å høste primærproduksjonen i havet i stor skala.

Blåskjellfarmer som denne dukker opp stadig flere steder. Metoden gjør at det kan dyrkes store kvanta på relativt små områder.

2. De fleste av våre tradisjonelle fiskearter ligger langt ute i næringskjeden og utnytter dermed energien i primærproduksjonen dårlig. Som et sterkt forenklet eksempel kan en si at det går med minst 500 kilo planteplankton for å produsere et kilo torsk.

Skjell

Skjell tilhører en gruppe organismer som blant annet kalles «filteretere». Som navnet antyder tar disse organismene til seg næring ved å filtrere planteplankton fra sjøvatnet, og skjell hører derfor til på det andre nivået i næringskjeden i havet. Skjell utnytter også energien i næringa svært godt, og en rekner med at skjell er blant de mest effektive produsenter av animalsk protein som finnes.

Det hevdes derfor med stort alvor at det nettopp er gjennom kultivering av skjell at en kan auke utnyttelsen av havets matressurser i vesentlig grad.

Selv om skjell er relativt ukjent i Norge, har utnyttelsen av ulike skjellressurser et betydelig omfang andre steder i verden. Samlet kvantum er nå ca. 3 mill. tonn pr. år, noe som utgjør knapt 5% av verden fiskefangst. De største produsenter er Japan, USA, Sør-Korea, Frankrike, Spania, Nederland og Canada. Kvantumet framskaffes ved fangst på naturlige bestander såvel som ved kultivering. I USA og Canada blir det aller meste tatt ved tradisjonell fangst, mens kultivering spiller en stadig større rolle i Asia og Europa.

Dyrking av skjell

Det er til vanlig ikke næringstilgangen som begrenser veksten i de naturlige skjellbestandene. Andre miljøfaktorer, såsom egnet vekstunderlag, strømforhold og rene plasshensyn er oftest av langt større betydning. Ujamn og usikker rekruttering begrenser også produksjonen i mange bestander. Dyrking av skjell går egentlig bare ut på at man «hjelper» naturen og legger forholdene til rette for de faktorer som måtte være begrensende for veksten. I hvor stor grad man griper inn for å hjelpe kan imidlertid variere nokså mye. Ofte består dyrkingen bare i at man gir skjellene et egnet underlag å vokse på, eller at man ved ulike former for yngelpleie hjelper skjellene over en kritisk perio-

de. I andre tilfeller driver man et intensivt oppdrett med kunstig klekking og oppvekst under godt kontrollerte og beskyttede forhold. Slik produksjon benyttes imidlertid foreløpig bare på de mest verdifulle skjellartene som f. eks. østers.

Skjell dyrking kan enten foregå på bunnen eller i ulike former for hengende kulturer. Den vanligste formen for **bunndyrking** er at man samler yngel på forskjellige måter og «sår» denne utover på egnede oppvekstområder.

Blåskjell dyrking i Nederland forgår for eksempel ved at man skraper yngel på grunne avsetningsområder og sprer denne utover de noe dypere oppvekstområdene.

I Japan dyrkes kamskjell blant annet ved at man samler yngel på samlere hengende i sjøen, og denne såes så på samme måte utover oppvekstområdene. Ved slik bunndyrking blir de ferdig utvokste skjella skrapet opp på samme måte som ved fangst på naturlige skjellbestander. Andre måter å dyrke skjell på bunnen på er ad kunstig vei å skape gunstige bunnforhold, blant annet blir mye østers dyrket på denne måten.

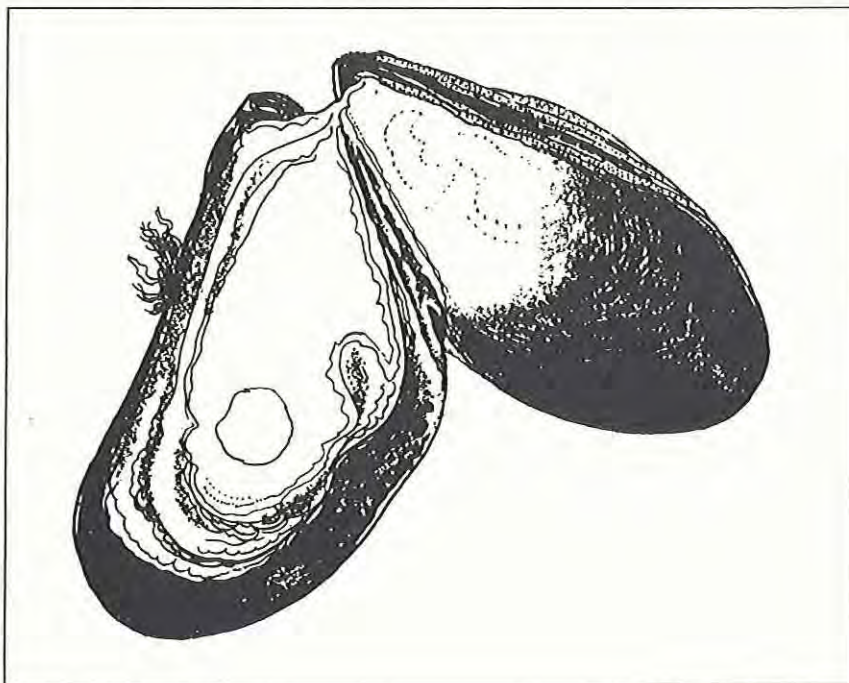
Den franske «Bouchot»-teknikken for blåskjell dyrking, der peler omsurret med hampetau plasseres utover lange sandstrender, går ut på noe av det samme.

Skjell dyrking i **flytende kulturer** foregår enten fra flåter eller fra bøyestrekke(long-line)-system. Bøyestrekke består av liner med flytelement

som er spent ut mellom forankringer på bunnen eller på land. Vekstmediene henger så ned fra disse strekkene. Fordelene med slik dyrking er at man får utnyttet havet «tredimensjonalt» i forhold til flatedyrking på bunnen, man unngår forurenset bunnslam og får dermed bedre vekst og bedre kvalitet på skjellene. Skjell dyrking i flytende kulturer får nå stadig større betydning. I Spania dyrkes store mengder blåskjell på tau som henger fra flåter. Japan har en omfattende produksjon av kamskjell i bøyestrekke, og østers blir også i stadig større grad dyrket i slike system. Måten skjell henges opp i slike system kan imidlertid variere mye fra art til art. En svært enkel metode er den svensk/norske måten å dyrke blåskjell på, der yngelen fester seg og vokser opp på de samme samlerne. I andre tilfeller må en tynne ut og plante om yngelen. Kamskjellartene, som kan bevege seg betydelig ved egen hjelp, må «arresteres» i kurver, lommer eller liknende slik at de ikke bare slipper heftetrådene og svømmer sin vei. Østers dyrking i flytende kultur foregår nå på flere måter, men svært ofte ved hjelp av ulike typer kurver.

Til tross for at flytende skjellkulturer ofte både er mer kapital- og arbeidskrevende enn bunndyrking, ser det ut so denne metoden på grunn av de

Blåskjell må produseres til en billig penge hvis de skal kunne konkurrere på verdensmarkedet.

fordeler den innebærer får stadig større utbredelse. Metoden gir svært gode muligheter for utnyttelse av primærproduksjonen, og det kan dyrkes store volum på relativt små områder. I prinsippet kan en ved hjelp av flytende skjellkulturer auke produksjonen av mat fra havet i vesentlig grad.

Skjell dyrking i Norge

Utnyttelse av skjellressurser til mat i Norge er som nevnt ubetydelig. Imidlertid har vi flere skjellarter som er til dels utmerket egnet til mat, blant annet kan nevnes blåskjell, o-skjell, østers, hjertemusling, kamskjell, haneskjell og flere andre. Av disse er i første rekke østers og blåskjell interessante i en dyrkingsammenheng, men på litt lengre sikt kan også kamskjellartene bli svært aktuelle.

Blåskjell

Det har i de seinere årene utviklet seg en betydelig interesse for å starte med dyrking av blåskjell langs kysten. Årsakene til dette skal ikke diskuteres her, men det er helt klart at de mest optimistiske forestillinger om muligheter for næringsutvikling og nye arbeidsplasser har vært svært urealistiske. Forsøksdyrking har nå pågått over en tiårsperiode, og i tillegg til auka kunnskap om produksjons- og markedsforhold begynner en nå å få sånn noenlunde kjennskap til hvilke betingelser en blåskjellnæring vil måtte arbeide under.

Blåskjell er et stort, men svært billig produkt på det internasjonale marked. Dette betyr at dersom en skal kunne utvikle blåskjell dyrking til næringsveg i Norge, må en kunne produsere store volum til lave kostnader. Mottaksapparatet vil måtte bygges opp i industriell skala, hvilket vil kreve store og kontinuerlige råstofftilførsler. Dette tilsier at dyrkingsanlegg og foredlingsindustri bør bygges opp i et integrert perspektiv og i en størrelse som muliggjør et mest mulig rasjonelt driftsopplegg. Dyrkingsanleggene kan utvilsomt variere i størrelse, men en produksjon vesentlig mindre enn 100 tonn pr. anlegg synes lite aktuelt. Foredlingsanleggene bør trolig ha en produksjon på mellom 3 og 5 tusen tonn i året for å kunne utnytte rasjonelt produksjonsstyr.

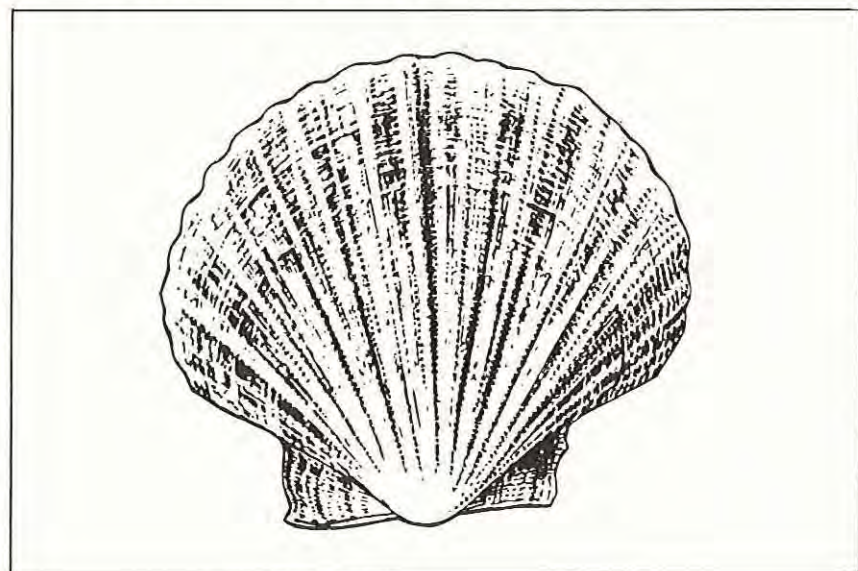

De ulike dyrkningsmetodene som har vært forsøkt skal ikke vurderes nærmere her, men utviklingen ser tydelig ut til å gå i retning av mer eller mindre standardiserte bøyestrekker der skjellene vokser seg ferdig fra yngelstadiet til det er høstingsmodne. Denne prosessen tar to eller tre vekstsesonger alt avhengig av den aktuelle lokaliteten. Slik dyrking ser etter den oversikten vi har i dag ut til å medføre en **kapitalkostnad** på mellom 40 og 60 øre pr. kilo. Mulig råstoffpris til dyrker er forløpig beregnet å kunne bli mellom kroner 1,- og kroner 1,50 pr. kilo rund vekt. Hvorvidt dette er tilstrekkelig

Østers er en delikatess, men vanskelig å dyrke.

interessant for aktuelle dyrkere vil selvfølgelig avhenge av de krav som stilles til godtgjøring av arbeidsinnsats og lønnsomhet. Selv om lønnsomheten i utgangspunktet vil være marginal, må en likevel kunne slå fast at tilfredsstillende resultat bør kunne være en realitet.

Idag foregår dyrking av kamskjellarter bare i Japan, men det er gjort innledende forsøk også i Europa og Amerika. Framtidsutsiktene er det imidlertid vanskelig å si noe om.

stisk mulighet, spesielt dersom en vurderer virksomheten over tid.

Det må også presiseres at de økonomiske beregninger som er gjort i denne sammenheng er basert på de priser som gjelder for store volum på det internasjonale markedet. Dersom en kan utvikle spesielle produkttyper eller utnytte nisjer i markedet (heimemarkedet), vil dette kunne gi bedre priser og lønnsomhet. Norske blåskjell holder en svært god kvalitet, hvilket vil kunne gi oss store fordeler på litt lengre sikt.

Østers

I motsetning til blåskjell, er østers et luksusprodukt blant skjellartene, og prisene er deretter. Østers er imidlertid også vanskelig å dyrke slik at kostnadene gjerne blir høye. Flaskehalsen synes foreløpig å være yngelproduksjon, og der er i dag stor mangel på østersyngel i hele Europa.

Østers i Norge dyrkes hovedsaklig i hengende kurver. Veksten synes å være spesielt god rundt oppdrettsanlegg for laks. I tillegg til den vanlige europeiske østersen (*Ostrea edulis*), pågår det i dag forsøk med dyrking av

den såkalte stillehavsøstersen (*Ostrea gigas*).

Dersom en lykkes i å skape en stabil og rimelig produksjon av yngel, synes det å være gode muligheter til å gjøre østersdyrking til en lønnsom næringsveg på egnete steder.

Kamskjellarter

Kommersiell kultivering av kamskjell foregår foreløpig bare i Japan, der spesielt arten *Patinopecten yessoensis* dyrkes i stor skala.

Forsøk med kamskjelldyrking er imidlertid startet opp både i Europa og Amerika.

Hvorvidt det er mulig å utvikle kamskjelldyrking også i Norge er imidlertid et svært usikkert spørsmål. Innledende forsøk er gjort, men det vil åpenbart være behov for langsiktig forsøksvirksomhet før en kan svare på om det kan gjennomføres eller ikke.

Framtidsutsikter

Historien om utvikling av kamskjellkultur i Japan kan være et godt eksempel på hvilket utviklingspotensiale som lig-

ger i skjelldyrking. De naturlige forekomster av arten *Patinopecten yessoensis* var lenge utnyttet ved tradisjonell fangst. Bestanden var imidlertid sterk overbeskattet, og kvantumet gikk stadig nedover til et lavmål på 10 000 tonn i 1968. På denne tida startet utviklingen av dyrkningsteknikker, hvilket resulterte i at produksjonskvantumet 10 år seinere var hele 170 000 tonn!

For Norge vil det i praksis ikke være begrensninger for hvor mye blåskjell som kan dyrkes. Vi kan om så er overta hele markedet og likevel har muligheter for å mangedoble produksjonen! Begrensningene vil i første rekke være av markeds- og lønnsomhetsmessig art, men disse er da også til stede i høyeste grad. Et produksjonsvolum utover 15–20 tusen tonn vil neppe være realistisk i overskuelig framtid.

Forøvrig synes det åpenbart at det vil ta tid å utvikle skjellnæringa her i landet. De som har planer om å starte opp, bør ikke vente seg de store fortjenester over kort tid. På lang sikt bør imidlertid også skjelldyrking kunne bli en interessant næringsveg. Vår lange og forrevne kyst gir i videste forstand gode forutsetninger for en slik virksomhet.

Fiskets Gang

UTGITT AV FISKERIDIREKTØREN
Postboks 185/186
5001 BERGEN
TELEFON (05) 23 03 00

Fiskets Gang er det eneste offisielle blad for norsk fiskerinæring, og blir utgitt hver 14. dag.

! Fiskets Gang vil en finne variert stoff om norske fiskerier, reportasjer og intervju, detaljert statistikk over ilandbrakte fiskekvanta og eksport av fiskeprodukter.

Fiskets Gang inneholder alle nye lover og bestemmelser i forbindelse med norske fiskerier, meldinger fra Fiskeridirektøren og andre meldinger av interesse i forbindelse med fisket.

Rapporter fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt om utviklingen av fiskebestandene og resultater fra forsøksfiske finnes også i Fiskets Gang.

I den faste spalten «Fiskerinytt fra utlandet» presenteres fiskerinyheter fra hele verden.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 100,— pr. år for de skandinaviske land og kr. 125,— for andre land, med tillegg for luftpost. Fiskerifagstudenter kr. 60,—.

TIL FISKETS GANG, Fiskeridirektoratet, Postboks 185/186, 5001 Bergen

Jeg ønsker å abonnere på FISKETS GANG:

Navn:

Adresse:

Fiskeoppdrett i Norge:

SETTEFISKOPPDRETT

Av Øyvind Bjerk

Perspektivene for fiskeoppdrett i Norge, det være seg settefisk (yngel)-produksjon eller matfisk produksjon henger så nøye sammen og er så avhengig av hverandre at det i grunnen blir å snakke om utbyggingstakten generelt for hele næringen. Jeg vil likevel prøve i hovedsak å legge vekten på settefiskproduksjonen.

En kort historisk oversikt fra slutten av seksti-årene og fram til i dag, viser at da interessen for oppdrett av laks og regnbueaure først fikk vind i seglene, så fikk denne vinden en sterkt akselererende karakter. I 1973 grep derfor myndighetene inn og innførte en midlertidig lov om konsesjonsplikt for fiskeoppdrett. Det ble nedsatt et offentlig utvalg, Lysø-utvalget, som avga sin innstilling i 1977, og i 1980 har så Stortinget debattert meldingen.

Tidlig på 70-tallet var det relativt få rene settefiskprodusenter i drift i Norge, med det mål for øyet å produsere sjødyktig settefisk for oppdrettsnæringen. Naturlig nok, fordi vårt kvantum av produsert fisk var lite og prisene for settefisk – i hvert fall for aure- var relativt dårlige. Produksjonen av settefisk foregikk stort sett i regi av matfiskoppdretterne selv, supplert med tilskudd fra lokale jakt- og sportsfiskerlag som hadde den beste ekspertise og tilgang på villfisk og rogn.

Problemene for matfisknæringen meldte seg snart, det ble mangel på laksemolt i sør, og denne begrensede tilgangen på settefisk har således vært den styrende produksjonsfaktor for he-

le næringen opp gjennom 70-årene og er det fremdeles i dag. Det har derfor de siste 6–8 årene stadig vært snakket om smoltmangel og om ønsket om å få igang flere settefiskanlegg. Tabell 1 viser de konsesjoner for settefiskanlegg som er gitt fra loven og fram til i dag: (Et anlegg kan ha fått flere konsesjonstildelinger).

Konsesjonstildelinger	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	I alt
Maks. tillatt. prod.kap.	4	2	5	9	12	23	25	79
i (1 000 fisk)	320	275	165	820	1560	5630	3130	11850

I tillegg kommer produksjonskapasiteten for de anlegg som var i drift da loven kom og som ble registrert i 1973 i

form av spørreskjema og besøk fra fiskeriadministrasjonen hos den enkelte oppdretter. Disse oppgaver over oppgitt kapasitet ligger på et så høyt nivå at de ikke kan sammenlignes med de faktiske produserte antall settefisk i årene som er gått siden.

Ved Fiskeridirektoratet antar en likevel at det blant disse registrerte anleggene finnes en teoretisk kapasitet for ca. 6 til 8 millioner sjødyktige settefisk.

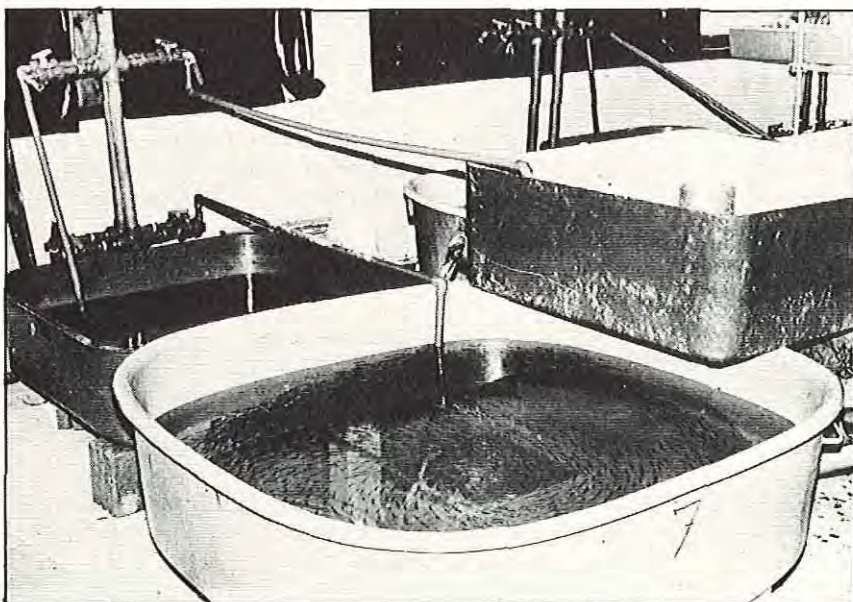
Det er verdt å merke seg at også de gitte konsesjoner er maksimumstall for produksjon, og det er all grunn til å regne med at mange av anleggene har overestimert eller i det minste maksimert sin kapasitet ved søknad om konsesjon. Samtidig har de offentlige myndigheter ønsket å stimulere nyetableringer i denne sektor, og det er således ikke til dato stilt spesielt strenge krav eller kvalitetsvurderinger ved

behandling av søknader om settefiskproduksjon.

De foreliggende tall for produksjon av settefisk fram til 1978 er usikre, spesielt for produksjon av regnbueaure. Dette henger delvis sammen med begrepet «sjødyktig settefisk» som for laks klart er definert som smoltifiseringsstadiet, da den fra å være i fingerflekke elvedrakt, blir sølvblank og i stand til å tåle sjøvann. Regnbueaure har ikke det samme klart definerte stadiet, her vil størrelsen på settefisken i stor utstrekning være utslagsgivende for når sjøvann kan tolereres og vi antar at det i statistikken ufrivillig forekommer endel «Tordenskjolds soldater».

Overproduksjon?

Ut fra produksjonsdata på matfisk antar vi at det årlig har vært satt ut ca. 3 millioner sjødyktige settefisk av regn-

bueaure og for laksesmolt ca. 1 million, stigende til 1,6 millioner i 1978.

Tabell 2 viser tallene for de to siste årene.

Antall utsatt fisk i mill.	1978	1979	1980	prognose-81
Regnbueaure	3,0	3,0	4,2	?
Laks	1,6	3,0	3,8	ca. 6,0
Totalt	4,6	6,0	8,0	

Tabell 2. (tall fra Norske Fiskeoppdretteres Forening.)

Sammenlignet med den teoretiske kapasitet for produksjon som er ca. 20 millioner sjødyktige settefisk, skulle vi tro at det foreligger er betydelig potensial for økning av produksjonen, eller et rom for overproduksjon om man ønsker å se det på den måten.

Jeg tror ikke så er tilfelle. De etablerte anleggene som var i drift før den midlertidige oppdretsloven kom, har ikke utnyttet sin påberopte kapasitet. Prisene på produkt har vært meget gode og selv om vår stamfiskpolitikk kanskje ikke har vært viet nok oppmerksomhet, kan man ikke generelt si at det har vært mangel på rogn bortsett fra kanskje i 1979 som var et ekstremt år med meget lave sjøtemperaturer mange steder. Jeg tror årsaken til den lave utbyggingstakten for mange settefiskprodusenter skyldes enten dårlige naturgitte forhold eller mangel på nok kunnskaper om produksjonen, eller kanskje aller helst en kombinasjon av disse to momenter.

En del av disse synspunkter mener jeg at vi også kan gjøre gjeldende for en del av de nye konsesjonshaverne som nok vil få merke at det er et vanskelig fagfelt de har begitt seg inn på. Det er i alle fall opplagt at det tar adskillig flere sesonger enn antatt før de enkelte anlegg når opp i sin fulle produksjon.

Fremtiden

Vel, dette er situasjonen slik den er i dag. Hva så med fremtiden? Fra næringens side har det allerede vært ropt et varsko om at nå må myndighetene stoppe opp og se på effekten av den politikk de fører. Hva sier så våre politiske myndigheter? La oss et øyeblikk gå tilbake til Stortingsmelding nr. 71 1979/80.

Der er bred enighet om at fiskeopp-

sedret har alle muligheter til å bli en distriktsnæring for utkant-Norge. Konholdene og herunder sikre en tilgang på settefisk som tilsier at settefisk ikke vil være den begrensende faktor. En rimelig overkapasitet vil derfor være på sin plass og Stortingets Sjøfarts- og Fiskerikomiteé har i sin innstilling nr. 347 (1970/80) uttalt følgende:

– Som nevnt er det tilgang på settefisk som først og fremst begrenser produksjonen av oppdrettsfisk i dag. Etter komitéens mening er dette en unaturlig form for begrensning. Det er derfor nødvendig å øke produksjonen av settefisk betydelig. Hovedansvaret for dette bør ligge på næringen selv.

Komiteéen vil understreke at oppdrett av settefisk og klekking av rogn er en vanskelig og risikofylt produksjon. Produksjonen vil lett variere betydelig fra det ene året til det andre, og det er vanskelig å få en riktig tilpasning mellom produksjon og etterspørsel. Komiteéen er enig i at flere og mindre anlegg vil kunne gi den beste garanti for en jevn produksjon, og mener at en øvre grense for settefiskanlegg er riktig. En produksjonsgrense på 500 000 settefisk pr. år synes komitéen virker rimelig.

Skal det imidlertid lykkes å dekke behovet for settefisk til enhver tid, vil en måtte regne med en større og mindre overproduksjon av settefisk år om annet. Et slikt overskudd av settefisk må kunne benyttes til utslipp i sjøen, og derved bidra til å øke bestanden av vill laks. Det må imidlertid finnes en løsning både på den økonomiske og den biologiske siden av spørsmålet. Sitat slutt.

Når det gjelder den øvre begrensning som er nevnt her har også Fiskeridepartementet i sine merknader uttalt et ønske om denne grense, blant annet med bakgrunn i konsekvensene ved eventuelle sykdomsangrep og et ønske om å spre risikofaktoren på flere enheter.

Restriksjoner

La meg så si litt om søknader for settefiskanlegg i tiden som kommer: Vi har allerede i dag liggende til behandling ca. 70 nye søknader (delvis om utvidelse av eksisterende anlegg). Disse representerer tilsammen et like stort antall settefisk som det vi har gitt kosesjon for siden lovens ikrafttreden i 1973 og frem til idag. Vi har ennå ikke merket effekten av de konsesjoner som er gitt i 1979 og 1980 og som tilsammen representerer 8,5 mill. sjødyktig settefisk. Det sier seg selv at en mer restriktiv linje for tildeling i 1981 og årene fremover er helt nødvendig. Dette kan gjennomføres ved å sette strengere krav til faglig dyktighet og til en bedre dokumentasjon av vannkvalitet og vannmengder. Disse tiltak tror jeg vi må regne med vil bli gjennomført. Når vi ikke ønsker å stoppe tildelingen av settefiskkonsesjoner helt, har dette flere årsaker:

1. Vi venter en viss teknisk utvikling og nyvinning innenfor produksjonsteknikken her.
2. Matfiskoppdretterne vil kunne få anledning til å velge hvilken kvalitet settefisk de ønsker å kjøpe.
3. Produksjonen kan legges om i den retning at den enkelte matfiskprodusent produserer et større antall mindre fisk.
4. Myndighetene ønsker definitivt ikke at settefisk skal være en begrensende faktor, og innenfor rimelige grenser bør en overproduksjon kunne benyttes til utsetting fritt i sjøen, såkalt «kuturbetinget fiskeri».

Dette siste poenget har i seg et aspekt av samarbeid mellom 3 departement – og sannsynligvis et utall organisasjoner som ønsker å si sin mening om saken – og det er mitt personlige syn at vi trolig ikke får en avklaring på spørsmålet for «problemet» bokstavelig talt svømmer mellom beina på oss, sannsynligvis en gang rundt 1985.

En vesentlig faktor for en økt innsats til nytte for hele oppdrettsnæringen er imidlertid at våre politiske myndigheter innses det ansvar de har påtatt seg og følger opp i form av bevilgninger, ikke bare til forskning på dette felt, men også konkret til administrative stillinger i departementet og direktoratet.

(Artikkelen er basert på et foredrag som ble holdt i Norsk Vannforening 24. februar 1981).

FISK I DEN MILITÆRE FORLEGNING

Av oberstløytnant Fritz Hovland, Generalintendanten

Dagens militære kosthold i leir skiller seg ikke vesentlig fra andre institusjonskosthold. Kostholdet og forpleiningen skal søke å oppfylle disse hovedkrav:

- Kosthold skal være helsemessig forsvarlig for denne forpleiningstakergruppe, det skal være hensiktsmessig og best mulig variert.
- Matproduksjon og matservering skal skje i hygienisk forskriftsmessige former, maten skal være best mulig tilberedt og pent anrettet.
- Kostholdet og kjøkkendriften skal passes inn i gitte økonomiske rammebetingelser.

Mot disse hovedkrav styres avdelingens kostholdsplanlegging, som utføres av kjøkkensjef i samarbeid med sine nærmeste medarbeidere. Kostplanen utarbeides for en måned. Den skal foreligge senest 25. i forutgående måned.

Det veiledende kostregulativet anbefaler denne middagsvarefordeling i 4-ukers perioden;

- Fisk	8 ganger (hvorav ønskelig med 3 ganger fet fisk)
- Fiskemat	3 »
- Kjøtt	6 »
- Kjøtt-opplaget	6 »
- Hvalkjøtt	1 »
- Innmat	2 »

Fisk i den militære forpleining er sikkert ikke like populært hos alle og på alle steder, slik det også er rundt om i de mange private hushold.

Den mindre positive holdning til fisk fra endel av forpleiningstakerne, kan/vil i noen grad påvirke kjøkkenledelsens holdning til bruk av fisk i forpleiningen.

I et innlegg jeg holdt på Statens Ernæringsråds konferanse 21-22 okt. 1981 anførte jeg bl.a. «Institusjonsholdningene må kunne katakteriseres som noen av de mest regulære og stabile fiskeforbrukere i samfunnet vårt. Fiskens ernæringsmessige verdi i kostholdet har vel alltid vært kjent og

rimelig godt påaktet i norske institusjonshusholdninger. Ernæringsmeldingen har gitt ny påminnelse og inspirasjon til økt forbruk.

I tidligere tider, med forholdsvis rimelige fiskepriser i forhold til kjøtt, spilte det prismessige også en viss fordelaktig rolle for fisk som næringsemne på institusjonshusholdningens bord. Prisutjevningen mellom kjøtt og fisk har neppe gått i favør av økt fiskeforbruk.

Fiskeforbruket i institusjonshusholdninger vil nok variere en del bl.a. etter type institusjon, kategorier av forpleiningstakere (alder, friske/syke, aktivitet osv.), beliggenhet, utstyr for oppbevaring og tilberedning, tilgjengelighet og kjøkkenpersonellens holdning og kvalifikasjoner. Som gjennomsnittsforkbruk pr. uke kan en regne med at fisk er representert på institusjonshusholdningens ukemeny til middag med litt i underkant av 3 måltider (med snitt på 2,8) hvorav omtrentlig 10% er fiskemat. I tillegg kommer det fiskeforbruk ved lunsj og frokost, som varmrett og som smørbrødpålegg.

Siden 1977 har det vært arbeidet

med en undersøkelse på storhusholdningssektoren kalt «Materialflyt og kvalitet av mat i storhusholdninger». Prosjektet er støttet av bl.a. NTNF, brukere og industrien. En forholdsvis representativ kartlegging av institusjonshusholdningers menyplan har bekreftet forannevnte gjennomsnittsbilde og også vist at det er meget liten forskjell i menysammensetninger (kjøtt-fisk) mellom sykehus/sykehjem, aldershjem og avdelinger i Forsvaret. Med det alminnelige kjennskap er har til kostholdet i internatskoler og fengsler, kan en med rimelig stor sikkerhet slutte at fiskeforbruket i disse husholdninger ligger opp til samme gjennomsnitt.

Rent umiddelbart kan en vel si at for mange av forpleiningstakerne, ja, kanskje for de fleste, er det tilstrekkelig/mer enn tilstrekkelig å ha fisk til middag tre dager i uka. Omsatt i kvanta fisk representerer dette ukentlig middagsforbruk i institusjonshusholdningene omtrent 78 000 kg, eller på årsbasis 4 056 000 kg. (Beregnet porsjonsstørrelse 200 g fisk). Hvis en til frokost og lunsj beregner et forbruk på 200 g pr. uke, kan årforbruket økes med 1 352 000 kg = totalt forbruk 4 056 000 + 1 352 000 = 5 408 000 kg = 41,6 kg pr. person/år.

Forbruket av fisk i institusjonshusholdninger har for dårlig fordeling mot fete fiskeslag. Forbruk av fet fisk bør økes, både ved større tilgjengelighet, fornuftig pris-/subsidiepolitikk og informasjon til kjøkken- og innkjøpspersonale, og sist, men ikke minst, til de mange og ulike forpleiningstakere rundt om i institusjonene.»

I 1978 gjorde vi en undersøkelse ved Hærens forpleiningsavdelinger for å finne ut hvordan avdelingene i landsdelene Nord-Norge, Trøndelag, Sørlandet og Østlandet fulgte det veiledende kostregulativs anbefaling om bruk av fisk til middag. Undersøkelser gjaldt månedene januar-februar, august-september. Tabellen nedenfor viser gjennomsnittstallene for landsdelene:

Fiskets Gang

Landsdel/antall del- takende avdelinger/ fisk i forpl.	Veil. kost- regulativ, an- tall anbefalte ganger	Gj.snitt antall ganger i forpl.	% av anbefalt ant. ganger
Nord-Norge/15 avd.			
- Mager fisk	5	5,18	103,60
- Fet fisk	3	1,80	60,00
- Fiskemat	3	3,59	119,67
Trøndelag/3 avd.			
- Mager fisk	5	3,33	66,67
- Fet fisk	3	3,50	116,67
- Fiskemat	3	4,33	144,33
Sørlandet/3 avd.			
- Mager fisk	5	4,00	80,00
- Fet fisk	3	2,00	66,67
- Fiskemat	3	3,66	122,00
Østlandet/21 avd.			
- Mager fisk	5	3,58	71,60
- Fet fisk	3	1,57	52,33
- Fiskemat	3	2,95	98,33

De respektive avdelinger og landsdelsmyndigheter er gjort kjent med resultatene av denne undersøkelse, og er anmodet om å søke forbruket av fisk øket opp mot anbefalingene i det veiledende regulativ. Ny tilsvarende

undersøkelse vil bli gjort i 1982 med forbrukstall fra 1981.

I 1980/81 gjorde vi en ny undersøkelse ved forpleiningsavdelinger i Hæren. Denne gang ønsket vi ved registrering i spisesalene, å få fastlangt

hvor stor del av forpleiningsstyrken som møtte opp til spising på dager med fisk.

Undersøkelsen ble gjort over 1 måned, 15. jan. – 15 feb. 1981.

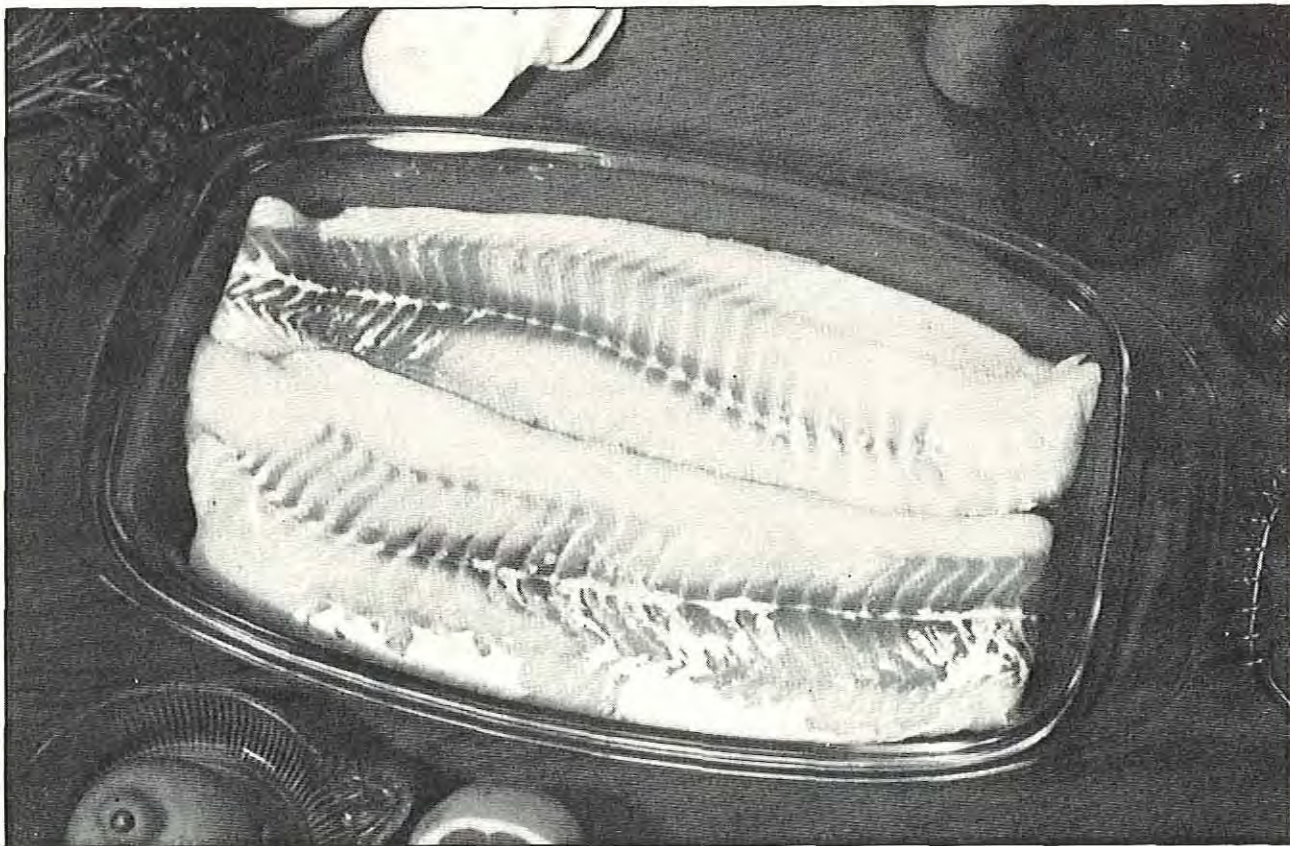
Undersøkelsen viste følgende gjennomsnittlig framøteprosent på fiske-middagene:

- Nord-Norge/4 avde- linger	= 69%
- Trøndelag/2 avdelinger	= 66%
- Vestlandet/1 avdeling	= 74%
- Sørlandet/2 avdelinger	= 78%
- Østlandet/3 avdelinger	= 60%

- Landsgjennomsnitt/12
avdelinger = 69,4%

Vi har ikke undersøkt om de som ikke møtte til spising hadde «andre grunner» for fraværet enn at de ikke møtte p.g.a. at det var fisk. Ny og utvidet undersøkelse vil bli gjort i 1982.

Nevnte to undersøkelser gir interessante indikasjoner på at en nok kan søke fiskeforbruket øket totalt sett, både ved at avdelinger/regioner føres nærmere de ernæringsmessige anbefalinger på dette felt (det veiledende regulativ), og ved en større variasjon i tilberedningen – slik at flere og flere finner å ville nytte seg av fisketilbudene til middag.

Forskrifter om regulering av loddefisket i fiskerisonen ved Jan Mayen i 1981.

I medhold av § 5 i Fiskeridepartementets forskrifter av 28. juli i 1981 om regulering av loddefisket i fiskerisonen ved Jan Mayen i 1981 har Fiskeridirektøren 7. august 1981 bestemt:

§ 1

Siste startdato i loddefisket i fiskerisonen ved Jan Mayen fastsettes til 13. august kl. 12.00

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av loddefisket i fiskerisonen ved Jan Mayen i 1981

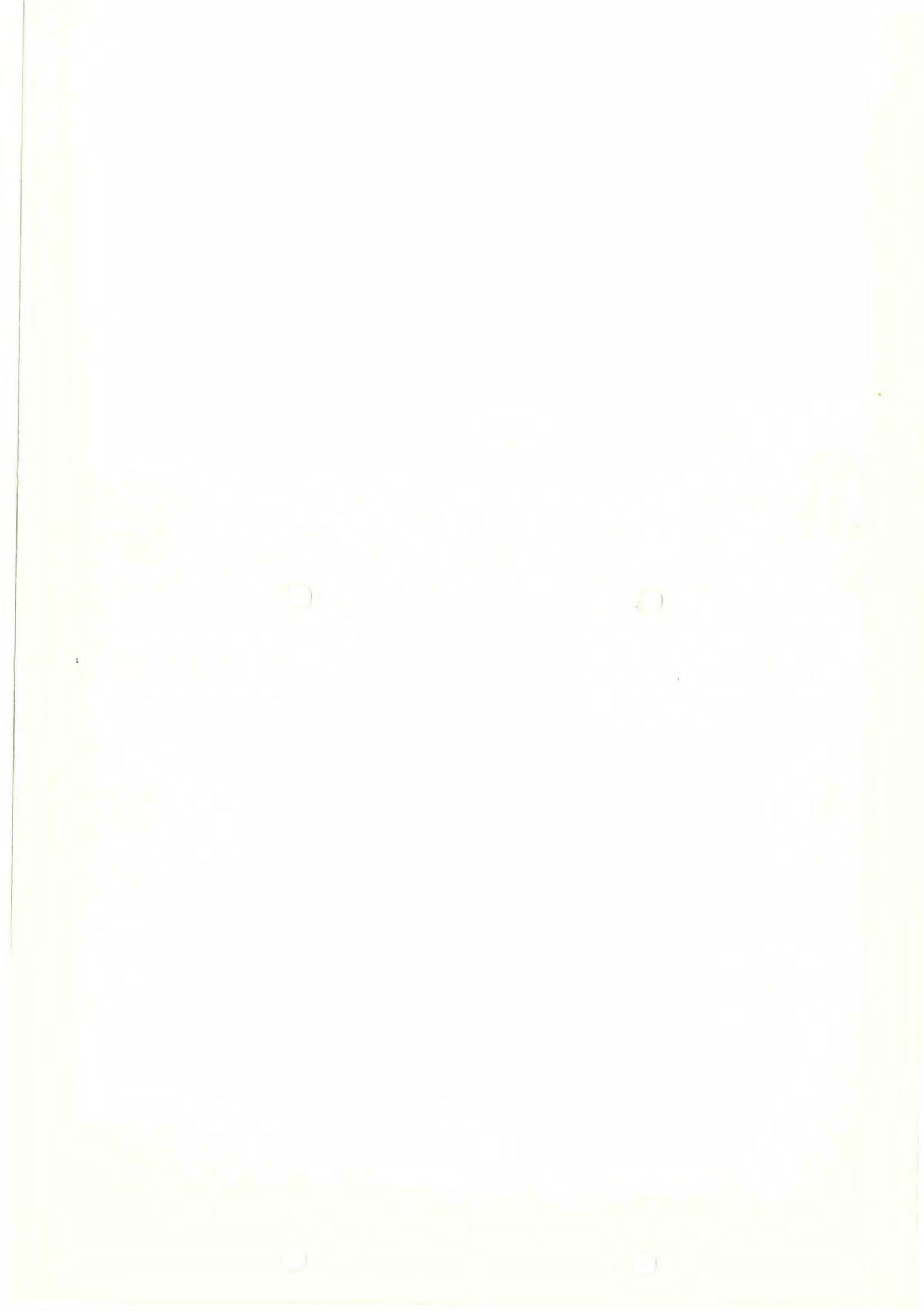
I medhold av § 5 i Fiskeridepartementets forskrifter av 28. juli 1981 om regulering av loddefisket i fiskerisonen ved Jan Mayen i 1981 har Fiskeridirektøren 10. august 1981 bestemt:

§ 1

Siste startdato i loddefisket i fiskerisonen ved Jan Mayen fastsettes til 10. august 1981 kl. 18.00.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 7. august 1981 om regulering av loddefisket i fiskerisonen ved Jan Mayen i 1981.

Forskrifter om regulering av fisket med landnot og snurpenot etter sild i Trondheimsfjorden i 1981

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskerierne, jfr. kgl.res. av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, jfr. kgl.res. av 8. september 1972 har Fiskeridepartementet 22. juli 1981 bestemt:

§ 1

I området av Trondheimsfjorden begrenset i vest av en linje gjennom Frøsetskjær lykt og Røberg lykt, kan det fiskes 4 000 hl sild med landnot og 7 000 hl med snurpenot til konsum. Fiskeridirektøren kan fastsette utseilingsdato, åpningsdato og slutttdato i fisket.

§ 2

Fiskeridirektøren kan fordele de fastsatte kvanta på de grupper som er nevnt i § 1 med like andeler på de deltakende fartøy.

§ 3

Etter forslag fra Feilsildfiskernes Salgslag fastsetter Fiskeridirektøren hvor mange fartøy som kan drive fiske på feltene samtidig. Fartøyenes startrekkefølge avgjøres ved loddtrekning.

§ 4

Ingen fartøy kan delta i fisket uten å være påmeldt til Feilsildfiskernes Salgslag, Trondheim.

Søkeren må være oppført på blad b i fiskeriantallet og nytte fiskeregistrert fartøy. Fartøyets lengste lengde må ikke overstige 90 fot.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere ifra bestemmelsen i annet ledd annet punkt.

§ 5

Det er forbudt å fiske sild som har en lengde mindre enn 23 cm. Uten hinder av forbudet i første ledd kan hver enkelt landing inneholde 20% i vekt av undermåls sild.

§ 6

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om utfylling, gjennomføring og kontroll av disse forskriftene, herunder regler om læssetting, samt prøvetaking og kontroll av fangstene (ved ilandføring).

§ 7

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fastsette forbud mot silderfiske i nærmere avgrensede deler av området beskrevet i § 1 desom bestandsmessige hensyn tilsier dette.

§ 8

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelse i eller i medhold av disse forskrifter, eller som medvirker hertil, straffes med bøter i henhold til § 80 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskerierne, og § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket.

§ 9

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av fisket etter sild vest for 4° V i 1981

I medhold av §§ 1, 37 og 38 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskerierne, jfr. Kgl.res. av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket har Fiskeridepartementet 24.7.81 bestemt:

§ 1

Det er forbudt å fiske sild i EF-sonen vest for 4° V.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan norske fartøy fra 28. juli kl. 00.00 fiske inntil 10 000 tonn sild til konsum i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30' N. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 2

Deltakende fartøy kan ikke ilandbringe større fangstmengde pr. tur enn 1 100 hl. Denne turkvoten trer ut av kraft i den tid salgslagene fastsetter mindre turkvote i medhold av § 5 i lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk.

Fiskeridirektøren kan fastsette fartøykvote for fartøy som foretar innfrysning på feltet.

§ 3

Ingen kan delta i fisket uten å være påmeldt til Norges Sidesalslag, Haugesund, eller Feilsildfiskernes Salgslag, Alesund.

§ 4

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle gi tilatelse til levering til mel og olje.

§ 5

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av bestem-

melene i disse forskrifter, herunder fastsette utseilingsstopp og påleggse fartøy plikt til å melde fra om utseiling fra havn og gi fangstmeldinger på feltet.

§ 6

Uaktsom eller forsettlig overtredelse av bestemmelse i eller i medhold av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 80 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskerierne og § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket.

§ 7

Disse forskrifter trer i kraft straks.

I perioden 15. august til 30. september er det forbudt å fiske sild i farvann omfattet av en linje gjennom følgende punkt:

- But of Lewis
- Cape Wrath
- Nord til 58°55' N - 5° V
- Vest til 58°55' N - 7°10' V
- Sør-vest til 58°20' N - 8°20' V
- Sør til 57°40' N - 8°20' V.
- Øst til Hebridene.

En viser for øvrig til J. 153/80.

Forskrifter for fredning av brisling 1981

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektøren 5. august 1981 bestemt:

§ 1

Det området i Fjærlandsfjorden i Sogn som er sperret for fiske etter brisling åpnes med virkning fra mandag 1981 kl. 00.00.

Forskrifter om regulering av prøvefiske etter makrell i færøysk sone i 1981

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannfiskeriene, jfr. Kgl.res. av 17. januar 1964, og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, jfr. Kgl.res. av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 31. juli 1981 bestemt:

§ 5

Disse forskrifter trer i kraft straks.

§ 1

Det er forbudt å fiske makrell i færøysk sone nord for 62° n.br.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan norske fartøy fiske det kvantum makrell som Norge i henhold til avtale med Færøylene disponerer.

Fiskeridirektøren kan fastsette åpningstidspunkt og videre stoppe fisket når den fastsatte kvoten etter § 3 er beregnet oppfisket.

§ 2

Fiskeridirektøren velger ut de fartøy som kan delta i fisket blant påmeldte fartøy og fastsetter fartøyenes turkvote.

Det er forbudt for andre fartøy å delta i fisket.

§ 3

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i disse forskrifter, herunder fastsettes den totale norske makrellkvoten i færøysk sone i henhold til § 2, annet ledd.

§ 4

Uaktom eller forsettlig overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til §

Forskrifter om regulering av prøvefiske etter makrell i færøysk sone i 1981.

I medhold av §§ 1, 2 og 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 31. juli 1981 om prøvefiske etter makrell i færøysk sone i 1981 har Fiskeridirektøren 31. juli 1981 bestemt:

§ 1

Fra 1. august kl. 00.00 kan det fiskes inntil 1 000 tonn makrell som prøvefiske i færøysk sone nord for 62° n.br.

§ 2

Følgende fartøy er ved loddtrekning uttatt til å delta i fisket:

1. «Norleif» M-11-HØ
2. «Knester» H-11-AV
3. «Hardhaus» H-9-AV
4. «Røttingøy» H-55-O
5. «Radek» H-12-A
6. «Nyegg» M-205-G
7. «Libas» H-75-F

§ 3

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Regulering av fisket etter makrell nord for 62° n.br. 1981

I medhold av § 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 8. juli 1981 om regulering av fisket etter makrell nord for 62° n.br. 1981, har Fiskeridirektøren 5. august 1981 bestemt:

§ 1

Fisket etter makrell i norsk økonomisk sone og i internasjonalt farvann nord for 62° n.br. stoppes fra 5. august 1981 kl. 24.00.

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskrifter for fredning av brisling

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektøren tirsdag 4. august 1981 bestemt:

§ 1

De områder i Hardangerfjorden og Nordfjord som er sperret for fiske etter brisling, åpnes med virkning fra fredag 7. august 1981 kl. 00.00.

Forskrifter om konservering av sommerlodde ombord i fangst- og føringsfartøyer og ved fabrikk sesongen 1981, fastsatt av Fiskeridirektøren 5. august 1981

I medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 29. november 1973, har Fiskeridirektøren i samarbeid med Sildemelkontrollen fastsatt følgende forskrifter om konservering om bord i fangst- og føringsfartøyer og ved fabrikk av sommerlodde til siidolje og sildemel i sesongen 1981.

§ 1

Til konservering av sommerlodde kan brukes konserveringsvæsken V65.

§ 2

Det er forbudt å anvende mer enn 300 ml V65 pr. hl råstoff tilsammen (sum av dose på båt og fabrikk).

§ 3

Fra start av sommerloddefisket ved Jan Mayen og i Barentshavet tillates råstoffet konservert med inntil 300 ml V65 pr. hl på båt.

§ 4

Rekonservering ved fabrikk er ikke tillatt. Dispensasjon vil i særlige tilfeller bli vurdert av Sildemelkontrollen og Fiskeridirektøren.

§ 5

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Dersom forholdene tilsier det, må fiskerne og fabrikkene regne med at Fiskeridirektøren og Sildemelkontrollen kan komme til å endre konserveringsdosen på kort varsel. Konserveringsvæske kan bare utleveres

til og anvendes av fartøyer som som er forsynt med forskriftsmessig, godkjent avsilings- og konserveringsutstyr og påbudt konserveringsjournal.

Fiskeridirektøren vil minne om de gjeldende forskrifter om behandling av råstoff som skal anvendes til fremstilling av mel og olje av 29. november 1973 og i denne forbindelse spesielt innskjerpe:

1. At lasterom/tanker m.v. blir grundig og forskriftsmessig rengjort før avgang til fangstfeltet.

2. At innpumping av fangsten skjer i begrenset tempo for å redusere vannmengden så langt dette er mulig.

3. At råstoffet blir grundig avsilt før det går i rommet.

J. 101/81

Forskrifter om regulering av fisket med landnot og snurpenot etter sild i Trondheimsfjorden i 1981

I medhold av §§ 1 og 6 i Fiskeridepartementets forskrifter av 22. juli 1981 om regulering av fisket med landnot og snurpenot i Trondheimsfjorden i 1981 har Fiskeridirektøren den 11. august 1981 bestemt:

§ 1

Snurpe- og landnotfartøyer som ikke begynner sildefisket i Trondheimsfjorden senest onsdag 19. august kl. 12.00 vil ikke kunne delta i fisket.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks.

I løpet av høsten og neste år vil vi gjennom ulike tiltak søke å bedre fiske-tilbudet ved Hærens forpleiningsavdelinger, og derigjennom øke det totale forbruk.

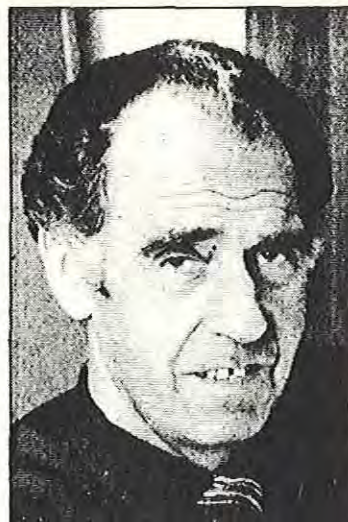
Av tiltakene nevnes:

- Kort-kurs for kjøkkensjefer og assisterende kjøkkensjefer i samarbeid med Opplysningsutvalget for fisk.
- Innkjøpstekniske vurderinger med sikte på å oppnå størst mulig og best mulig tilgjengelighet av fiskeråvarer/-varer.
- Spesielle fiskedager/fiskeuker hvor det lages, serveres, spises og orienteres om fisk.
- Utstyrsopprustning for alternativ fiske-tilberedning.
- Oppskriftskonkurranse.
- I samarbeid med næringsmiddel- og emballasjeindustri å utvikle nye fiskeprodukter.
- Aktivisering av kostholdsinformasjonen.

D.v.s. en konkretisering av de hovedmål som ble anført i mitt innlegg på Ernæringsrådets forannevnte konferanse.

«Med det fiskeforbruket vi har i institusjonshusholdningene, er det neppe realistisk å forvente særlig stor økning. De nærmeste mål for fiskeforbruket i institusjonshusholdningene må/kan være:

- å øke forbruket til et gjennomsnitt på 3 fiskemiddager i uka (mot ca. 2,8 i dag),
- å arbeide mot større produktvariasjon, hvor ernæringsmessige, sensoriske, hygieniske og økonomiske elementer kan virke optimalt i det ferdige produkt/den ferdige rett,
- gjennom det institusjonelle fiskeforbruk være med å skape/vedlikeholde/styrke de ulike forpleiningstakeres og deres nærmeste krets' holdning til fisk som verdifullt næringsemne og nasjonal ressurs.»

Oberstløytnant Fritz Hovland, Generalintendenten.

LÅN & LØYVE

Industritråling for «Kvernsund»

Karsten Brun, Vedavågen, har fått løyve til å drive trålfiske etter industrifisk med m/s «Kvernsund», R-157-K. Tillatelsen gir rett til å drive trålfiske i området sør for 64° n.br. etter industrifisk. Brun kan dessuten tråle etter sei, hyse, torsk og hvitting m.v. i området sør for 65° og etter lodde, kolmule og polartorsk nord for 65°.

«Kvernsund» het tidlegere «Harøyfjord» og hadde reg.nr. M-15-SØ. Eigar var Rune Hatlehol, Harøy. «Kvernsund» er bygd i 1964 og ombygd i 1964. Lengste lengde er 28 m og den er på 116 brt. Motoren er bygd i 1964 og er ein Normo diesel med 375 h.k.

Vågen selger til Vågen

Odd Vågen, Kårvåg, har fått løyve til å overta Petter Vågens part i m/s «Vågen Senior», M-151-AV. «Vågen Senior» er på 105,1 fot og 146,85 brt. Byggeår er 1956.

Nei til auka kapasitet

Fiskeridirektøren har avsege ein søknad om å få auke m/s «Melshorn» sin lastekapasitet frå 4 000 hl til 4 300 hl. Avslaget er gjort i medhald av §§ 5 og 7 i forskriftene om adgang til å delta i fisket med ringnot.

«Melshorn», M-32-HD, er bygd i 1956. Den er 42,5 m lang og 468 brt. Fartøyet tilhøyrrer K/S A/S Melshorn & Co., Brandsdal.

Litt av Furnes

Oddmund Rørvik Roald, Vigra, har søkt Fiskeridirektøren om løyve til å overta 1/6 part i m/s «Furnes», M-87-G, og han har fått slikt løyve. Det same har Ingvar Furnes, Vigra.

«Furnes» tilhøyrrer Ingvar Furnes, Valderøy. Fartøyet vart bygd i 1966 og er på 201 brt. Lengste lengde er 33,6 m og det har ein Lister motor med 660 h.k.

Nybygg til Gravdal?

Jon Arvid Bolle og Hans Arctander, Gravdal, har fått løyve til å innføre eit nybygg på 27,4 m i registrert over merkepliktige norske fiskefarkoster. Fiskeridirektøren har gitt tilsagn om loddetrålløyve for nybygget, under føresetnad av at m/s «Isqueen», N-92-VV vert trekt ut av fisket.

«Nokkve» får nye eigarar?

Anders Finnøy, og Odd Einar og Asbjørn Sandøy, Sandøy, har fått løyve til å overta eigeomsretten til m/s «Nokkve», M-6-SØ. Anders Finnøy har industritrålløyve. Men Olav N. K. Finnøy kan ikkje rekne med å få trålløyve for anna fartøy som erstatning for hans part i m/s «Nokkve».

«Nokkve» vart bygd i 1961. Den er på 100 brt. og har lengste lengde 24,4 m. I båten står ein Finnøy motor med 150 h.k. frå 1956.

LÅN & LØYVE

«Kings Bay» til Kjerstad?

«Grimsby Lady», ex. «Majala», vart til slutt seld til P/R Knut Sævik. Som tidlegare meldt, var ein føresetnad for overtakinga at «Kings Bay» vart seld, fortrinnsvis til Nord Norge. Det kom ikkje tilfredsstillande bod på båten frå Nord Norge, og Fiskeridepartementet har difor gitt P/R Havskjer, v. Olav Strand Kjerstad, løyve til å overta eigedomsretten til «Kings Bay», M-80-HØ.

P/R Havskjer har følgjande partreiarar: Olav Strand, Kjerstad, 20%, Ole Strand, Valderøy, 20%, Josef Stige, Nerlandøy, 15%, Karstein Teige, Speilkavik, 10% og A/S Havstrand, Kjerstad, 35%.

Fiskeridepartementet har gitt partrederiet løyve til å drive loddetrål- og ringnotfiske med fartøyet. Lastekapasiteten er sett til 7 050 hl. «Kings Bay» er 47 m lengste lengde, 424 brt. og er bygd i 1966.

Frå Sørensen – til Sørensen

Kjetil Sørensen, Fjordgard har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Senjasund» T-125-LK. M/S «Senjasund» er på 20,45 m og 58,66 brt. Båten er i tre bygd i 1967, og den har ein 300 h.k. Caterpillar, også den er bygd i 1967. Den tilhøyrer Roald Sørensen m.fl., Fjordgard.

«Åse» skal fiske brisling

Thorleif Pedersen, Strusshavn, har fått løyve til å drive brislingfiske med m/s «Åse», H-98-A. Registreringsløyvet omfattar tre snurpenoter på 130 x 16 fv. Han kan nytta fem mann i notbruket og to hjelpefartøy. M/S «Åse» har tidlegare vore nytta som hjelpefartøy i brislingfisket.

M/S «Åse» er 13,5 m lang og bygd i 1932. Den har ein Wichman motor med 120 h.k. frå 1954.

«Øygunn» på brislingen

Arvid Bukkøy, Rubbestadneset, har fått løyve til å drive brislingfiske med m/s «Øygunn», H-18-FJ. Løyvet omfattar 1 snurpenot på 155x25 fv., fire mann til norbruket og to hjelpefartøy. Det er ein føresetnad for løyvet at m/s «Nyskjær», H-110-FJ, blir trekt ut av brislingfisket. Løyvet gjeld fram til 1982, men vert oppheva dersom han ikkje har rusta seg til brislingfiske innan to år.

M/S «Øygunn» er bygd i 1979 og er 9,9 m lang. I båten står ein 120 h.k. Ford motor, også den frå 1979.

«Freigutt» og «Freigutt»

Emanuel Kvalvik, Rensvik, har fått løyve til å nytte m/s «Freigutt», M-95-FI (ex. «Stigfjord») i brislingfisket i staden for den gamle «Freigutt», M-40-FI. Kalvik sitt registreringsløyve omfattar to snurpenoter og ei landnot. Notene er på 210 x 56 fv., 170 x 31 fv. og 100 x 9 fv. Han kan ha sju mann i notbruket og nytta to hjelpefartøy.

Den gamle «Freigutt» var bygd i 1896 og var 34 brt. og 19,2 m. Den nye «Freigutt» høyrde tidlegare til i Nesna kommune og hadde reg.nr. N-95-NA. Båten er bygd i 1956. Lengste lengde er 19,4 m og den er på 40 brt.

Erstatning

Fiskeridepartementet har gitt Ove Pettersen, Langenesbygda, kr. 1 900,- i forskuddserstatning for redskapstap han ble påført av m/s «Karpur» under en NATO-øvelse i mai. Samtidig har Arnt Tore Fåvin, Sandefjord, fått kr. 6 500,- i forskuddserstatning for redskapstap som ble påført m/s «Torrgunn» under samme øvelse.

1/3 part av «Jan Børre» til sals?

Kristian Johnsen og Bjørg Bergesen, Myre, har fått løyve til å overta 1/3 part i m/s «Jan Børre», N-2-Ø. «Jan Børre» er på 57,7 fot og 38,71 brt. Båten tilhøyrer Bjørnar Johnsen, Myre. Byggeår er 1966 og den har ein 245 h.k. Caterpillar motor, bygd same året.

«Mons O» på industritråling

Torleif Warberg, Skudesneshavn, har fått løyve til å drive trålfiske etter industrifisk, unntatt lodde, med «Mons O», R-210-K.

«Mons O» er bygd i 1961. Lengste lengde er 29,4 m og den er på 138 brt. Fartøyet høyrde tidlegare heime i Sogn og Fjordane og hadde reg.nr. SF-10-V.

«Liavåg» til Langøyneset?

Odd Røstad, FMyre, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Liavåg», M-50-AV. «Liavåg» tilhøyrer no Alf Uran m.fl., Langøyneset.

Fartøyet er på 38 brt. og 19,2 m lengste lengde. Det er bygd i 1920 og ombygd i 1937. Motoren er ein 67 modell GM med 360 h.k.

Heile «Novo» på ei hand

Tom M. Reiersen, Oksfjordhamn, har fått løyve til å overta Ole M. Reiersen sin part i m/s «Novos», T-107-N. Tom M. Reiersen blir etter dette eineigar av fartøyet.

«Novos» vart bygd i 1969 og ombygd i 1973. Lengste lende er 15,5 m og den er på 24,69 brt. Motoren er ein GM med 246 h.k. bygd i 1979.

Sentrallaboratoriet med ny undersøkelse: KVALITET AV FISK LAGRET I KJØLT SJØVANN OG I IS

Av N. Losnegard

Det første forsøket i en planlagt serie om kvaliteten av fisk lagret i kjølt sjøvann og is er gjennomført, og rapport er for tida under utarbeiding. Totalprosjektet vil ta opp til undersøkelse forskjellige faktorer som antas å ha betydning for holdbarheten.

Blant annet er det av interesse å få sammenlignet holdbarheten av bløgget og ubløgget fisk, sløyd og usløyd fisk. Erfaringsmessig er det godt grunnlag for å mene at bløgging og sløying gir vesentlig bedret holdbarhet. Dette er derfor nedfelt i de offisielle forskrifter for behandling av ferskfisk, der det påbys at bløgging og sløying skal skje innen en time fra fangst.

En hovedinteresse er å få undersøkt forskjellige faktorer betydning for fiskens holdbarhet under langring i RSW. Her kan nevnes bruk av UV-bestråling eller jodtilsetning for sterilisering av sjøvannet. Iset fisk vil generelt bli brukt som sammenligningsgrunnlag.

Flere avdelinger innen Fiskeridirektoratet bidrar aktivt til gjennomføring av prosjektet: Teknisk avdeling, Avdeling for kvalitetsskontroll og Sentrallaboratoriet.

Olje/Fisk-Fondet har ytt midler til prosjektet. Med på prosjektet: G. Tertnes, Xu X.L., N. Losnegard og E. Langmyhr.

Småsei (*Pollachius virens*) ble inndelt i følgende prøvevarianter etter behandlingsmåte:

- A. Ubløgget, usløyd
- B. Bløgget, usløyd
- C. Sløyd hodekappet
- D. Sløyd, med hode, uten gjeller

Prøvevariantene ble lagret henholdsvis i kjølt sjøvann (RSW) og i is for inntil 15 døgn.

I et delforsøk ble fisken først lagret i RSW og senere overført til videre lagring i is.

Prøver ble tatt ved forskjellige lagringstidspunkter og undersøkt ved sensoriske, kjemiske, fysikalske og bakteriologiske metoder.

Fiskens vektendring under lagring i RSW og i is ble bestemt.

Tinevannet fra lagring i is ble oppsamlet og analysert med hensyn på løselige komponenter fra fisken.

Under forsøket ble sjøvannet i tanken sirkulert og måtte passere en UV-strålekilde for sterilisering.

Følgende konklusjoner kan utledes ved sammenligning av prøvevariantenes kvalitet på grunnlag av lagringsbetingelser:

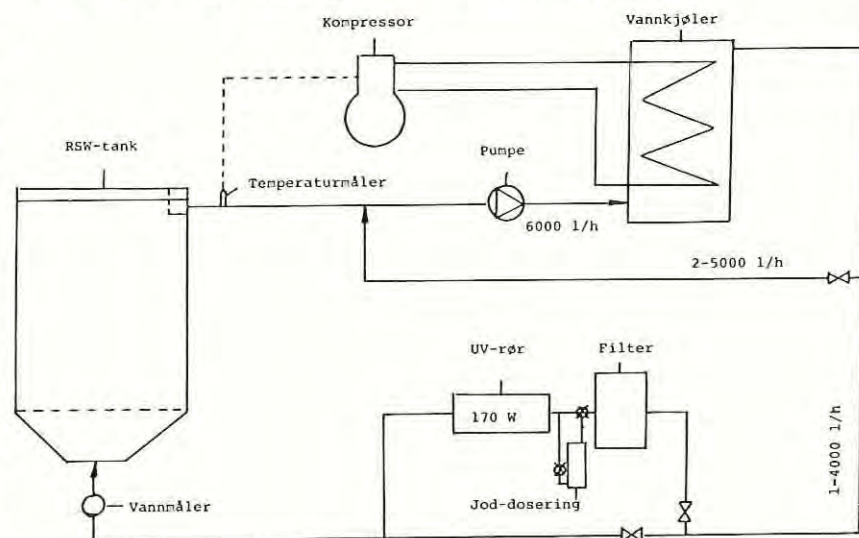
- Kvaliteten av fisk A var bedre etter lagring 6 døgn i is enn etter 6 døgn i RSW. Det motsatte var tilfellet ved lagring i 15 døgn.
- Kvaliteten av fisk C var bedre etter henholdsvis 3, 6 og 9 døgn lagring i is enn etter tilsvarende lagringstider i RSW.
- Kvaliteten av fisk D var bedre etter henholdsvis 6 og 9 døgn lagring i is

enn etter tilsvarende lagringstider i RSW.

Følgende konklusjoner kan ved sammenligning av prøvevariantenes kvalitet på grunnlag av behandlingsmåten før lagring:

- Fisk C hadde bedre kvalitet enn fisk A, B og D etter henholdsvis 3 og 9 døgn lagring i is.
- Fisk D hadde bedre kvalitet enn fisk A, B og C etter 15 døgn lagring i is.
- Fisk B hadde bedre kvalitet enn fisk A etter 3 døgn lagring i RSW.
- Av andre resultater kan nevnes:
 - Alle prøvevarianter fikk en vektøkning under lagring i RSW (7-8 % etter 15 døgn).
 - Under islagring fikk fisken generelt et vekttap (0-4 %).
 - Flyktige aminer og trioks vaskes for en del bort med tinevannet under islagring av fisk (30-40% i forhold til det som blir igjen i fisken).
 - Tanklagret fisk hadde relativt liten bakteriebelastning. Dette oppfattes som en effekt av UV-bestrålingen av sjøvannet.

Fig. 1. Prinsippskisse over RSW-tank og teknisk arrangement.

LÅN & LØYVE

«Maifjell» til Øksefjord?

Adolf Pedersen, Øksfjord, har fått løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Maifjell», F-66-LB. Fartøyet skal bygges om og det vil etter det bli gitt reketrålløyve.

«Maifjell» tilhører nå Ferdinand Olsen m.fl., Kjøllefjord. Båten er bygd i 1947 og har lengste lengde 19,8 m. Bruttotonnasje er 46 tonn og den har en 140 h.k. motor bygd i 1961.

Brislingløyve til Ekkilsøy

Karsten Gården, Ekkilsøy, har fått løyve til å drive brislingfiske med m/s «Solglytt I», M-4-AV, og med m/s «Gården Senior», M-171-AV. Løyvet er gitt under føresetnad av at m/s «Frigg», M-118-AV, vert trekt ut av fisket. Registreringsløyvet for brislingfisket gjeld 4 noter, 2 snurpenoter og 2 landnoter. Storleiken på notene er 230x48 fv., 150x26 fv. og 90x10 fv. Åtte mann kan vere med på notbruket og det kan nyttast to hjelpefartøy. Løyvet gjeld fram til 1982.

«Solglytt I» er bygd i 1928 og ombygd i 1955. Lengste lengde er 22,9 m og den er på 50 brt. «Gården Senior» er bygd i 1980. Lengste lengde er 10,4 m og den er på 10 brt.

«Bårvik Senior» til Borknes?

Charlie Jespersen, Borknes, har fått løyve til å overta eigeidomsretten til m/s «Bårvik Senior», F-175-G. «Bårvik Senior» er på 16,03 m og 49 brt. Båten tilhører no Ivan Nilsen i Mehamn. Den vart bygd i 1980, og har ein 304 h.k. Volvo motor frå 1979.

«Nestor» seld til utlandet

Statens Fiskarbank har gitt 4,5 mill i salgsstøtte til salg av m/tr. «Nestor» til utlandet. «Nestor» SF-99-V tilhørte brødrene Sætermyr i Måløy. Den er på 297 brt. og har lengste lengde 40,4 m. Byggeår er 1965 både for båt og motor som er av typen Wichman med 900 h.k.

«Rask» ut av brislingfisket

Knut Gregersen, Røksund, har fått 60 000,- i avansgodtgjørelse for å trekke m/s «Rask», R-604-K, ut av brislingfisket. «Rask» ble bygget i 1949 og er 9,3 m lang.

«Tro» kondemnert

Olav og Odd Hindenes, Austfjordgrend, har fått domstolskondemneringstilskudd på 69 000,- og avsavns godtgjørelse på 140 000,- for m/s «Tro», H-44-L. «Tro» ble bygget i 1935 og hadde en Union motor fra 1948 med 30 h.k. Den var på 29 brt. og var 15,8 m lang.

Ny eier til «Langskjær»?

Evald-Kåre Sortland, Svolve, har fått løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Langskjær», N-76-VV. Fiskeridirektøren har også gitt tilsagn om lodde- og reketrållatelse. Det må søkes om ny frysekonsesjon for fartøyets frysekapasitet.

Odd Hjalmar Torrisen, som eide «Langskjær» tidligere, kan ikke regne med å få lodde- eller reketrålløyve til annet fartøy som han måtte kjøpe som erstatning for «Langskjær». Fartøyet har tillatt lastekapasitet på 85 tonn fryste reker, tilsvarende 187 m³.

«Langskjær» er 39,7 m lang og 251 brt. Den ble bygget i 1958 og motoren som står i den er en 400 h.k. Wichmann frå 1957.

Nybygg til Hakallestrand

Asbjørn Sætrevik, Hakallestrand, har fått løyve til å føre eit nybygg på 29,8 m. inn i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster. Løyvet fell bort dersom båten ikkje er kontrahert og under bygging innan to år.

Frå «Dolsøy» til «Veslekari»

D/S Furenak A/S, v. Aage Aarseth, Vartdal har fått løyve til å overføre 900 hl av ringnotkapasiteten for m/s «Dolsøy» til m/s «Veslekari». Løyvet er gitt fordi aksjonærene i D/S Furunak ved partrederiet Veslekari, eig part i m/s «Veslekari».

Etter dette har m/s «Veslekari», M-17-VN, lastekapasitet på 3 500 hl. Ho har lengste lengde 42 m og er på 329 brt. Byggeår er 1962 og ho tilhører eit partrederi der Odd Haugen står som talsmann for part-havarane.

M/S «Dolsøy», M-26-VD, har no lastekapasitet på 7 100 hl. «Dolsøy» er på 492 brt. og har lengste lengde 43 m. Fartøyet er bygd i 1966 medan notoren, som er ein 1500 h.k. Alpha, er bygd i 1972.

Nei til Tjørnvåg

Ragnar Thorseth, Tjørnvåg, har fått avslag på sin søknad om å føre m/s «Strandholm» inn i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster. Driftsplanen for fartøyet var oppgitt til fiske med teiner etter sjøkreps samt kystfiske. Avslaget er gitt fordi Ragnar Thorseth ikkje skal ha fiske som hovudnæringsveg, og fordi heller ikkje Bård Thorseth, som skulle ha 1/3 part i båten har drive fiske i meir enn eit av dei 10 siste åra. «Strandholm» er på 17,56 m og 24,8 brt.

Nytt fra fiskeflåten

Nybygg, kjøp og salg av fiskefartøyer over 13 m.l.l. (under 100 brt.) 1. halvår 1981

Av Thor B. Melhus

NYBYGG

JANUAR 1981:

ST-25-O «SKODVIN SENIOR»
51,4/47,2 fot (15,8 m.l.l.), LM 7682, 24 brt, 200 bhk Cummins motor. Byggenr. 206 ved Bremsnes Båtbyggeri A/S, Bremsnes for P/R Skodvin (Johan og Ivar Skodvin), Yttervåg. Levert 13/1.

FEBRUAR 1981:

T-191-BG «SKÅBAS»
61,4/55,7 fot (18,6 m.l.l.), stål, LJQT, 66 brt, 372 bhk Mercedes Benz motor. Byggenr. 10 ved Skålvikfjordens Båtbyggeri A/S, Halsanaustan for Sverre og Sigfred Esaiassen, Senjahopen. Levert 28/2.

T-320-S «ÅRVIKSAND»
63,9/59,9 fot (19,5 m.l.l.), LJNL, 48 brt, 375 bhk Mercedes Benz motor. Byggenr. 101 ved O. Olsen & Co's Båtbyggeri, Rognan for Paul Jørgensen, Årviksand. Levert 18/2.

N-91-HR «BJØRNSVIK»
63,6/58,8 fot (19,3 m.l.l.), LJON, 46 brt, 290 bhk Volvo Penta motor. Byggenr. 51 ved Sletta Båtbyggeri, Mjosundet for Einar Frismo P/R, Husvær. Levert 15/2.

MARS 1981:

N-38-V «SIVERTSEN JUNIOR»
58,0/54,4 fot (17,6 m.l.l.), LJSU, stål, 49 brt, 375 bhk Mercedes Benz motor. Byggenr. 381 ved Johan Drage A/S, Rognan for Thorleif Sivertsen, Laukvik. Levert 3/3.

APRIL 1981:

F-251-NK «BRØDRENE RIISE»
46,5/44,4 fot (14,2 m.l.l.), LM 7786, alum., 24 brt, 335 bhk Scania motor. Byggenr. 110 ved Mjosundet Båtbyggeri A/L, Mjosundet for Asbjørn Riise P/R, Skarsvåg. Levert 14/4.

MAI 1981:

M-61-SØ «BREIVIK JUNIOR»
54,4/50,7 fot (16,5 m.l.l.), LJUJ, stål, 52 brt, 328 bhk Volvo Penta motor. Byggenr. 117 ved J. R. Aas Skipsbyggeri, Vestnes, skrog bygd ved Herfjord Slipp & Verksted A/S, Refsnes for P/R Kr. R. Breivik og Askjell Breivik, Myklebust. Levert 5/5.

SF-301-SU «TOR JØRGEN»
44,0/41,2 fot (13,4 m.l.l.), LM 7969, 21 brt, 140 bhk Perkins motor. Byggenr. 187 ved Ole O. Kvernenes Båtbyggeri A/S, Fitjar for Thorleif og Johannes Herland, Nåra i Solund. Levert 27/5.

JUNI 1981:

F-4-LB «LILL-MONA»
50,1/47,1 fot (16,3 m.l.l.), LM 7977, 24 brt, 270 bhk Volvo Penta motor fra 1979. Bygd ved Forra Skipsindustri, Forra for Fritz og Rolf Helge Pettersen, Kjøllefjord.

N-450-ME «BAASGRUNN»
74,5/69,8 fot (22,7 m.l.l.), LJWC, 93 brt, 481 bhk Mercedes Benz motor. Byggenr. 427 ved Rana Båtfabrikk A/S, Hennesberget for P/R Bjørn og Knut Olsen, Støtt. Levert 23/6.

JULI 1981:

F-57-B «GULGOVÆRING»
60,1/56,7 fot (18,3 m.l.l.), LJXU, 48 brt, 340 bhk Volvo Penta motor. Byggenr. 111 ved Mjosundet Båtbyggeri A/L, Mjosundet for Arne og Frank Frantzen, Berlevåg.

SALG INNENLANDS

DESEMBER 1980:

N-248-Ø «DYRØYGRUNN»
57,7/50,2 fot (17,6 m.l.l.), JXBF, 34 brt, 270 bhk Volvo Penta motor fra

«Grøtua» skifter eier i januar.

Foto: Gunnar Nybø.

Fiskets Gang

1971. Bygd 1958 ved O. Olsen & Co's Båtbyggeri, Rognan for Rolf Nilsen P/R, Barkestad. Solgt 1980 til Jens Albert Must, Lanabukt, Kirkenes og omregistrert til F-7-SV.

JANUAR 1981:

F-17-B «GJENDEM»

78,7/73,9 fot (24,0 m.l.l.), LDMJ, 67 brt, 360 bhk Mercedes Benz motor fra 1975. Bygd 1952 på Vestnes for Hans Gjendem P/R, Vigra. Forlenget 1965. Solgt 1972 til Thorleif Hammer d.y., Berlevåg. Solgt 1981 til Asløy Sandnes, Vadsø. Kondemnert og strøket av Skipsmatrikkelen 29/4.

T-340-LK «BLONNY»

50,5/46,9 fot (15,4 m.l.l.), LCAW, 32 brt, 270 bhk Volvo Penta motor fra 1974. Bygd 1907 i Rognan, ant. for Martin Madsen P/R, Breivik i Ibestad. Solgt 1951 til Edvin Marcussen P/R, Husøy i Senja. Ombygd 1966. Solgt 1972 til Emil Hansen P/R, Husøy. Overtatt 1977 av P/R Blonny (Kristian Isaksen), Husøy. Solgt 1981 til Harry Lorentzen, Florvåg, Tromsø og registrert som T-903-T.

T-12-T «SOMMARØYBUEN»

65,5/60,8 fot (20,0 m.l.l.), stål, LHVW, 49 brt, 470 bhk Cummins motor. Bygd 1979 ved Erling Johansen Mek. Verksted, Leinstrand, utrustet ved Trønderverftet A/S, Hommelvik for Helge Johansen, Sommarøy. Solgt 1981 til Richard Richardsen, Dåfjord, Hansnes og registrert som T-1-K.

N-64-RT «GRØTUA»

65,2/60,0 fot (19,9 m.l.l.), LKKU, 42 brt, 210 bhk Volvo Penta motor fra 1969. Bygd 1940 ved Vaagland Båtbyggeri L/L, Vågland som «ASBJØRN SELSBANE» for Reidar Lorentzen, Lundenes, Harstad. Solgt 1964 til Alf Hansen P/R, Lødingen. Solgt 1971 til Asbjørn Robertsen P/R, Vardø og om døpt «GRØTUA». Solgt 1976 til Steinar Mørch Hansen, Røstlandet. Solgt 1981 til Nils J. Nilsen, Røstlandet.

N-14-BØ «BØGUTTEN»

65,3/57,7 fot (19,9 m.l.l.), LEDM, 36 brt, 300 bhk Wichmann motor fra 1968. Bygd 1951 i Rognan for P/R Erling Ingebrigtsen, Bø. Forlenget 1958. Solgt 1981 til Svein Willumsen, Bø.

ST-51-O «VEIDVÆRING»

77,4/70,1 fot (23,6 m.l.l.), LLML, stål, 98 brt, 565 bhk Caterpillar motor fra

P/R Saltskaaren, Buskøy, overtok «Saltskaaren» i januar.

1978. Bygd 1967 ved Kystvaagen Slip & Båtbyggeri, Frei for Kaare Antonsen P/R, Veidholmen. Solgt 1976 til Einar Hepsø P/R, Sandviksberget. Ombygd 1979 ved Ørens Mek. Verksted, Trondheim. Solgt 1981 til Arvid Aune, Sandviksberget.

SF-2-S «VIKANES»

68,0/63,6 fot (20,7 m.l.l.), LKZW, 40 brt, 321 bhk GM motor fra 1969. Bygd 1943 i Ølve, Hardanger for Henrik H. Solvåg, Raudeberg. Overtatt 1964 av Henrik Solvåg, Barmsund. Solgt 1962 til Karsten Torheim P/R, Raudeberg. Solgt 1970 til Arnfinn Evjen P/R, Barmen. Solgt 1981 til P/R Arne Møgster, Møgster og registrert som H-204-AV.

SF-339-SU «SALTSKAAREN»

70,0/65,0 fot (21,3 m.l.l.), LJTQ, 49 brt, 245 bhk Caterpillar motor fra 1963. Bygd 1937 ved H. & E. Nordtveit Båtbyggeri, Nordtveitgrend for Thomas M. Hugøy P/R, Herviksbygd. Solgt 1940 til Anton Saltskår, Buskøy. Solgt 1981 til P/R Saltskaaren (Arne Buskøy), Buskøy.

FEBRUAR 1981:

T-5-I «BOLLAHOLM»

49,5/43,6 fot (15,1 m.l.l.), LCAE, 26 brt, 40 bhk Union motor fra 1932. Bygd 1914 i Rognan for ukjent reder. Registrert 1923 som «TRONDENÆS» for

«Øyvarden» fikk ny eier og nytt reg.nummer i februar.

M. Gabrielsen, Hammerfest. Solgt 1926 til Rolf Falck Rollnes, Bolla og omdøpt «ROLF». Solgt 1932 til Sten Hansen P/R, Bolla. Omdøpt 1952 til «BOLLAHOLM». Overtatt 1981 av Johannes Hansen, Bolla, Hamnvik.

N-495-MS «ØYVARDEN»
47,5/42,0 fot (14,5 m.l.l.), LEJJ, 22 brt, 210 bhk Volvo Penta motor fra 1969. Bygd 1953 i Rognan som «FREDVANG» for Leander Nygård P/R, Fredvang. Solgt 1965 til Arne Thesen P/R, Reine. Omdøpt 1966 til «ØYVARDEN». Solgt 1981 til Rolf Pettersen, Laukvik og registrert som N-116-V.

N-62-RA «VESTNES»
67,9/62,0 fot (20,7 m.l.l.), LEMB, 49 brt, 210 bhk Normo motor fra 1961. Bygd 1952 i Tomrefjorden for Ole A. Valderhaug P/R, Valderøy. Solgt 1965 til Hjalmar og Harald Thomassen, Utsira. Solgt 1967 til P/R Johan Helgå, Nordsjona. Overtatt 1981 av P/R Sakshaug (Torstein Sakshaug), Nordsjona.

N-672-V «JAN ROBERT»
61,0/57,4 fot (18,6 m.l.l.), 3YTX, 31 brt, 350 bhk Mercedes Benz motor fra 1974. Bygd 1960 ved J. R. Aas Skipsbyggeri, Vestnes til Bjørnar K. Eide P/R, Halså i Meløy. Solgt 1962 til Thorleif Sivertsen, Laukvik. Solgt 1981 til P/R Leif Johansen, Melbu og registrert som N-8-H.

M-68-EE «SØRTRÅL»
75,5/71,0 fot (23,0 m.l.l.), LNVZ, 88 brt, 620 bhk Deutz motor. Bygd 1964 ved Flekkefjord Slip & Motorfabrikk,

Flekkfjord som «ORIANA» for Johan Bertil Rune Svensson P/R, Hönön Klåva. Solgt 1970 til Georg K. Georgsen, Vedavågen og omdøpt «SØRTRÅL». Solgt 1971 til Bjarne Fredriksen P/R, Vedavågen. Solgt 1974 til Tor Martin Mesøy P/R, Vedavågen. Solgt 1979 til Knut Arne Teistklubb, Vedvang. Solgt 1980 til P/R Sørtrål (Alf Ola Omland), Sirevåg og registrert som R-2-HA.

M-47-H «NYSTEIN»
87,9/82,0 fot (26,8 m.l.l.), JXPU, 98

«Kårstein» ble solgt til Nuvsvåg og fikk reg. nr. F-113-L i mars.

brt, 450 bhk Wichmann motor. Bygd 1968 ved J. R. Aas Skipsbyggeri, Vestnes for Johan Ulla P/R, Syvikgrend. Solgt 1981 til Svein Gåsvær, Rørvik og registrert som NT-150-V.

M-94-HØ «HAI»
60,0/53,8 fot (18,3 m.l.l.), LJRH, 36 brt, 150 bhk Kromhout motor fra 1965. Bygd 1916 i Romsdal for Martin Flesen P/R, Leinøy. Solgt 1952 til Peder G. Leine P/R, Leinøy. Overtatt 1978 av Ragnvald Flusund P/R, Leinøy. Solgt 1981 til P/R Inge Remøy, Leinøy.

M-36-MD «SARGUS»
61,3/57,1 fot (18,7 m.l.l.), LLFQ, 30 brt, 84 bhk Brunvoll motor fra 1948. Oppr.bygd 1909 på Raknestangen i Hordaland som «VON» på 38 fot ant. for Rasmus Heggdal P/R, Tautra. Fullstendig ombygd 1941 på Vestnes. Forlenget 1945 på Vestnes. Omdøpt 1945 til «SKAR». Senere overtatt av R. O. Heggdal P/R, Sør-Tautra. Solgt 1969 til Erling Leirvik, Midsund og omdøpt til «SARGUS». Solgt 1981 til Sigurd Løseth, Aukra og registrert som M-38-AK.

I april ble «Henvik» kondemnert og strøket i Skipsmatrikkelen.

M-51-A «SKARSTEIN»
80,0/78,1 fot (24,4 m.l.l.), LLHP, 80 brt, 320 bhk Callesen motor fra 1965. Bygd 1957 i Romsdal for Håkon Halten P/R, Hatlane, Ålesund. Forlenget 1968. Solgt 1981 til Halftan Nilsen, Skrova og registrert som N-59-V.

H-1-ML «SOLUNDØY»
58,4/54,5 fot (17,8 m.l.l.), LFMX, 32 brt, 135 bhk Wichmann motor fra 1962. Oppr. bygd 1917 på Lista som «HAA-BJØR» for Kristoffer Strand P/R, Laagøy. Fullstendig ombygd 1942 ved H. & E. Nordtveit Båtbyggeri, Nordtveitgrend for Sigurd K. og Åsmund K. Strand, Laagøy i Solund. Solgt 1973 til Jacob Flatøy P/R, Flatøy. Overtatt 1981 av P/R Ingvald Flatøy, Flatøy.

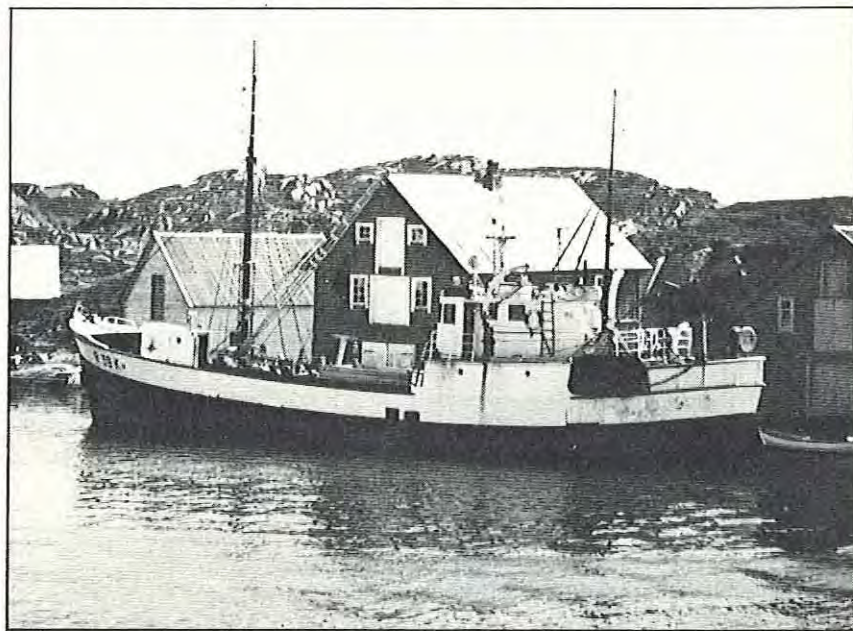
MARS 1981:

F-117-BD «KÅRSTEIN»
62,7/57,7 fot (19,1 m.l.l.), LCVB, 45 brt, 370 bhk GM motor fra 1980. Bygd 1963 ved J. R. Aas Båtbyggeri, Vestnes for Harald L. Sjong P/R, Valderøy. Solgt 1972 til Karl Nilsen P/R, Honningsvåg. Solgt 1975 til Edmund Brynjulfsen, Kamøyvær. Solgt 1978 til Willy J. Jacobsen, Båtsfjord. Solgt 1981 til Geir Stensen, Nuvsvåg og registrert F-113-L.

Alle ombord ble reddet da «Kvernsund» grunnstøtte og sank ved Åkrehamn i september i fjor.

N-2-SG «UTFLESA»
55,4/50,2 fot (16,9 m.l.l.), LEXT, 34 brt, 300 bhk Caterpillar motor fra 1968. Bygd 1962 ved Ragnar Aas Båtbyggeri, Tomrefjorden til Kåre Andersen P/R, Leines. Solgt 1981 til Petter Karlsen, Honningsvåg og registrert som F-30-NK.

N-15-VV «BLOMØY»
59,1/55,1 fot (18,0 m.l.l.), LEEM, 38 brt, 225 bhk Finnøy motor fra 1963. Bygd 1953 ved Kåre Sund Båtbyggeri, Hemnesberget for Ragnvald Branum

«Steggsund» grunnstøtte og sank i Hjeltefjorden i juni 1980.

P/R, Gjesøy i Nordland. Overtatt 1963 av Ragnvald Branum alene. Solgt 1968 til Einar Nybakk P/R, Stamsund. Solgt 1981 til P/R Gudolf og Odd Endresen (Gudolf Endresen), Øksningan og registrert N-29-HR.

M-1-AK «ØYGRIM»
-/63,3 fot (19,3 m.kj.l.), LKPF, 39 brt, 240 bhk Caterpillar motor fra 1965. Bygd 1908 i Hardanger som «ØGRIM» for Halvor J. Løvik, Aukra og målte 43,0 fot kj.l. Solgt 1924 til Ole K. Hukkelberg P/R, Aukra. Forlenget 1957. Solgt 1981 til Kristian Andersen, Sandefjord. Utgikk av fiske allerede i 1978. Skal antakelig ombygges til lystfartøy.

M-9-AV «VESTBRONA»
70,5/64,0 fot (21,5 m.l.l.), LLSF, 35 brt, 100 bhk Volda motor fra 1957. Bygd 1914 i Steinsvik på Nordmøre som «NORDKYN» for Edvard I. Ellingvaag, Kjønnøy. Senere overtatt av Erling & Johannes Ellingvaag, Kjønnøy. Ombygd 1949. Forlenget 1956. Solgt 1981 til P/R Onar og Odd Emil Sjo (Onar Sjo), Sæbøvik og registrert som H-71-K.

H-57-FS «SHANTY»
63,6/57,7 fot (19,4 m.l.l.), LLRS, 44 brt, 275 bhk Cummins motor fra 1977. Bygd 1955 i Hordaland for Olav Storheim, Alverstrømmen. Solgt 1958 til Asbjørn Skarbø P/R, Åsestranda/Ålesund. Solgt 1965 til Harald Sangolt

P/R, Skogsvåg på Sotra. Solgt 1968 til Magnar Nordtveit P/R, Nordtveitgrend. Solgt 1981 til P/R Shanty (Johannes Lie), Søre Neset i Os og registrert som H-25-O.

R-19-H «DOGGEN»
67,6/62,3 fot (20,6 m.l.l.), LEPR, 49 brt, 260 bhk Callesen motor fra 1967. Bygd 1949 ved Ortnevik Båtbyggeri, Ortnevik i Sogn for Thorvald Eide, Bømlo. Solgt 1976 til P/R Doggen (Svend Thorsen), Røvær/Haugesund. Solgt 1981 til P/R Doggen (Ivar Jonassen), Abelsnes/Flekkefjord og registrert som VA-175-F.

APRIL 1981:

Ingen registrerte salg.

MAI 1981:

F-30-H «SVÆRHOLT»
57,7/52,8 fot (17,6 m.l.l.), LLAN, 41 brt, 242 bhk GM motor. Bygd 1967 ved Solstrand Slip & Båtbyggeri, Tomrefjorden som «FRIVÅG» for Anders Frivåg, Steinslandsfjorden i Øksnes. Solgt 1976 til Paul R. Mathisen, Hammerfest, senere Kjøllefjord og omdøpt «SVÆRHOLT». Solgt 1981 til Bernt Salthaug, Langenesbygda/Mandal og registrert som VA-35-S og omdøpt «ANN ELIDA».

F-165-S «SØRØYVÆRING»
83,6/77,8 fot (25,4 m.l.l.), JWRD, 90 brt, 425 bhk Caterpillar motor fra 1977. Bygd 1957 ved Iver K. Hagens Båtbyggeri, Hjelset for P/R Sørøyværing

(Harder Johansen), Akkarfjord. Forlenget 1977. Solgt 1981 til Hans Johansen, Øksfjord og omregistrert til F-265-L.

T-5-K «VANNØYVÆRING»
77,1/70,9 fot (23,5 m.l.l.), LHLX, 98 brt, stål, 565 bhk Caterpillar motor. Bygd 1978 ved Moen Slip & Mek Verksted, Kolvereid for Alf Mikkelsen, Vannareid. Solgt 1981 til P/R Strand (Adolf Strand), Veidholmen og registrert som M-257-SM og omdøpt «VÅGAR».

H-1-B «OLDERSUND»
62,7/58,4 fot (19,1 m.l.l.), LGLE, 41 brt, 275 bhk Cummins motor fra 1979. Bygd 1949 i Kalvåg for Leif Frøyen P/R, Kalvåg. Solgt 1972 til Lars Lund, Vedavågen. Solgt 1973 til Lars Kristensen P/R, Meling på Bømlo. Solgt 1981 til P/R Stoveland & Tånevik (Øyvind Stoveland), Eid/Mandal og registrert som VA-72-S.

JUNI 1981:

T-622-T «KJEMPA»
55,8/48,2 fot (17,0 m.l.l.), LLSS, 24 brt, 180 bhk Caterpillar motor fra 1962. Bygd 1919 i Rana for Petter A. Sørensen, Fjordgård på Senja. Solgt 1936 til Bernt Berntsen P/R, Fjordgård. Forlenget 1956. Solgt 1979 til Arvid Hansen, Tromsø. Solgt 1981 til Egil Zakariassen, Styrksvik i Sørfold.

N-27-BØ «VESTVÆR»
60,7/57,1 fot (18,5 m.l.l.), LFIT, 45 brt, 370 bhk GM motor fra 1978. Bygd 1966

ved Rana Båtbyggeri, Hennesberget for Alf Arnesen, Henningsvær. Solgt 1972 til Per Marthinsen, Senjehopen. Solgt 1977 til Erling Andersen, Bø i Vesterålen. Solgt 1981 til Erling Skaatun, Andenes og registrert som N-21-A.

N-9-G «ARVID JOHAN»
59,7/51,5 fot (18,2 m.l.l.), 3YXT, 28 brt, 120 bhk Normo motor fra 1963. Bygd 1961 ved Kristian Dolmen Båtbyggeri, Fjølsvika i Nord-Trøndelag for Arthur Rønnåback, Sund i Salten. Solgt 1981 til Edvin Pedersen, Nord-Lenangen og registrert som T-115-L.

N-32-VR «VESTVARDEN»
67,9/62,7 fot (20,7 m.l.l.), LCEW, 49 brt, 350 bhk Mercedes Benz motor fra 1973. Bygd 1956 i Vestnes som «RELØY» for Håkon Reløy, Selneset. Solgt 1965 til Vidar Wilhelmsen, Kjelling i Gildeskål. Solgt 1972 til Eilif Røstgaard, Værøy. Solgt 1981 til Ingar Berge, Mausundvær og utgår av fiske da fartøyet skal nyttes til fraktfart.
M-50-AV «LIAVÅG»
63,0/56,4 fot (19,2 m.l.l.), LHVN, 38 brt, 360 bhk GM motor fra 1967. Bygd 1920 på Malkenes i Tysnes som «VIK I» for Paul K. Gåsøy, Finnøy i Romsdalen. Solgt 1930 til Martinus K. Longva P/R, Haram. Solgt 1952 til Alf Uran P/R, Kjønøy og omdøpt «LIAVÅG». Solgt 1981 til Odd Røstad, Myre i Øksnes.

M-57-SM «VÅGAR»
67,9/62,3 fot (20,7 m.l.l.), LLUL, 49 brt, 335 bhk GM motor fra 1962. Bygd 1954 i Ølve, Hardanger for Brødrene Strand P/R, Veidholmen. Overtatt 1975 av Adolf Strand P/R, Veidholmen. Solgt 1981 til Idar Gustad P/R, Langøyneset og omdøpt til «LIAHOLM» og registrert som M-57-AV.

INNKJØPT FRA UT-LANDET:

MARS 1981:

Ø-64-H «HVALERBUEN»
66,8/61,8 fot (20,4 m.l.l.), LJNT, 49 brt, 330 bhk Grenaa motor fra 1971. Bygd 1966 i Esbjerg som «PIRIGI» for O. Ravn, Sædding pr. Esbjerg. Solgt 1981 til P/R Hvalerbuen (Gunnar Johansen), Vesterøy.

KONDEMNERT 1981:

JANUAR 1981:

T-100-T «POLARULV»
-/77,9 fot (26,8 m.kj.l.), LLHI, 91 brt, 580 bhk Rolls Royce motor fra 1968. Bygd 1945 ved Lindstøls Skips- og Båtbyggeri, Risør for Thorstein Paulsen, Dyrøyhamn. Solgt 1967 til Skips-A/S Polarulv (Olav Jacobsen), Tromsøysund. Selfanger. Strøket av Skipsmatrikkelen 7/1-1981.

R-174-K «ZIVA»
56,1/51,6 fot (17,1 m.l.l.), LKCK, 36 brt, 370 bhk GM motor fra 1974. Bygd 1956 ved Flekkefjord Slip & Motorfabrik, Flekkefjord som «EGDERHOLM» for Aksel Midtbø P/R, Åna-Sira. Solgt 1967 til Kristian Skaar P/R, Vedavågen. Industrifisktråler. Strøket av Skipsmatrikkelen som kondemnert 8/1-1981.

FEBRUAR 1981:

R-18-ES «OLSKJER»
64,0/57,7 fot (19,5 m.l.l.), LKDG, 43 brt, 365 bhk GM motor fra 1967. Bygd 1919 i Romsdal som «HARVIDD» for Andreas Olsen Valderhaug, Valderøy. Solgt 1926 til Rasmus Mek, Volda. Overtatt 1956 av Johanne Mek. Straumshamn. Solgt 1962 til Ole K. Slinning, Slinningsodden, Ålesund og omdøpt «OLSKJER». Solgt 1967 til Arnold Sæstad P/R, Hovland, Egersund. Strøket av Skipsmatrikkelen som kondemnert 10/2-1981.

MARS 1981:

R-23-S «CHARLOTT»
62,3/57,4 fot (19,0 m.l.l.), LLDR, 40 brt, 50 bhk Wichmann motor. Bygd 1944 ved Lunde Båtbyggeri, Lundegrend for Olav Olsen Kvalavåg, Åkra. Solgt 1969 til Lars Vestbø P/R, Sandeid. Solgt 1971 til Lars Wilhelmsen P/R, Roaldsøy/Stavanger. Strøket som kondemnert 2/3-1981.

APRIL 1981:

F-136-M «KJELL HUGO»
76,6/68,2 fot (23,3 m.l.l.), LGLS, 62 brt, 210 bhk Normo motor fra 1968. Bygd 1949 ved Johan Drage A/S, Rognan som «JOHAN FURUBOTN» for Magnus Nilsen P/R, Tromsø. Solgt 1966 til Ragnar Hansen P/R, Kaldfjord, Tromsø og omdøpt «JOHAN FURUBOTN». Solgt 1973 til Anton Johansen. Havøysund. Solgt 1975 til

Arthur Andersen, Snøfjord. Strøket som kondemnert i Skipsmatrikkelen 28/4-1981. Kondemnert allerede i 1979.

R-196-TV «HERVIK»
72,2/63,6 fot (22,0 m.l.l.), LMCB, 42 brt, 120 bhk Heimdal motor fra 1957. Bygd 1946 i Foldfjorden som «RØNSODD» for Elias Pettersen P/R, Veidholmen. Overtatt 1967 av Statens Fiskarbank avd. Ålesund. Solgt 1968 til Per T. Mahle P/R, Bud. Solgt 1969 til John Hervik P/R, Hervik og omdøpt «HERVIK». Strøket av Skipsmatrikkelen som kondemnert 6/4-1981.

MAI 1981:

M-48-AE «THEVIK»
87,9/82,0 fot (26,8 m.l.l.), JWSF, 96 brt, 415 bhk Kelvin motor fra 1972. Bygd 1958 på Vestnes for Trygve Thevik P/R, Aure. Strøket av Skipsmatrikkelen som kondemnert 22/5-1981.

H-66-B «CHALLENGER»
82,3/- fot (25,1 m.l.l.), JXHN, 75 brt, 300 bhk Wichmann motor fra 1969. Bygd 1954 ved Anton Austrheim Båtbyggeri, Sandane som «SKAAR SENIOR» for John Skaar P/R, Måløy. Forlenget 1964, Solgt 1974 til Gabriel Tollevik P/R, Espevær og omdøpt «CHALLENGER». Strøket av Skipsmatrikkelen som kondemnert 13/5-1981. Gikk ut som fiskebåt i 1980.

NAVNEENDRINGER 1981:

MARS 1981:

N-30-A «EINAR HELGE»
64,3/60,0 fot (19,6 m.l.l.), LDEU, 48 brt, bygd 1969. Per Ole Benjaminsen, Bleik. Omdøpt 1981 til «WALKER».

APRIL 1981:

N-210-F «JILL-HEGE»
56,8/52,8 fot (17,3 m.l.l.), LM 3036, 24 brt, bygd 1960. Angel Eriksen, Napp. Omdøpt 1981 til «HAVSKALLEN».

FORLIS 1980: (ikke tidl. oppgitt) MARS 1980:

F-43-NK «BREIGRUNN»
71,2/66,7 fot (21,7 m.l.l.), LKUW, 49 brt, 225 bhk Wichmann motor fra 1964. Bygd 1942 på Hemnesberget for Jens Leikvik P/R, Gryllefjord. Forlenget 1952. Solgt 1971 til Hjalmar Steinnes, Honningsvåg. Solgt 1978 til Inge H. Johnsen P/R, Honningsvåg. Forliste

21/3-1980 4,5 nautiske mil nord for Sværholt etter brann i maskinrommet. Alle ombord reddet.

APRIL 1980:

F-124-HV «FALBAKK»
64,9/55,6 fot (19,8 m.l.l.), LGDE, 49 brt, 242 bhk GM motor fra 1967. Bygd 1933 i Rognan for Halfdan Wilhelmsen P/R, Gryllefjord. Overtatt 1957 av Einar Wilhelmsen, Gryllefjord. Forlenget 1951. Solgt 1969 til Jan R. Johannessen P/R, Vannvåg. Solgt 1979 til P/R Falbakk (Tor Egil Bårdsen), Hasvik. Forliste 30/4-1980 20-25 nautiske mil sør-øst for Mandal under fiske etter lekkasje. Mannskapet ble reddet.

JUNI 1980:

R-5-ES «STEGGSUND»
-/67,0 fot (21,3 m.kj.l.), LNAA, 77 brt, 365 bhk GM motor fra 1968. Bygd 1947 ved Haugsdals Skipsbyggeri, Lindås for Hans Hansen Tvedt P/R, Glesvær. Solgt 1954 til Trygve Johansen P/R, Måløy. Solgt 1969 til Alf Bødøen P/R, Måløy. Solgt 1972 til John Kristiansen, Havøysund. Solgt 1976 til P/R Steggsund (Svein Arne Landro), Egersund. Grunnstøtte og sank i Hjeltefjorden 19/6-1980 for inngående til Horsøy med industrifisk. Strøket av Skipsmatrikkelen 11/5-1981.

JULI 1980:

R-220-K «BUHOLM»
64,0/57,6 fot (19,5 m.l.l.), LJVW, 32 brt, 180 bhk GM motor fra 1968. Bygd 1938 i Ølve, Hardanger for Alfred J. Igland, Iglandsvik i Bremanger. Ombygd 1950. Solgt 1963 til Andreas Hansen, Vedavågen. Solgt 1976 til Ole A. Ferkingstad P/R, Stol. Solgt 1976 til Kåre Andersen, Vedavågen. Forliste 15/7-1980 på Sirahavet under trålfiske etter brann i maskinrommet. Alle ombord reddet.

SEPTEMBER 1980:

R-39-K «KVERNSUND»
90,0/85,6 fot (27,7 m.l.l.), LKZQ, 98 brt, 625 bhk Caterpillar motor fra 1965. Bygd 1943 ved Helge A. Lie's Skipsbyggeri, Hatlestrand for Peder J. Bjärke P/R, Bjarkøy på 66 brt. Forlenget 1954. Senere overtatt av Lorentz Bjärke P/R, Bjarkøy. Solgt 1974 til Karsten Brun P/R, Vedavågen. Forlistes 3/9-1980 etter grunnstøting ved Åkrehamn på Karmøy. Alle ombord reddet.

OKTOBER 1980:

SF-79-SU «SOLNES»
50,9/46,4 fot (15,5 m.l.l.), LEYR, 20
brt, 210 bhk Volvo Penta motor fra
1973. Bygd 1945 ved K. Iversen Båt-
byggeri, Hemnesberget som «FANG-
TIND» for Barthold og Ole Angel,
Bjørangsfjord. Forlenget 1952. Om-
døpt 1956 til «YTTERØY». Solgt 1956
til Anton & Gudolf Karlsen, Bolga.
Solgt 1972 til Ernst og Helge Olaisen,
Rødøy. Solgt 1978 til Bernt Ravnøy,
Tangen i Solund. Forliste 19.10. 1980
utenfor Stavenes på vei fra Solund til
Florø. Alle 5 ombord omkom.

FEBRUAR 1981:

N-42-R «WESTERN»
70,9/64,6 fot (21,6 m.l.l.), JWSA, 49
brt, 400 bhk Cummins motor fra 1975.
Bygd 1957 ved A. Mølleviks Båtbygge-
ri, Sund i Rana for Emil Eliassen jr.,
Myken. Forliste 6/2-1981 på vei fra
Lovund til Myken etter å ha levert
fangst. Alle 7 ombord omkom.

MARS 1981:

F-169-L «STEINGUTT»
71,0/68,9 fot (21,6 m.l.l.), LJQL, 82
brt, 325 bhk Caterpillar motor fra 1963.
Bygd 1966 i Risør for Johs. J. Lund
P/R, Os i Hordaland. Solgt mars 1980
til Ragnvald Bårdsen, Nuvsvåg og regi-
strert F-169-L. Sprang lekk og sank 3
nautiske mil utenfor Helnes fyr 14/
3-1981. Alle 3 ombord reddet.

**Sovjet kommenterer
norsk torskefiske**

Det sovjetiske medlem av Den blande-
de norsk-sovjetiske fiskerikommisjon,
direktør Novotsjadov, har i et brev til
det norske medlem av kommisjonen,
ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen,
tatt opp det norske fiske etter norsk-
arktisk torsk i år.

I brevet vises det til at under de to
siste sesjonene i den blandede kommi-
sjonen uttrykte den sovjetiske og nors-
ke part sin bekymring for bestanden av
norsk-arktisk torsk. Det heter videre at
den fiskeriforskning som er gjort av
sovjetiske og norske spesialister vitner
om fortsatt reduksjon i antallet voksen

**SKAL FISKEREDSKAP
MERKES MED GULE
BLÅSER?**

Etter gjeldende regler skal alt mer-
keutstyr også blåser og flagg være
av gul farge unntatt vak og blåser
under 30 cm i diameter. Fiskerne
har reist kritikk mot kravet om gul
farge.

Det hevdes at gul farge er dår-
ligere synlig enn den røde fargen
som har vært mye benyttet på
blåser og Fyravdelingen ved Kystdi-
rektoratet har vist stor forståelse for
fiskernes synspunkter.

Det antas at det ikke kan være
store problemer i dagslys med for-
veksling mellom bøyer til merking
av fiskeredskaper og bøyer for navi-
gasjonsformål. Saken er derfor tatt
opp internasjonalt for at fiskerne
kan få fortsette med å benytte røde
blåser og flagg. Kystdirektoratet har
i brev av 30 juli meddelt følgende
resultat fra møte i LALA. «Det sees
ingen problemer ved fortsatt å be-
nytte blåser og flagg som hittil d.v.s.
røde (Internasjonal Orange). Dette
under forutsetning av at blåser er av
rimelig størrelse, opptil **ca. 0,5 me-
ter** i diameter.

Kravet om gult lys i den utstrek-
ning det benyttes, ansees det imid-
lertid nødvendig å opprettholde.»

Fiskeridirektoratet vil nå gå inn
for et forslag om endring av merke-
forskrifter når det gjelder kravet til
gul farge.

Ifølge de nye forskriftene, skal
merkeutstyret godkjennes av Fiske-
ridirektøren. Begrunnelsen for dette
er blant annet at fiskerne har klaget
over at merkeutstyret, spesielt ly-
set, som finnes i handelen er av
dålig kvalitet. For å få produsentene

til å produsere bedre bøyelys og
derved sikre fiskerne et best mulig
produkt, er det nødvendig at utsty-
ret oppfyller visse tekniske krav.

For utarbeidelse av de tekniske
spesifikasjoner, har Fiskeridirek-
toratet fått bistand av Elektrisitets-
forsynings Forskningsinstitutt
(EFI), Trondheim. Arbeidet ved EFI
begannte i 1980 og ble fullført den 1.
juni 1981. EFI har fulgt en arbeids-
plan satt opp i samråd med Norges
Fiskarlag og Fiskeridirektoratet.
Under arbeidet har EFI også hatt
kontakt med en rekke fabrikanter av
lysutstyr.

Rapporten «Blinkende marke-
ringslys for fiskeredskaper» kan få-
es ved henvendelse til EFI, 7034
Trondheim-NTH. Ved lysteknisk la-
boratorium EFI/NTH, planlegges
dessuten et faglig seminar med
emnet «blinkende signallys» en
gang i løpet av høsten 1981. Inter-
esserte kan be om nærmere in-
formasjon direkte hos EFI.

Når de tekniske krav og reglene
for godkjennelse er fastsatt av Fis-
keridirektøren, kan produsentene
sende sine lys til EFI som foretar
den tekniske kontrollen. Kontrollen
betales av produsenten selv. EFI
sender protokollen til Fiskeridirek-
tøren som godkjenner utstyret på
grunnlag av protokollen. Utstyret
som godkjennes skal påføres
«Godkjent av Fiskeridirektøren» og
utstyrets typenummer og navn.

De nye reglene skal presenteres
på et møte i Tromsø 20. august, før
forslaget sendes Fiskeridirektøren
til godkjenning.

norsk-arktisk torsk. Novotsjadov viser
til at Norge allerede har overskredet sin
kvote.

«Norges overskridelse av kvoten for
fiske av norsk-arktisk torsk, på tross
av erkjennelsen av nødvendigheten av
begrensning i fisket med passive red-

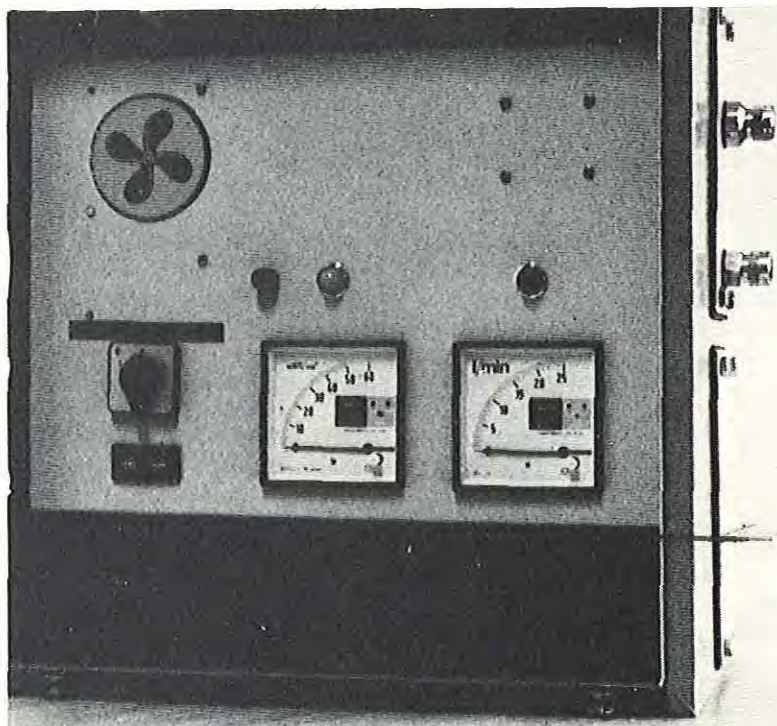
skaper, framkaller alvorlig uro hos den
sovjetiske part», heter det til slutt i
brevet.

Norge vil under neste sesjon i Den
norsk-sovjetiske fiskerikommisjon, i ok-
tober/november i år, orientere om det
norske fisket etter torsk i år.

NYE PRODUKT OG PROSESSER

Nytt UV-anlegg fra Internasjonal Farvefabrikk A/s

Internasjonal Farvefabrikk A/s har i år opprettet en egen avdeling under navnet Aquacare for produksjon av utstyr. Firmaet tilbyr nå pakkedninger for anlegg til settefiskproduksjon komplett med alle tekniske komponenter. Spesielt nevnes utviklingen av en ny patentert Ultrafiolett strålingsdosemåler til registrering og styring av desinfeksjon av vann. Denne nye serien UV-anlegg vil ikke bare kunne brukes i forbindelse med fiskeoppdrett, men kan også anvendes innenfor vår øvrige fiskeindustri til desinfeksjon av drikkevann og prosessvann. Bildet viser utsnitt av styreskap for et slikt UV-anlegg.

Åtte nye konsesjoner til Finnmark

Følgende åtte anlegg har fått godkjent sin søknad om oppdrettskonsesjon av Fiskeridepartementet:

- 1) Loppa kommune: Arvid Mathisen - Loppa Laks A/S, Sørr-Tverrfjord.
- 2) Alta kommune: Alf Pedersen, Kvalfjord.
- 3) Måsøy kommune: Åge Sigfred Amundsen, Havøysund.
- 4) Nordkapp kommune: Roald Brynjulfsen - A/S Nordkapplaks, Kamøyvær.
- 5) Gamvik kommune: Albert Mikalsen, Skjånes.
- 6) Gamvik kommune: Ben Mikalsen, Båtsfjord.
- 7) Loppa kommune: C. B. Rustad - Cort Buck A/S, Bergsfjord.
- 8) Sorøysund kommune: P. A. Johansen, Akkarfjord.

Verdi av utførsel av fisk og fiskeprodukter, selfangst- og hvalfangstprodukter juni 1981

	Jan.-juni 1981
	kr. 1 000
Fisk og fiskeprodukter	
Fisk, krepsdyr og bløtdyr	1 609 591
Fisk, krepsdyr og bløtdyr, tilberedt eller konservert	427 463
Sildolje og annen fiskeolje	137 464
Tran (herunder haitran og høyvitaminholdig tran og olje)	29 161
Herdet felt (fra fisk og sjøpattedyr)	89 773
Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr	423 934
Tang- og taremjøl	1 697
Andre fiskeprodukter	30 656
I alt	2 749 739
I alt i januar-juni 1980	2 378 685
Hvalfangstprodukter:	
Hvalkjøtt	391
Hvalolje	—
Sperm- og bottlenoseolje	1 412
Hvalkjøttekstrakt	—
Kjøttmjøl	—
Andre hvalfangstprodukter	1 029
I alt	2 832
I alt i januar-juni 1980	2 243
Selfangstprodukter:	
Selolje	10
Rå og beredte pelsskinn av sel, kobbe eller klappmyss	25 620
I alt	25 630
I alt i januar-juni 1980	27 057

«Kystfangst» på film

Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt lagar instruksjonsfilm om eksperimentbåten «Kystfangst», og filmen er nå klar for klippebordet, etter det Fiskets Gang får opplyst.

Fotograf Kjell Fjørtoft har tatt bortimot ein time råfilm som skal redigerast saman til ein 15-20 minuttars instruksjonsfilm i lyd og fargar. Filmen vil mellom anna syna fangst- og reiskapshandtering ombord under garnfiske med «Kystfangst». Filmen er tatt opp i 16 mm, med sikte på bruk i NRK-fjernsynet.

Der er «informasjonsteamet» Odd Viktor Karsen og Bjørn Randers Pehrson ved FTFI-Tromsø som er ansvarlige for idé, manus og regi.

Europeiske fiskerier 1980

(med prosentvise endringer fra 1979)

	Landinger		Import*		Eksport*	
	1 000 tonn	Prosentvis endring	1 000 tonn	Prosentvis endring	1 000 tonn	Prosentvis endring
Belgia	32,8	÷ 2	120,7	+ 3	21,7	÷ 2
Danmark	?	?	246,0	+19	347,9	+ 6
Irland	134,8	+58	11,3	+33	40,0	+75
Færøylene	?	?	?	?	87,0	+ 5
Finnland	?	?	22,4	+12	3,7	+65
Frankrike	692,8	+ 4	409,4	+ 3	118,5	+14
Vest-Tyskland	286,9 ¹⁾	÷13	403,4	+11	126,3	+ 8
Island	1 500,8	÷ 9	?	?	275,4	+11
Italia	?	?	298,6	÷ 2	88,4	÷21
Nederland	303,6	+ 4	158,8	+17	323,7	+ 8
Norge	2 408,1 ²⁾	÷ 9	45,2	+40	291,5	÷11
Portugal	212,7	=	72,8	+ 2	50,6	+ 6
Spania	1 352,0	+ 2	280,4	+14	151,3	÷27
Sverige	181,2	+13	89,2	+ 4	87,6	+ 5
Storbritannia	756,9	÷ 9	307,4	+ 6	362,3	÷ 2

* Til konsum. Kilde WFA

Annonser 80. ÅRGANG

1. Norsk Fiskaralmanakk er den eneste publikasjon som årlig og samlet gir ajourførte og systematiserte sammendrag av de mange lover og bestemmelser som vedrører fartøyet og fisket. Aktuelle data blir hvert år ajourført for almanakken av de institusjoner som stoffet sorterer under.

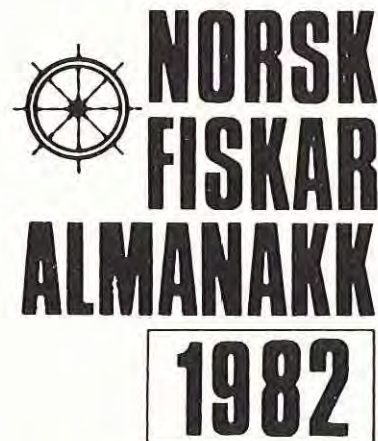
2. De årlige utgaver av «Norsk Fiskaralmanakk» anskaffes til bruk om bord i de fleste norske fiskefartøyer over 35-40 fot. Almanakkens nautiske tabellsystem nyttes ved undervisning i navigasjon for fiskere.

3. Opplegg og utstyr er sterkt effektivisert. I Almanakken medtas fargeplansjer for data som krever farge. Offisielt kalendarium for alle soner. Månedata for de store nordlige fiskefelter. Sjøveisreglene komplett og i kommentert sammendrag. Sidetall ca. 350.

«Norsk Fiskaralmanakk» utgis av Selskabet for de norske Fiskeriers Fremme. Utgaven for 1982 er 80. årgang i ubrutt rekkefølge. Tekniske data og andre opplysninger om annonser fåes ved henvendelse til Deres byrå eller direkte til Selskabets forlegger:

A.S NORDANGER FORLAG

POSTBOKS 731, 5001 BERGEN. TELEFON (05) 311 312

Annonsebestillinger mottas
nå for 1982-utgaven.

KUNNGJØRING

I hvite båretopper:

Hvitmalte styrehus er vanskelig å se

Fra flere loser er Sjøfartsdirektoratet gjennom Skipskontrollen blitt underrettet om at fiskefartøy med hvitmalt overbygg/styrehus er vanskelig å oppdage, spesielt når vind/sjø er slik at båretoppene er hvite.

For fartøy som fisker i eller nær skipsleden kan det således lett oppstå farlige situasjoner.

Det blir videre opplyst at fartøy med orange farge på overbygg eller orange «skyggekanter» rundt styrehustopp er lett å få øye på, og at det burde være påbudt med en lett iøynefallende farge på styrehus, spesielt på små båter.

Sjøfartsdirektoratet vil i første omgang henstille til eiere av fartøy, spesielt små båter, å male styrehus eller øverste del av styrehus med orange farge. Med hensyn til ettersøking fra fly/helikopter i dagslys bør også styrehustak være malt med orange farge.

Sjøfartsdirektoratet vil i denne forbindelse også minne om Forskrifter om sikkerhetstiltak på fiske- og fangstfartøy §§ 16 og 17 som omhandler henholdsvis krav om radarreflektorer for fartøyer av tre, – uansett størrelse og påbud om refleksmiddel for fartøy under 10,67 m.

Bestemmelsene gjengis i sin helhet:

– § 16 Radarreflektor

Fiske- og fangstfartøy av tre som ikke har overbygninger av stål eller likeverdig materiale med hensyn til radarrefleksjonsevne, skal være utstyrt med effektiv radarreflektor.

– § 17. Refleksmiddel

1. Fiske og fangstfartøy under 10,67 meters lengde over alt skal være utstyrt med lysreflekterende midler (refleksbånd) som er godt synlige både fra sjøen og lufta.

2. Refleksmiddel skal være minst 50 mm bredt og 300 mm langt. Maling godtas ikke som refleksmiddel.

3. På hver side av fartøyet skal det anbringes minst 4 refleksmiddel og de skal festes så høyt opp på skroget som mulig. Refleksmiddel skal plasseres i brutt linje med en avstand av ca. 500 mm.

4. Dessuten skal det på fartøyet anbringes minst 6 refleksmidler som er lett synlige fra lufta, for eks. på tak av styrehus, dekkshus eller overbygninger, topp av rekkverk, skanseledning eller liknende.

Sjøfartsdirektoratet

– Produksjonen må jevnes ut over året

Den beste investeringen fiskeoppdrettsnæringen kan gjøre er å spre produksjonen jevnt utover hele året. Dette sa Christopher Saunders-Davis på en oppdrettskonferanse i Sparsholt.

Han mente at en jevn strøm av oppdrettsfisk til markedet vil være bedre enn en PR-kampanje for fisken. – En årlig produksjon på 6 000 tonn fordelt med 500 tonn pr. måned vil tilfredstille

markedets etterspørsel. Vi kan ikke produsere når det passer oss og selge når det passer kjøper ved hjelp av frysemetoden. Den eneste måten å gjøre det på er å produsere slik at produktet er der når kjøperen vil ha det.

Saunders-Davis sa også at det neste tiåret vil kreve større profesjonalisme i næringen. Her nevnte han blant annet administrasjon og finansiell kontroll.

Christopher Saunders-Davis er visedirektør i NFU sin fiskeoppdrettskomite.

Aksjon mot ulovlig import?

Eit utval som har sett på fiskeimporten til Storbritannia, har kome til av det ikkje er grunn til å skulda dei andre medlemslanda i EF for å ha eksportert fisk til Storbritannia til for låge prisar. Utvalet vart nedsett etter at det vart sett fram påstand om ulovleg og billig import.

Når det gjeld import frå tredje land er det derimot grunn til å reagere. Det er all grunn til å rekne med at det er blitt selt fisk til langt under referansepris frå tredje land til Storbritannia. Storbritannia har retta formell forespørsel til EF kommisjonen om å gjere noko for å få has på denne ulovlege eksporten frå tredje land.

Undersøkinga som komiteen synte óg at trailarane som kjem frå kontinentet med fisk til U.K. har vore overlasta.

Av dei 4 000 tonna med frosen fisk som vart importert frå tredje land i februar og mars i år, vart ikkje mindre enn 73% seld til under referansepris.

Forbod mot pigmenteringsstoff?

Nye forskrifter for fóur i EF kjem til å innehalde forbod mot pigmenteringsstoff. Engelskmennene er redde for dei nye reglane fordi dei meiner det vil gi land utanfor EF føremoner med eit meir attraktivt produkt når det gjeld farge.

I dag er pigmenteringsstoff tilletne så lenge dei er spesielt utskilde. Den nye lova gjev imidlertid berre høve til å nytta slike stoff i særtilhøve.

Observatører kan rapportere at pigmenteringsstoff er spesielt tilletne i hønefóur og i fóur til kjeledyr, men ikkje i fiskefóur. Den største virkningen vil lova ha på bruken av cantaxanthin.

Smoltmangel

Det er mangel på smolt i Skottland. Heile fem av smoltprodusentane har vore hardt ramma av sjukdom på smolten, og i tillegg til at dei siste 12 månadane ikkje har bydd på særskilt gode veksttilhøve for smolten. Det ser ut til at smoltproduksjonen er den som skal setje grensa for auke i lakseproduksjonen i Skottland.

Tidlegare i år såg det svært lyst ut. Då hevda produsentane at dei ville få ein rekordstor smolthøve. Det såg endå til ut til at produksjonen skulle bli så stor at dei ville få problem med å få avsett heile produksjonen.

F.G. oversikt over fisket 27.7.–9.8. 1981:

Betre småfiske

Kystfisket går framleis i positiv lei på Finmarkskysten. I veke 31 kan både Vardø og Båtsfjord melda om juksefangstar på frå 400 til 500 kg. Linefisket gav fangstar opp i 200 kg til Berlevåg og på snurrevad vart det teke fangstar på frå 4 000 til 5 000 kg til Båtsfjord. Til Mehamn kom det i land ein seifangst på 36 tonn, og til Vardø ein på 25 tonn.

I Kjøllefjord avvikla dei siste delen av felleferien denne veka, og frå Bugøynes og Vadsø vart det meldt om 0 fangstar.

Heller ikkje i veke 32 kunne Bugøynes og Vadsø melde om fangstar, medan det i Kjøllefjord var byrja å syna teikn til liv att. 300 til 400 kg på juksa og 150 kg på line vart det meldt om denne veka i Kjøllefjord.

Vardø og Mehamn kan melde om linefangstar opp til 200 kg denne veka og frå Båtsfjord vart det meldt om snurrevadfangstar mellom 4 500 og 9 000 kg. Båtsfjord hadde og det beste juksafisket med fangstar mellom 500 og 700 kg.

Fisket har starta att

Fiskestoppen gjalt framleis i veke 31 i Troms og det vart difor sjølvsagt ikkje meldt om fangstar. Veka etter tok fisket til att, men det er framleis ikkje full fart. Meste delen av fisket føregjekk med seinot og seigarn. Det vart teke fangstar på opp til 40 tonn med småsei både på Sørøylefletet og Tarran. Største fisket føregjekk på Sørøylefletet, her frå vart det meldt om 13 fangstar. Frå Tarran kom det i land ni fangstar i veke 32. Fangstane inneheldt småsei.

På Vannvågfeltet og Torsvågfeltet vart det fiska med småline, og på Torsvåghavet vart det teke fangstar frå 350 til 600 kg hyse. På Vannvågfeltet kom fangstane opp i 500 kg, også det hyse. Frå Andfjorden vart det meldt om juksafangstar på frå 250 til 500 kg og fangstane besto for det meste av sei.

Frå Egga kom det i land to fangstar på 3 og 4 tonn blåkveite og brosme, tekne på line.

I veke 33 tok fisket seg enno meir opp, og det vart teke fangstar kvar dag.

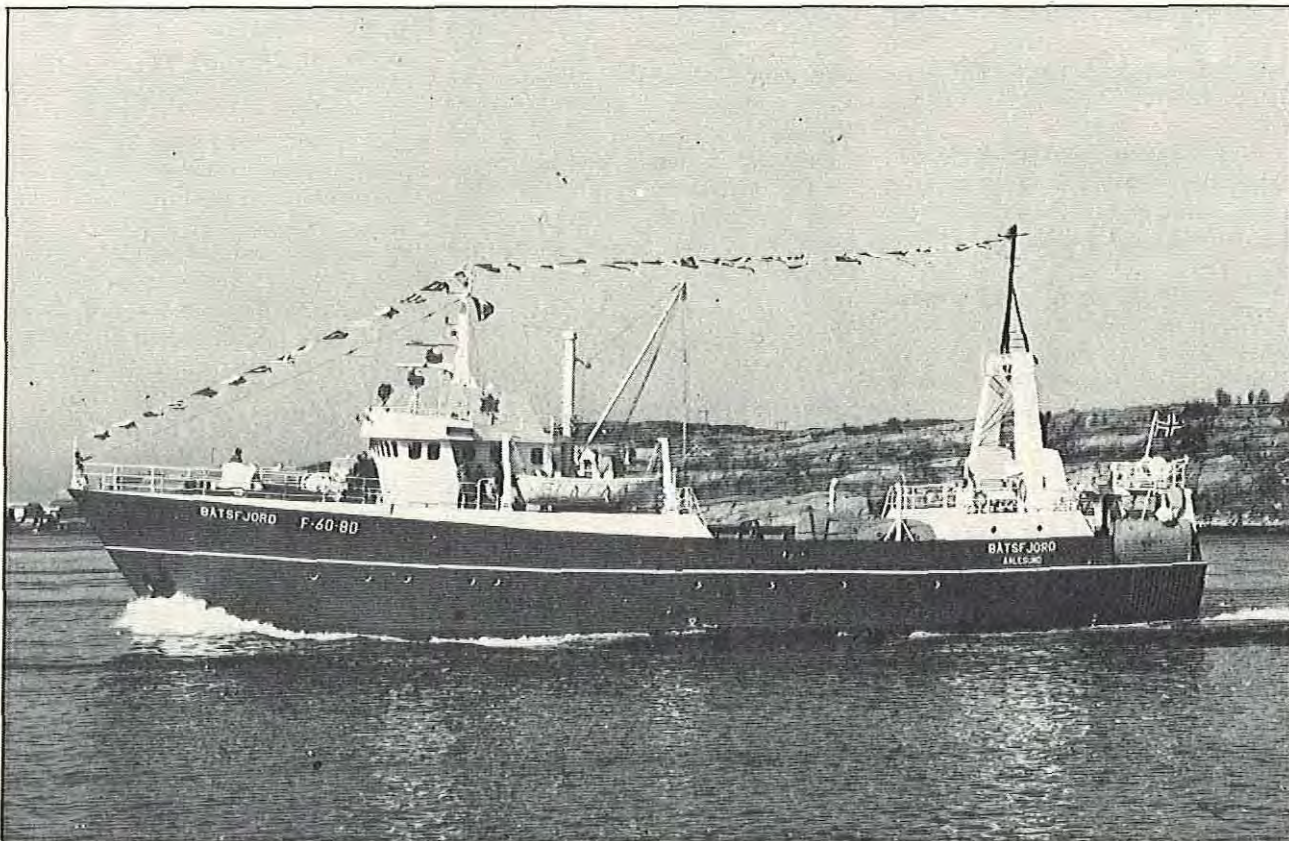
Trålarane fiskar att

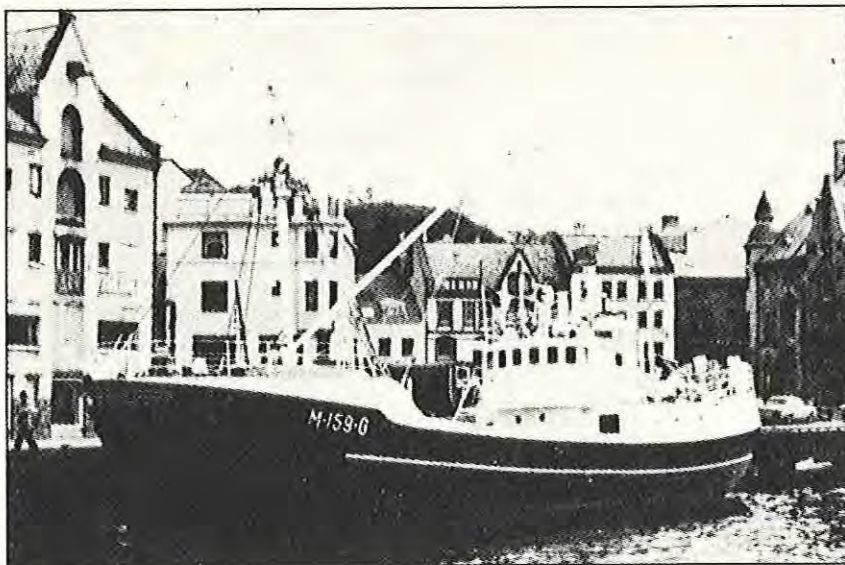
Trålarane har byrja fiske att i Vesterålen og Lofoten. To trålarar leverte fangst i Vesterålen i veke 32, same veka som trålarane frå Lofoten gjekk ut for å byrja fisket att.

Frå Vesterålen vart det elles meldt om garnfangstar på frå 1 800 til 2 600 kg blåkveite på garn i veke 31, og same veka vart det teke seigarnfangstar på opp til 700 kg. Veka etter var seigarnfangstane betre. Då vart det teke fangstar frå 1 300 til 2 000 kg. Juksa og linefisket heldt seg stabilt i perioden. Juksafangstane var oppe i 700 kg storsei og på line vart det teke frå 80 til 100 kg mest brosme.

Første veka var det smått med fisket i Lofoten. I veke 32 vart det derimot teke frå 600 til 1 800 kg torsk og flyndre med snurrevad på Vestlofoten. Juksafangstane i Lofoten denne veka var frå 100 til 200 kg sei på snøret.

«Båtsfjord» leverte 100 tonn kappa sei til Ålesund i veke 31.

Det vert elles meldt at fabrikkane i dette distriktet for det meste produserer sei som vert ført frå Finnmark og Troms.

Lite fisk – og dårleg ver

Til Brønnøysund kom det i veke 31 inn ein banklinebåt med 7 tonn brosmme. Hølingsbåtane hadde fangstar opp i 4 000 kg blålange denne veka, veka etter låg dei opp i 6 000 kg brosmme. Juksafangstane var oppe i 200 kg blanda fisk på snøret i veke 31, men veka etter var det stopp i dette området. I første rekkje skuldast det dårleg ver.

Til Stokkøy kom ein linebåt frå Haltenbanken med 1 500 kg brosmme, og på Sandviksberget leverte ein bankbåt 85 tonn brosmme og kvitlange frå Rock All.

I perioden frå 30. juni til 2. august vart det til Trondheim meldt inn 75 tonn reker frå Barentshavet, 106 tonn frå Aust-Grønland og 128 tonn frå Vest-Grønland.

95 tonn

Frå Kristiansund er det heller ikkje mykje å henta denne perioden. Ein linebåt leverte i dette distriktet i veke 32. Den hadde 95 tonn brosmme, kvitlange og diverse fisk som var teke ved Rock All. Og det var alt. . .

Brislingfisket tok til også i Hardangerfjorden denne perioden. I alt er det stengt omlag 1 000 skjæpper sidan fisket vart opna. Brislingfisket elles gav 47 000 skjæpper i veke 31 og 51 000 i veke 32.

Når det gjeld industrifiske er det heller ikkje store kvanta ut og går. 32 800 hl tobis vart meldt inn til Norges Sildesalslag i perioden. Augepålkvantumet kom opp i 67 000 hl. Sildelaget kan elles melda om 7 000 hl skagerraksild.

Sunnmøre og Romsdal

Til salslaget i Ålesund kom det inn 1 450 tonn fisk i perioden. Av dette kom heile 930 tonn i veke 31. Mest utslag på statistikken gjorde nok 350 tonn kappa trålsei som kom inn den veka. «Varak» og «Båtsfjord» leverte 100 tonn kvar, og «Holmeseth Sr» frå Haram kom til lands med 90 tonn.

Elles melder laget om 260 tonn kvitlange og nesten 300 tonn saltfisk i perioden. «Arctic» leverte første veka 80 tonn reker.

Sogn og Fjordane

Måløy melder om ein roleg periode. Første veka kom «Frøyfisk» inn med omlag 20 tonn blålange, og «Fiskholmen» kom frå Nordsjøen med 10 tonn sei.

I veke 32 var det heller ikkje store aktiviteten: «Rollon» kom frå Shetland med omlag 100 tonn lange og brosmme, og vi nevner og at det kom inn ein liten seifangst frå Nordsjøen på 6 tonn.

Hordafisk

Til Hordafisk kom det ikkje inn pale frå Hordaland første veka, men det vart landa 8 tonn frå Sogn. Veka etter

«Frøyfisk» fiskar godt med blålange for tida.

omlag 6 tonn pale frå Hordaland og 4 frå Sogn.

Størjefisket var godt i siste del av perioden: I veke 32 vart det teke til lands 96 størjer, tilsaman 25 tonn. Veka før vart det levert 9 størjer på tilsaman 2 150 kg. Elles melder Hordafisk om 36 tonn dødfisk i perioden.

Rogaland Fiskesalgslag fekk inn 177 tonn dødfisk i første del av perioden, medan det i veke 32 vart landa 78 tonn dødfisk. Elles hadde laget 16 tonn produksjonsreker i veke 32.

Fjordfisk melder om 13 tonn dødfisk i perioden, 21 tonn kokte reker og 42 tonn rå reker. Elles fekk salslaget inn ei ålekvase på 7 tonn i veke 31.

Skagerrakfisk hadde 47 tonn totalt i veke 31 og 35 tonn veka etter. Laget hadde vidare 27 tonn rå reker i veke 31 og 16 tonn rå reker i veke 32.

Rolig på Billingsgate

Det har vært en rolig uke på Billingsgate, og markedet har gått tregt. Importøren har imidlertid vært klar over at det ville bli slik da august er den store feriemåneden i UK. En importør var godt fornøyd med salget av reker, og prisene her er fortsatt de samme. Det var videre en hel del flyndre på markedet, og den gikk for kr. 9,95–11,- pr. kg. Prisen på skotsk vill laks var høy siste uke, og rund fersk laks str. 2/3 ble solgt ut av Billingsgate for kr. 47,65 pr. kg. Skotsk oppdrettslaks str. 1/2 ble solgt for kr. 40,- pr. kg – og det var rund fisk!

Nedgang i landinger i UK.

White Fish Authority utga i forrige uke en rapport som viste at landingene i UK er gått ned med hele 31% i kvantum og 32% verdi i 1. kvartal 1981. I samme periode ifjor ble det landet 151 303 tonn, og i år bare 104 700 tonn. Det var hovedsaklig makrellfisket som ikke ble så stort som ifjor. Det er fanget 52 187 tonn makrell de 3 første månedene i år, kvantumet for samme periode ifjor var 88 906 tonn. Vi viser til tabell annet sted i bladet.

Fisk brakt i land i tiden 1. januar–2. august 1981 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1981 brukt til						
	20-27/7	27/7-2/8	pr. 3/8 1980	pr. 2/8 1981	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakfisk S/L</i>											
Torsk	10	—	717	908	436	230	242	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	1	—	134	173	95	71	7	—	—	—	—
Sei	54	—	835	1 206	504	187	515	—	—	—	—
Brosme	0	—	6	7	1	0	6	—	—	—	—
Lange	3	—	140	177	28	6	142	—	—	—	—
Blålange	0	—	2	2	0	0	2	—	—	—	—
Lyr	1	—	459	503	397	97	10	—	—	—	—
Hvitling	0	—	7	23	4	19	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	4	6	6	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	2	3	3	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	17	38	38	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	4	4	4	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	—	29	38	38	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1	—	161	123	123	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	—	13	18	18	—	—	—	—	—	—
Ål	0	—	32	28	28	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	2	2	2	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	6	3	3	—	—	—	—	—	—
Reke	1	—	1 925	1 838	285	26	—	1 527	—	—	—
Annet og uspesifisert	1	—	279	237	237	—	—	—	—	—	—
I alt	73	—	4 773	5 336	2 250	636	923	1 527	—	—	—
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalgslag</i>											
Torsk	203	125	19 948	22 193	2 485	5 955	12 953	700	100	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	30	7	2 919	3 772	597	2 315	160	700	—	—	—
Sei	505	450	26 041	28 745	3 305	8 540	9 285	7 115	500	—	—
Brosme	630	60	4 530	4 120	—	—	1 770	2 350	—	—	—
Lange	1 060	150	5 515	5 170	1 480	—	3 690	—	—	—	—
Blålange	100	20	1 598	1 990	—	—	1 990	—	—	—	—
Lyr	—	—	10	20	—	—	20	—	—	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	180	80	10	70	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	300	1 230	1 170	60	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	10	9	30	39	19	20	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	105	80	1 825	1 705	—	1 705	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	2 643	901	62 896	69 064	9 066	18 665	29 868	10 865	600	—	—

llandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-2/8 1981 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1981 brukt til						
	13-26/7	27/7-2/8	pr. 3/8 1980	pr. 2/8 1981	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1/2 – Finnmark¹</i>											
Torsk	1 448	529	50 560	44 375	1 349	23 639	6 918	12 371	95	4	—
Skrei	—	—	—	0	—	—	—	0	—	—	—
Hyse	1 361	629	10 461	7 492	276	6 838	18	360	—	0	—
Sei	1 010	544	4 659	4 476	13	2 105	1 150	1 209	—	—	—
Brosme	5	2	343	290	3	12	52	224	—	—	—
Lange	—	—	9	4	—	0	3	0	—	—	—
Blålange	0	—	2	1	—	—	1	0	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	16	13	12	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	1	0	232	229	33	196	—	—	—	—	—
Rødspette	17	0	113	55	27	28	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	21	4	627	616	13	432	2	—	—	169	—
Uer	5	1	524	395	210	183	2	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	106	85	9 075	8 709	—	8 709	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	3 974	1 794	76 624	66 659	1 939	42 142	8 146	14 164	95	173	—
<i>Prissone 3 – Troms²</i>											
Torsk	404	214	32 336	43 180	1 048	8 875	21 792	11 446	19	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	24	21	3 683	4 775	677	3 531	33	525	9	—	—
Sei	434	567	4 122	5 114	68	2 151	1 236	1 659	1	—	—
Brosme	14	8	1 185	1 231	24	5	198	981	23	—	—
Lange	0	0	76	44	0	1	34	9	—	—	—
Blålange	—	0	19	17	0	0	8	9	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	26	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	25	34	32	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	4	1	242	335	16	313	1	—	6	—	—
Rødspette	0	1	10	5	0	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	65	2	563	502	48	434	—	—	20	—	—
Uer	10	3	927	875	294	565	11	—	4	—	—
Rognkjeks	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	1	—	1	—	—	0	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	1	0	1	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	2	—	2	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	28	73	9 441	8 462	—	8 462	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	3	8	—	8	—	—	—	—	—
I alt	983	891	52 660	64 589	2 213	24 352	23 312	14 629	83	—	—
<i>Priss. 4/5/6 – Nordland³</i>											
Torsk	273	92	26 108	21 930	2 219	7 506	7 196	4 849	160	—	—
Skrei	—	23	21 243	38 476	312	1 639	19 736	16 744	45	—	—
Hyse	107	25	8 351	9 432	2 006	6 589	5	527	305	—	—
Sei	549	315	11 755	11 233	495	5 590	1 062	3 991	95	0	—
Brosme	253	24	3 814	2 730	46	2	464	2 209	9	—	—
Lange	20	2	736	556	5	35	367	149	0	—	—
Blålange	22	1	147	213	1	7	150	55	—	—	—
Lyr	1	0	39	34	29	3	1	1	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	3	2	89	49	45	5	—	—	—	—	—
Blåkveite	60	39	506	410	110	272	1	—	27	—	—
Rødspette	2	4	49	72	30	43	—	—	0	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	4	1	1	0	—	—	—	—	—
Steinbit	10	3	205	140	46	94	—	0	0	—	—
Uer	22	19	1 399	1 293	532	748	10	—	2	—	—
Rognkjeks	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1981 brukt til						
	13-26/7	27/7-2/8	pr. 3/8 1980	pr. 2/8 1981	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Breiflabb	0	0	28	32	18	13	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	1	4	5	1	3	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	331	309	101	202	—	—	—	6	—
Annet og uspesifisert	13	8	414	266	1	88	—	6	—	171	—
I alt	1 336	558	75 225	87 181	5 998	22 839	28 993	28 532	642	177	—
<i>Priszone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	256	254	2 979	3 531	757	292	1 158	1 310	15	—	—
Skrei	—	—	—	175	174	1	—	0	—	—	—
Hyse	8	5	542	533	390	104	2	24	13	—	—
Sei	99	81	2 927	4 212	217	531	413	3 042	9	—	—
Brosme	48	16	811	643	14	—	216	413	—	—	—
Lange	9	1	618	367	4	0	199	164	0	—	—
Blålange	36	0	309	316	2	0	229	84	—	—	—
Lyr	11	5	117	118	88	15	3	6	6	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	93	16	16	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	3	4	4	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	0	3	3	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	4	9	2	7	—	—	—	—	—
Uer	23	11	187	212	205	6	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	10	8	7	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	2	0	0	0	—	—	—	—	—
Ål	—	—	7	1	1	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	0
Hummer	0	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	4	—	93	81	81	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	5	2	109	68	2	25	—	5	—	37	—
I alt	498	375	8 814	10 298	1 966	983	2 220	5 047	44	37	0
<i>Priszone 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	50	16	1 263	1 622	456	163	897	106	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	6	2	620	786	588	76	1	120	—	—	—
Sei	95	41	3 578	4 329	400	1 326	1 081	1 512	—	9	—
Brosme	122	8	2 706	2 055	1	—	342	1 712	—	—	—
Lange	131	1	814	849	2	0	606	241	—	—	—
Blålange	72	14	339	804	0	—	447	357	—	—	—
Lyr	7	5	113	93	83	9	1	0	—	—	—
Hvitling	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	25	15	6	9	—	—	—	—	—
Blåkveite	1	0	0	2	1	2	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	3	3	3	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	2	2	2	0	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	8	8	5	2	—	—	—	—	—
Uer	9	4	275	128	108	19	0	0	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	11	6	4	2	0	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	1	1	1	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	16	5	1	4	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	3	3	3	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	0	21	201	1	186	—	—	—	14	—
I alt	495	93	9 797	10 912	1 667	1 799	3 376	4 048	—	23	—

¹ Priszone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Priszone 3, hele Troms fylke.

³ Priszone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Priszone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

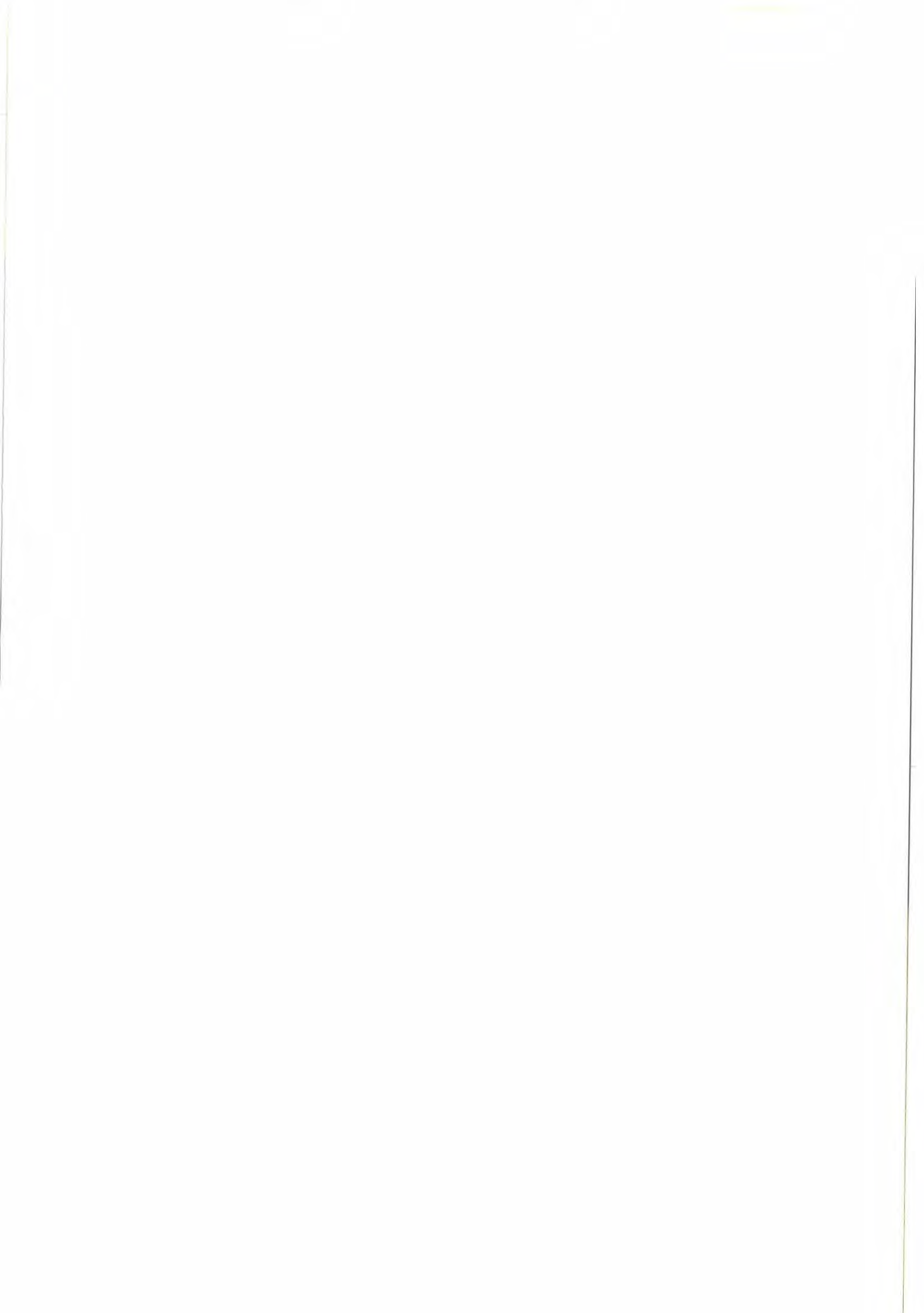
⁵ Priszone 9. Nordmøre.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 9/8 1981

	I uken		I alt		Kvanta 1981 brukt til							
	27/7-2/8	3-9/8	Pr. 10/8	Pr. 9/8	Fersk		Frysing		Salting	Herme	Dyre- og	Mel og
	1981	1981	1980	1981	Ekspert	Innenl.	Konsum	Agn	Tonn	tikk	fiskefor	olje
<i>Feitsildfiskernes salgslag</i>	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
(Nord for Stad)												
Feit- og småsild	—	49	7	209	22	33	24	—	122	5	3	—
Nordsjøsild	—	—	—	4	—	—	—	—	4	—	—	—
Kystbrisling	327	29	3	356	—	—	—	—	—	339	17	—
Havbrisling	—	—	3 988	372	—	—	—	—	—	—	372	—
Makrell	3 702	2 939	6 909	7 636	—	25	4 810	972	1	—	—	1 828
Vinterlodde	—	—	553 546	726 528	15 514	—	—	—	—	1 069	3 625	706 320
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	—	1	7 441	1 786	—	—	—	—	—	—	381	1 405
Tobis	—	218	1 400	699	—	—	—	—	—	—	—	699
Kolmule	—	—	32 357	34 474	—	—	—	—	—	—	63	34 411
Hestmakrell	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	4	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	4 029	3 237	605 651	772 067	15 536	58	4 834	972	127	1 414	4 464	744 663
<i>Noregs Sildesalg</i>												
(Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	884	744	202	254	19	—	270	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	808	89	—	—	—	—	89	—	—	—
Nordsjøsild	323	330	—	2 669	1 000	—	1 625	—	—	—	—	43
Kystbrisling	794	867	1 030	2 239	—	9	7	—	1	2 031	1 86	7
Havbrisling	—	—	46 767	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vinterlodde	—	—	10 815	66 366	—	—	—	—	—	—	602	65 764
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	3 907	2 823	83 171	52 481	—	—	—	—	—	—	2 101	50 381
Tobis	—	3 138	125 291	52 098	—	—	—	—	—	—	—	52 098
Kolmule	—	—	112 895	127 908	—	—	—	—	—	—	907	127 001
I alt	5 024	7 158	381 660	304 595	1 202	263	1 651	—	360	2 031	3 795	295 294
<i>Norges Makrellag S/L</i>												
(Sør for Stad)												
Makrell	1 726	5 466	32 575	13 821	853	1 522	10 070	1 209	—	10	157	0
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	1 726	5 466	32 575	13 821	853	1 522	10 070	1 209	—	10	157	0
<i>Samlede kvanta:</i>												
Vintersild	—	—	884	744	202	254	19	—	270	—	—	—
Feit- og småsild	—	49	814	298	22	33	24	—	211	5	3	—
Nordsjøsild	323	330	—	2 673	1 000	—	1 625	—	4	—	—	43
Kystbrisling	1 121	896	1 033	2 595	—	9	7	—	1	2 370	203	7
Havbrisling	—	—	50 755	372	—	—	—	—	—	—	372	—
Makrell	5 428	8 406	39 484	21 457	853	1 547	14 880	2 181	1	10	157	1 828
Vinterlodde	—	—	564 361	792 894	15 514	—	—	—	—	1 069	4 227	772 084
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	3 907	2 824	90 611	54 267	—	—	—	—	—	—	2 482	51 785
Tobis	—	3 357	126 691	52 797	—	—	—	—	—	—	—	52 797
Kolmule	—	—	145 252	162 382	—	—	—	—	—	—	970	161 412
Hestmakrell	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	4	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	10 779	15 862	1019886	1090484	17 591	1 842	16 555	2 181	486	3 454	8 417	1039957

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 0 tonn, og pr. 9/8 1981 538,4 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>		<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>	
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93	1 hl fersk tobis	100	1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97	1 hl fersk kolmule	92	1 hectolitre blue whiting	92
		1 hectolitre fresh polar		1 hl havbrisling		1 hectolitre sprat for meal	95
1 hl fersk polartorsk	97	cod	97	(oppmaling)	95	1 skjepp sprat for	
		1 hectolitre fresh		1 skjepp brisling		human consumption	17
1 hl fersk øyepål	100	Norway pout	100	(konsum)	17		

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVF.

Prioritert blad

Returadresse: Fiskets Gang

Fiskeridirektoratet

Postboks 185, 5001 Bergen

Denne annonse er kun beregnet på deg som skal kjøpe/selge fiskefartøy

Hvis du mener at det trengs erfaring ved kjøp og salg av fartøyer, kan du lese videre. Vi har nemlig den erfaring som trengs. Vårt kontaktnett i inn- og utland er stort, og likeledes vår kjennskap til fiskeripolitikk og konsesjonsordninger. Vi tar oss av kontraktforhandlinger, med alt det innebærer av nødvendige dokumenter. I tillegg har vi god kontakt med finansieringsinstitusjoner, såvel på bank- som

på forsikringssiden, og utarbeider gjerne driftskalkyler, finansieringssøknader etc.

I det hele tatt, så gjør vi mer enn det som kan kreves av et meglerapparat. Med andre ord, det er mange gode grunner for å ta kontakt med oss neste gang du er i en kjøp/salg-situasjon.

Adr.: C. Sundtsgt. 7, 5000 Bergen.
Telegr.: Janso. | Telex: 42 600 janso n. Telf. (05) 23 22 12,
23 22 13, 16 61 30. Priv. 16 62 40.

Adr.: Storgt. 24, boks 573 - 9001 Tromsø.
Tlgr.: Nomos. Telex: 64 269 nomos n. Tlf.: (083) 82 821/
84 040. Priv. 82 821.